

ບົດວິທະຍານິພົນປະລິນຍາໂທ

ຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມື
ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ
ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງຜະບາງ
**The Modeling of Pilot Project Implementation
for Lao-China to Solve Poverty
(Case Study: Xieng Loum Village, Luang Prabang
Capital)**

ໂດຍ
ທ້າວ ຢີ ຢ່າງ

ສາຂາວິຊາ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມປ່າໄມ້
ຄະນະວິຊາ ກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້
ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ

2024

ຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມື
ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ
ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ
**The Modeling of Pilot Project Implementation
for Lao-China to Solve Poverty
(Case Study: Xieng Loum Village, Luang Prabang
Capital)**

ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ-ນຳພາ ໂດຍ:
ອາຈານທີ່ປຶກສາ: ຮສ. ປອ. ສັງຄົມ ອິນທະບັນຍາ
ອາຈານຜູ້ຊ່ວຍທີ່ປຶກສາ: ອຈ. ປອ. ຈັນທະວົງ ລໍ່າຈຳເຢີ

ວິທະຍານິພົນເຫຼົ່ານີ້
ເປັນຜົນງານການສຶກສາ ຕາມເງື່ອນໄຂການສຳເລັດຫຼັກສູດ
ລະດັບປະລິນຍາໂທ
ສາຂາວິຊາ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມປ່າໄມ້
ຄະນະວິຊາ ກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້
ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ

ຂຽນໂດຍ
ທ້າວ ຍີ ຢ່າງ

**The Modeling of Pilot Project Implementation
for Lao-China to Solve Poverty
(Case Study: Xieng Loum Village, Luang Prabang
Capital)**

**Under the Guidance of
Advisor: Assoc.Prof. Dr. Sangkhom Inthapanya
Co-advisor: Mr. Chanthavong Lorchamy**

**A thesis Submitted
In Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of
Master Program in Agriculture and Forestry
Environment
Agriculture and Forest Environment Program
Faculty of Agriculture and Forest Resource
Souphanouvong University**

**By
Yee YANG**

2024

ຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມື
ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ
ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງຜະບາງ
ຂຽນໂດຍ
ທ້າວ ຢື ຢ່າງ

ຄະນະກຳມະການຮັບຮອງບົດວິທະຍານິພົນ

ທີ່ປຶກສາວິທະຍານິພົນ

1. ທ່ານ ຮສ.ປອ. ສັງຄົມ ອິນທະປັນຍາ

ຜູ້ຊ່ວຍທີ່ປຶກສາວິທະຍານິພົນ

2. ທ່ານ ອຈ ປອ. ຈັນທະວົງ ລໍຈຳເຢີ

ຄະນະກຳມະການ ປ້ອງກັນບົດວິທະຍານິພົນ

1. ທ່ານ ອຈ ປອ. ຊໍຊຶ່ງ ເບຣ່ຍເຕຍ
2. ທ່ານ ອຈ ປອ. ພອນສະຫວັນ ພຸດທະໄຊ
3. ທ່ານ ອຈ ປອ. ນ. ຄານຕາວັນ ພິມລາຊາບຸດ
4. ທ່ານ ປອ. ອຸໄທ ສຸກຂີ້
5. ທ່ານ ອຈ ປອ. ພອນວິໄລ ສິລິວົງ

ວັນທີ.....

ຄະນະບໍດີ

ຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ

ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ

ທ້າວ ຍິ ຢ່າງ

ສາຂາ ວິຊາກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມປ່າໄມ້, ຄະນະກະສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້

ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອປະເມີນຜົນສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນທີ່ມີຕໍ່ກັບປະຊາຊົນ ຢູ່ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ເຊິ່ງການສຶກສາໄດ້ນໍາໃຊ້ຮູບແບບການສໍາພາດກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນຈຳນວນ 74 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 100% ຂອງຄອບຄົວ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ທັງໝົດ ຫຼື ເທົ່າ 45.39% ຂອງຈຳນວນຄອບຄົວທັງໝົດພາຍໃນບ້ານ; ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພະນັກງານພາກລັດຂອງນະຄອນ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ຈຳນວນ 11 ທ່ານ. ຂໍ້ມູນທັງໝົດຈາກການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ໄດ້ນໍາມາວິເຄາະໂດຍນໍາໃຊ້ໂປຼແກຼມ SPSS (Statistical Package for Social Science programme) ເພື່ອວິເຄາະ ແລະ ຕີຄວາມໝາຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ວາງໄວ້. ຈາກຜົນໄດ້ຮັບຕົວຈິງ ໄດ້ສະແດງອອກຄື:

1. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ: (i) ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ (ການກໍ່ສ້າງສະໄມສອນ) ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.17); (ii) ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ການນໍາພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ) ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.94); (iii) ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍຫຼັງສໍາເລັດໂຄງການ ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ (ການນຸ່ງຖື) ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.01); (iv) ດ້ານການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງພະນັກງານພາກລັດ (ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ) ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.14); (v) ການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ (ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ) ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.09); (vi) ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ) ລະດັບດີຫຼາຍ (4.08); (vii) ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ແລະ ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຕາມລຳດັບ.

2. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ການປົກຄອງບ້ານ: (i) ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ (ການກໍ່ສ້າງສະໄມສອນ) ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00); (ii) ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ການນໍາພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ) ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.80); (iii) ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ) ຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00); (iv) ດ້ານການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກລັດ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ) ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.93); (v) ດ້ານການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ); (vi) ດ້ານຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ) ມີຄ່າສະເລ່ຍ

ຢູ່ໃນລະດັບດິຫຼາຍ (4.00); (vii) ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງ ການເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດິຫຼາຍ (4.06) ເຊິ່ງດີກວ່າໝູ່ແມ່ນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຕໍ່ກັບຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງໂຄງການ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແຕ່ກໍຍັງມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ພົບພໍ້ຄື: (1) ການກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານບາງໂຄງການໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນລະອຽດເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ; (2) ການຄົ້ນຄວ້າ, ຄັດເລືອກຄອບຄົວເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງ ມີບາງຄອບຄົວຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທຳແຮງຕົວຈິງ; (3) ການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການ, ການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເຮັດຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ; (4) ຂອດການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະຂັ້ນ (ສູນກາງລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ) ຍັງບໍ່ທັນຄ່ອງແຄ້ວຕໍ່ການລົງຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; (5) ອົງການປົກຄອງບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍພື້ນຖານ ແລະ ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານຢ່າງລະອຽດ, ແຕ່ມີການສັບປ່ຽນເຮັດໃຫ້ການນຳພາ-ຊີ້ນຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຍັງບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ເຊິ່ງແນໃສ່ຮັບປະກັນທາງດ້ານຄຸນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຂັ້ນເທື່ອລະກ້າວ ຄື: (1) ການກຳນົດຂົງເຂດ ຫຼື ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂ, ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ 2 ຝ່າຍລະຫວ່າງ ລາວ-ຈີນ ແລະ (2) ມີການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການຕ່າງໆ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງເຖິງຖອງ ແລະ ມີການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຝິກຕົນເອງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການບໍລິຫານກຸ່ມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສາມາດກ້າວເປັນສະຫະກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ; (3) ມີກົນໄກການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຂັ້ນ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ໄປລວງດຽວກັນ; (4) ມີຄະນະພັກ, ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ໜັກແໜ້ນ-ເຂັ້ມແຂງ, ເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວເຫັນວ່າ: ພາຍຫຼັງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ຄຳສັບສຳຄັນ: ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມຄິດເຫັນ, ໂຄງການທົດລອງ, ຜົນສຳເລັດ

The Modeling of Pilot Project Implementation for Lao-China to Solve Poverty (Case Study: Xieng Loum Village, Luang Prabang Capital)

Mr. Yee YANG

Agriculture and Forest Environment Program Faculty of Agriculture and Forest Resources, Souphanouvong University

Abstract

The objective of the study is to evaluate the success of the pilot project implementation of Lao-Chinese poverty alleviation for the people of Xieng Loum Village, Luang Prabang Capital, Luang Prabang Province. The study used a target group interview format and a sample group that participated in the project to improve living conditions in 74 families/or equal to 100% of all families. All data was analyzed using SPSS (Statistical Package for Social Science program) to analyze and interpret correctly according to the objective. The results were found that:

1. Public opinion view: (i) the infrastructure and facilities have a high average value at 4.17, which has the best results in the construction of clubs and the least effective is the construction of road electricity; (ii) in terms of empowering the village government organization and the people, the average value is 3.94, the best is leading the village government organization on a study tour and the least effective is the technical training for the people; (iii) improvement of the people's living conditions after the completion of the project, the living standards of the people have been improved to a high level at 4.01, which is better than others in terms of clothing and less than others in terms of sources of capital for production; (iv) in terms of leading, encouraging and monitoring the implementation of each aspect of the public sector employees, it is seen that it is at a very good level at 4.14, better than others in terms of infrastructure and facilities and not yet better than others in terms of empowering village governing bodies and people; (v) leading, encouraging and monitoring the implementation of each aspect of the village government organization is seen to be at a high level at 4.09; (vi) the people's ownership in the implementation of each project is seen to be at a high level at 4.08, and better than others is the implementation of infrastructure and facilities and/not yet better than others is the strengthening of village and people's governing bodies; (vii) coordination between the project management committee at the central level, the provincial level, the capital city of Prabang, the village administration, experts from the Chinese side and the people in the implementation of each aspect of the project is seen to be at a very high level at 4.00, the best is to lead the implementation of infrastructure and facilities respectively.

2. The opinion of the committee responsible for each level of the project and the village administration: (i) in terms of infrastructure and facilities (construction of the club) the average value is very good (4.00); (ii) the aspect of empowering village government organizations and people (leading village government organizations to study tours) has a very good average value at 3.80; (iii) the aspect of improving the people's living conditions after the implementation of the project (communication routes within the village) average value at a very good level at 4.00; (iv) the leadership, encouragement and monitoring of public sector employees for project implementation (in terms of infrastructure and facilities) have a very good average value at 3.93; (v) the leadership, encouragement and monitoring of the village governing body for the implementation of the project (in terms of infrastructure and

facilities); (vi) the people's ownership in the implementation of the project (in terms of infrastructure and facilities) has an average value at a very good level at 4.00; (vii) coordinating the leadership of the project management committee at the central, provincial, city, village government, experts from China and the people in the implementation of the project is seen to be at a very good level at 4.06, which is better than others in terms of infrastructure and facilities.

However, the implementation of the actual planning is trending in a good direction, but there are still difficulties and obstacles encountered: (i) determining the location of some infrastructure construction projects, in the beginning, is not as detailed as it should be, making the actual implementation difficult; (ii) the research and select target families to participate in various activities. Some families do not meet the actual potential criteria; (iii) technical training, promotion, and monitoring of the implementation of various projects of several related sectors are not yet deep and not continuous as they should be; (iv) the coordination of the responsible committee (from the governor to the local level) is not yet smooth in directing and monitoring each period of the implementation; (v) the elements of the poverty alleviation trial model include many areas that have different characteristics in determining the criteria and conditions when compared to the actual (effective potential) and (vi) the awareness of the people (project participants) is also general and the awareness (reality) towards the actual implementation of the activities has not been done well such as the contribution of sweat and the adjustment of various attitudes. Therefore, in order to improve and develop the results of this implementation, which will guarantee the quality and efficiency gradually, namely: (i) defining the target area or group must be clear and appropriate to the real condition, and policy guidelines of the two parties between Laos and China; (ii) there is training in various technical techniques depth and was encouraged, closely monitoring the implementation of projects to enable people to be self-reliant in technical techniques, group administration to be able to progress as a cooperative effectively and sustainably; (iii) there is a coordination mechanism for the responsible committee at each level, from the central level down to the local level, harmoniously and to the same level; (iv) there is a party committee, a firm-strong village governing body, responsible for leading the village-level responsible committee and the people in the effective reformation of various programs.

Overall, after the Lao-China pilot project implementation to solve poverty, the infrastructure and facilities have been built and improved continuously, the people's living conditions have been continuously improved, and the village administration and the people have gradually become stronger.

Keywords: Achievements, addressing poverty, opinions, pilot projects

ສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້ ຖືວ່າມີຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນ ເຊິ່ງເປັນການຮຽນຮູ້ທາງທິດສະດີລົງສູ່ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໂດຍສະເພາະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຢູ່ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈົນປະສົບຜົນສຳເລັດລົງດ້ວຍດີ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຖືໂອກາດນີ້ ເພື່ອສະແດງຄຳຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງລືນເຫຼືອ ແລະ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄື:

ຂໍຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສູງມາຍັງ ຮສ.ປອ. ສັງຄົມ ອິນທະບັນຍາ ແລະ ປອ. ຈັນທະວົງ ລໍຈຳເຢີ ທີ່ໄດ້ເສຍສະຫຼະເວລາອັນມີຄ່າ ຊ່ວຍໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຊີ້ນຳຢ່າງໃກ້ຊິດໃນການຂຽນບົດ ແລະ ກວດແກ້ບົດວິທະຍານິພົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຄັ້ງນີ້ ຈົນປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນສົມບູນ.

ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນບ້ານຊຽງລ້ອມ ທີ່ໃຫ້ໂອກາດແກ່ການສຶກສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຖານທີ່ໃນການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນມາຂຽນບົດວິທະຍານິພົນຈົນສຳເລັດ.

ຂໍຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສູງ ມາຍັງຄະນະກຳມະການທຸກທ່ານ ທີ່ໄດ້ເສຍສະຫຼະເວລາອັນມີຄ່າໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳຈົນເຮັດໃຫ້ບົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າສົມບູນຂຶ້ນ.

ຂໍສະແດງຄວາມຄອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງທ່ານ ຄະນະບໍດີ, ຮອງຄະນະບໍດີ, ຫົວໜ້າພາກວິຊາ ແລະ ຮອງພາກວິຊາຕະຫຼອດຮອດຄູອາຈານທຸກໆທ່ານ ຢູ່ພາຍໃນຄະນະກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ມະຫາ ວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ທີ່ໄດ້ອົບຮົມ, ສັ່ງສອນ ແລະ ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທິດສະດີ ກໍຄືພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ຕົ້ນຈົນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການສຶກສາ.

ຂໍຂອບໃຈໝູ່ເພື່ອນນັກສຶກສາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບການສຶກສາ. ສຸດທ້າຍຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງຍາດຕິພົນນ້ອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄອບຄົວທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະ ຊ່ວຍ ເຫຼືອທາງດ້ານວັດຖຸເງິນຄ່າ ທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈຈົນສາມາດສຳເລັດການສຶກສາ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຈົດຈຳບຸນຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທຸກໆທ່ານນີ້ ໄວ້ຢ່າງບໍ່ມີວັນລືມ, ທ້າຍນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືໂອກາດນີ້ອວຍພອນໃຫ້ທຸກໆ ທ່ານຈົ່ງປະສົບຜົນສຳເລັດໃນໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ຈົ່ງມີສຸກຂະພາບ ເຂັ້ມແຂງເພື່ອສືບຕໍ່ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປ.

ທີ່ ຄະນະກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້

ວັນທີ.....

ລາຍເຊັນ.....

ຍີ ຢ່າງ

ສາລະບານ

ບົດຄັດຫຍໍ້.....	i
Abstract.....	iii
ສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ.....	v
ສາລະບານ.....	vi
ສາລະບານຕາຕະລາງ.....	viii
ສາລະບານຮູບຟາບ.....	lix
ຄໍາອະທິບາຍອັກສອນຫຍໍ້	x
ບົດທີ 1 ພາກສະເໜີ.....	1
1.1 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ.....	1
1.2 ຫຼັກການ ແລະ ເຫດຜົນ	3
1.3 ຄໍາຖາມຄົ້ນຄວ້າ	4
1.4 ສົມມຸດຖານ.....	4
1.5 ຈຸດປະສົງ.....	4
1.6 ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ	4
ບົດທີ 2 ການຄົ້ນຄວ້າເອກະສານ.....	5
2.1 ສະພາບລວມຂອງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ	5
2.1.1 ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນ	5
2.1.2 ຄວາມຈຳເປັນໃນການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ	5
2.1.3 ຄວາມສໍາຄັນໃນການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ	5
2.2 ຄວາມສໍານຶກກ່ຽວກັບການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ	6
2.3 ທັດສະນະຂອງຝັກ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ.....	7
2.3.1 ທັດສະນະຂອງຝັກ ຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ	7
2.3.2 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ	9
2.4 ບົດຮຽນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ	12
2.4.1 ບົດຮຽນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຢູ່ ສປປ ລາວ	12
2.4.2 ບົດຮຽນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ແຂວງຍຸນນານ (ສປ ຈີນ).....	17
2.5 ແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 5 ປີ (2021-2025) ທົ່ວປະເທດ	18
2.6 ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແຂວງຫຼວງພະບາງ.....	21
2.6.1 ສະພາບລວມ	21
2.6.2 ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 5 ປີ (2021-2025) ຂອງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ	22
2.7 ທ່າອ່ຽງ, ກາລະໂອກາດ, ບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃນ ສປປ ລາວ.....	32

ບົດທີ 3 ວິທີການສຶກສາ.....	34
3.1 ສະຖານທີ່ສຶກສາ ແລະ ໄລຍະເວລາ	34
3.2 ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາ.....	34
3.3 ວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືການຄົ້ນຄວ້າ.....	34
3.4 ຂໍ້ມູນ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	35
3.5 ການເກັບຂໍ້ມູນ.....	35
3.6 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການແປຜິນ	36
ບົດທີ 4 ຜົນໄດ້ຮັບ	38
4.1 ການປະເມີນຜົນສໍາເລັດຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ	38
4.1.1 ຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ:.....	38
4.1.2 ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ການປຶກສາລະຫວ່າງບ້ານ:	42
4.2 ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ	45
4.3 ແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂຕໍ່ກັບຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ	46
ບົດທີ 5 ວິພາກຜົນໄດ້ຮັບ	47
ບົດທີ 6 ສະຫຼຸບຜົນ	51
ເອກະສານອ້າງອີງ	54
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.....	57
ປະຫວັດຜູ້ຂຽນ.....	71

ສາລະບານຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງທີ 3.1: ປະຕິບັດການປະຕິບັດງານ.....	34
ຕາຕະລາງທີ 3.2: ຄະແນນສະເລ່ຍລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ	37
ຕາຕະລາງທີ 4.1: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ປະຊາຊົນ.	38
ຕາຕະລາງທີ 4.2: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນຕາມຄວາມຄິດ ເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.....	39
ຕາຕະລາງທີ 4.3: ການປັບປຸງ ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.....	39
ຕາຕະລາງທີ 4.4: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກລັດຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມຄິດ ເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.....	40
ຕາຕະລາງທີ 4.5: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມ ຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.....	41
ຕາຕະລາງທີ 4.6: ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ປະຊາຊົນ.	41
ຕາຕະລາງທີ 4.7: ຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.	41
ຕາຕະລາງທີ 4.8: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ.	42
ຕາຕະລາງທີ 4.9: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ຕາມຄວາມຄິດ ເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ.	42
ຕາຕະລາງທີ 4.10: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ.	43
ຕາຕະລາງທີ 4.11: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງພະນັກງານພາກລັດຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ.	44
ຕາຕະລາງທີ 4.12: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ.	44
ຕາຕະລາງທີ 4.13: ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ.	45
ຕາຕະລາງທີ 4.14: ຄວາມຄິດເຫັນພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.	46

ສາລະບານຮູບຟາບ

ຮູບຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ການລິເລີ່ມຂອງໂຄງການທົດລອງການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ.....	70
ຮູບຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ການລົງຢ້ຽມຢາມຂອງຄະນະລັດຖະມົນຕີຝ່າຍລາວ ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ	70
ຮູບຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ການລົງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກຸ່ມ ແລະ ການສຳພາດ ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ	70

ຄຳອະທິບາຍອັກສອນຫຍໍ້

ອັກສອນຫຍໍ້ທີ່ເປັນພາສາລາວ

ຕົວຫຍໍ້		ຕົວເຕັມ
ກມ	=	ກິໂລແມັດ
ຄຄ	=	ຄອບຄົວ
ຊມ	=	ຊັງຕີແມັດ
ມ	=	ແມັດ
ລ/ດ	=	ລຳດັບ
ຮຕ	=	ເຮັກຕາ
%	=	ເປີເຊັນ

ອັກສອນຫຍໍ້ທີ່ເປັນພາສາອັງກິດ

ຕົວຫຍໍ້		ຕົວເຕັມ
Cm	=	Centimeter
g	=	Gram
Kg	=	Kilogram
Km	=	Kilometer
m	=	Meter
GDP	=	Gross Domestic Products
Ha	=	Hectare
PRA	=	Participatory rural appraisal
RRA	=	Rapid Rural Appraisal

ບົດທີ 1

ພາກສະໜີ

1.1 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ຄວາມທຸກຍາກ ຍັງເປັນບັນຫາໃຫຍ່ຂອງໂລກມາຫຼາຍທົດສະວັດ ມັນໄດ້ຖືກຄາມຊີວິດ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງມວນມະນຸດ ມາຕັ້ງແຕ່ໃດໆມາ, ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ເກີດມີວິກິດການຫຼາຍຢ່າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ວິກິດການດ້ານສະບຽງອາຫານ, ດ້ານພະລັງງານ, ລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ມີການເໜັງຕີງສູງຂຶ້ນ, ດ້ານການເງິນ, ໄຟເງິນເຜີ້, ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ສູງ, ອາກາດປ່ຽນແປງ, ສົງຄາມຢູ່ປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ໄພທຳມະຊາດຮ້າຍແຮງໃນພາກພື້ນ-ໃນໂລກ ແລະ ພະຍາດລະບາດຮ້າຍແຮງຕ່າງໆ. ເຊິ່ງໄດ້ກາຍເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ວາງອອກ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ (ສັນທະນາພອນ, 2020).

ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາ ໃນປີ 1975, ພັກເຮົາໄດ້ກຳນົດສອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ ແລະ ເສັ້ນທາງເດີນຂອງປະເທດເຮົາ ຄື: ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ເພື່ອກ້າວສູ່ຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ ຄື: ສ້າງໃຫ້ປະເທດຊາດມັ່ງຄັ້ງເຂັ້ມແຂງ, ປະຊາຊົນຮັ່ງມີຜາສຸກ, ສັງຄົມມີຄວາມສິວິໄລ ແລະ ຍຸຕິທຳ. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວເປັນແຜນ 5 ປີ, ແຜນປີ ແລະ ນະໂຍບາຍການພັດທະນາແຕ່ລະດ້ານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເປັນເວລາ 45 ປີ, ຊຶ່ງໄດ້ມີຜົນສຳເລັດໃນຫຼາຍດ້ານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ສາມາດຮັກສາໄດ້ຄວາມເປັນເອກະລາດແຫ່ງຊາດ, ຮັບປະກັນໄດ້ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສັງຄົມ ມີຄວາມສະຫງົບ, ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາທັງໝົດນີ້ແມ່ນປັດໄຈພື້ນຖານທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວ ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການແກ້ໄຂຄວາມ ທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນຈັງຫວະທີ່ໄວປານກາງໄປຕາມທິດທີ່ພັກແລະລັດຖະ ບານໄດ້ກຳນົດໄວ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການພັດທະນາຍັງມີຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ລະຫວ່າງເຂດແຄວ້ນ ແລະ ກຸ່ມຄົນ, ການກະຈາຍລາຍໄດ້ ແລະ ໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາຍັງ ບໍ່ທົ່ວເຖິງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຍັງມີເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ບໍ່ທັນມີການພັດທະນາໄປເຖິງ ຫຼື ໄປເຖິງກໍ່ໜ້ອຍ, ໂອກາດໃນການພັດທະນາຕົນເອງຂອງປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍຍັງຈຳກັດຢູ່. ດັ່ງນັ້ນ, ມາຮອດປະຈຸບັນ ຈຶ່ງຍັງມີເມືອງທຸກຍາກ, ບ້ານທຸກຍາກ, ຄອບຄົວທຸກຍາກ ແລະ ບຸກຄົນທຸກຍາກ ໃນຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ເມື່ອທຽບກັບບັນ ດາປະເທດຕ່າງໆໃນໂລກ ປະເທດເຮົາຍັງຖືກຈັດວ່າ ເປັນປະເທດທີ່ພັດທະນາຕາມຫຼັງ (The late comer), ເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDC), ປະເທດລາຍ ຮັບລະດັບປານກາງຕໍ່າ (Lower-middle income country). ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າການປະເມີນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໃນໄລຍະຜ່ານມາແລະ ທິດທາງແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າຕາມທິດຍືນຍົງ (ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, 2019).

ໂດຍປະຕິບັດຕາມແນວທາງການຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການເປີດກວ້າງການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍບໍ່ແຊກແຊງກິດຈະການພາຍໃນ ກັນ ແລະ ກັນ. ເຊິ່ງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບ ສປ ຈີນ ແມ່ນມີມູນເຊື້ອມາແຕ່ຍາວນານ ເປັນຄູ່ຮ່ວມມືຍຸດທະສາດຮອບດ້ານ ທີ່ເປັນເພື່ອນບ້ານທີ່ດີ, ເປັນເພື່ອນທີ່ດີ, ເປັນຄູ່ຮ່ວມມືພັດທະນາທີ່ດີ; ເຊິ່ງ ສປ ຈີນ ເປັນປະເທດທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ມີນະໂຍບາຍ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີປະເທດໃດທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃນໂລກທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຈົນຫຼາຍຮ້ອຍລ້ານຄົນ ໄດ້ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ໃນໄລຍະບໍ່ພໍ່ໃດປີ. ດ້ວຍປະສົບການ

ແລະ ບົດຮຽນດັ່ງກ່າວ ສປປ ຈີນ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນເຈົ້າພາບ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງໂລກ (ນາລິນທອນ, 2023).

ເພື່ອເປັນການເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ ແລະ ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ກັບ ສປປ ຈີນ ໃນວຽກງານແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂັ້ນສູນກາງ ໃນເມື່ອກ່ອນ ໄດ້ປະສານ ກັບ ສູນສາກົນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ສປປ ຈີນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັນ ໃນຄັ້ງວັນທີ 14 ສິງຫາ 2014 ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ແນໃສ່ເພື່ອກຳນົດກອບການຮ່ວມມື ແລະ ເອື້ອອຳນວຍການປະສານງານ ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກັນແນໃສ່ບັນລຸວັດຖຸປະສົງຮ່ວມກັນ ແລະ ເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໃນຂົງເຂດການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລະຫວ່າງ ລາວ-ຈີນ ແລະ ທີ່ມີເນື້ອໃນສຳຄັນ ດັ່ງນີ້: ຈັດຕັ້ງການພົບປະຢ່ຽມຢາມເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃນລະດັບພະນັກງານການນຳ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການ, ຊ່ຽວຊານເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ເພື່ອສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຊຸມນະບົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ສ້າງນັກຄົ້ນຄວ້າລະດັບປະລິນຍາໂທ ແລະ ປະລິນຍາເອກ ໃນຂະແໜງການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ລວມທັງທຶນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຊ່ວຍການຝຶກອົບຮົມ, ຈັດທັດສະນະສຶກສາໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລາວ ສ້າງໂຄງການຕົວແບບໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການເປັນເຈົ້າພາບຮ່ວມຈັດຕັ້ງເວທີ ຈີນ-ອາຊຽນ ກັບການພັດທະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ (ນາລິນທອນ, 2023).

ສະນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂອບການຮ່ວມມືຂອງສອງປະເທດ ຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ, ໃນປີ 2011 ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ສປປ ຈີນ ໄດ້ຮ່ວມກັນລົງນາມ ໃນການສ້າງແຜນແມ່ບົດການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ໃນນັ້ນ ວຽກງານການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນໜຶ່ງໃນຂົງເຂດການຮ່ວມມືທີ່ສຳຄັນ ທີ່ລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ ໄດ້ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການຊ່ວຍເຫຼືອໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສປປ ລາວ, ຈາກການພົວພັນທັງສອງຝັກ ແລະ ສອງລັດ ຖະບານ ແຕ່ລະຂະແໜງການວຽກງານຈຶ່ງໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າສູ່ລວງເລິກໂດຍສະເພາະໃນວຽກງານແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ. ຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຂັ້ນສູນກາງ ຈຶ່ງໄດ້ປະສານສົມທົບກັບ ສູນສາກົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ໃນຄັ້ງວັນທີ 4 ສິງຫາ 2014 ໂດຍມີຈຸດປະສົງແນໃສ່ ກຳນົດຂອບການຮ່ວມມື ແລະ ເອື້ອອຳນວຍການປະສານງານຂອງສອງຝ່າຍ. ຈາກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈແລະການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງວິຊາການທັງສອງຝ່າຍຈຶ່ງໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ ລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ ສົ່ງສານແລກປ່ຽນຫາ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ. ຈາກນັ້ນ ສປປ ລາວ ຕົກລົງເຊັນສານແລກປ່ຽນການຕອບຮັບເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ ຂອງ ທ່ານ ສົມສະຫວາດ ເລັ່ງສະຫວັດ, ອະດີດຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ປະທານຄະນະກຳມາທິການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ, ສະບັບລົງວັນທີ 07 ມັງກອນ 2016 ໂດຍສະເພາະແມ່ນນະໂຍບາຍ ໜຶ່ງແລວ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ (ອີຕ້າຍ-ອີລູ) ຂອງຈີນ. ຈາກນັ້ນ ຝ່າຍລາວໄດ້ກຳນົດເອົາບ້ານທີ່ຈະທົດລອງ ຢູ່ສອງບ້ານ ຄື: ບ້ານຊຸ້ ເມືອງສັງທອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບ້ານຊຽງລ້ອມ ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ນຳສະເໜີຕໍ່ຝ່າຍຈີນ ແລະ ຝ່າຍຈີນກໍໄດ້ສະເໜີລັດຖະບານບັນຈຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນຂອບການຮ່ວມມືແມ່ນ້ຳຂອງ-ແມ່ນ້ຳລ້ານຊ້າງ ຂອບການຮ່ວມມືນີ້ ປະກອບມີ 6 ປະເທດທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາຮ່ວມກັນ ມີ: ສປປ ຈີນ ເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນທຶນໃຫ້ບັນດາປະເທດ, ປະເທດໄທ ແລະ ສສ ຫວຽດນາມ ແມ່ນມີໂຄງການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອສະເພາະດ້ານ, ສ່ວນວ່າ ສປປ ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມຽນມາ ແມ່ນຈະເນັ້ນໃສ່ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເປັນບຸລິມະສິດ (ນາລິນທອນ, 2023).

ຈາກເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນການສ້າງໂຄງການຕົວແບບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ສູນສາກົນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ສປປ ຈີນ ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງນັກວິຊາການ ຈາກ ສປປຈີນ ມາເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຄັດເລືອກເອົາບ້ານເປົ້າໝາຍເພື່ອສ້າງເປັນຕົວແບບໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຈາກຜົນການຮ່ວມມືຂອງນັກວິຊາ

ການທັງສອງຝ່າຍ ຈຶ່ງເຫັນດີເປັນເອກະພາບຕົກລົງເອົາ ບ້ານຊື້, ເມືອງສັງທອງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບ້ານຊຽງລ້ອມ ເມືອງ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເປັນບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການນີ້ ໂດຍການເຫັນດີຈາກຂັ້ນເທິງທັງສອງຝ່າຍ. ໃນກອບການການຮ່ວມມືແມ່ນ້ຳຂອງ-ແມ່ນ້ຳລ້ານຊ້າງ ແລະ ລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ ໄດ້ມອບເງິນຈຳນວນ 33,330,000 ຢວນ (ປະມານ 40 ຕື້ກີບ) ໃຫ້ສູນຄຸ້ມຄອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງປະເທດ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແຂວງກວາງຊີ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຮ່ວມກັບ ຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄູ່ມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ, 2017).

ຝ່າຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງຝ່າຍຈີນແມ່ນສູນຄຸ້ມຄອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງປະເທດໃນວຽກງານແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກແຂວງກວາງຊີ ແລະ ຝ່າຍລາວແມ່ນຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂັ້ນສູນກາງ ທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງໄດ້ປະສານງານກັນເປັນປະຈຳ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ໂດຍຜ່ານທາງໂທລະສັບອອນລາຍ ຫຼື ຈັດກອງປະຊຸມ (ສັນຍາໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ).

1.2 ຫຼັກການ ແລະ ເຫດຜົນ

ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ. ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ສປປ ຈີນ ຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັນໃນການສ້າງຕັ້ງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມື ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຂຶ້ນ, ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດເອົາບ້ານເປົ້າໝາຍຂຶ້ນຢູ່ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນສອງບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ທັງນີ້ກໍເພື່ອເປັນບ່ອນຖ່າຍທອດບົດຮຽນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງ ສປປ ຈີນ ໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ. ການກຳນົດເອົາບ້ານຊຽງລ້ອມ ເປັນບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການນັ້ນ ຍ້ອນວ່າສະພາບການພັດທະນາຂອງບ້ານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຖ້າທຽບໃສ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ນອກນີ້ຍັງມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ທຳແຮງຫຼາຍຢ່າງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານຂ້ອນຂ້າງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງບ້ານຢູ່ໃກ້ກັບເທດສະບານຂອງແຂວງ ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມຂອງຄະນະຊີ້ນຳທັງສອງຝ່າຍ; ເຊິ່ງໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນ 03 ດ້ານ ຄື: ດ້ານການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ; ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໄລຍະ 03 ປີກວ່າຜ່ານມາ ເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າໂຄງການດັ່ງກ່າວ ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນໃຫ້ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານຮັບໃຊ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ການສະໜອງປັດໃຈການຜະລິດ ເຊັ່ນ: ການສະໜອງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງເຮືອນຮົ່ມ, ກອງທຶນ, ແນວພັນສັດ, ແນວພັນພືດ ແລະ ອື່ນໆ. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ບົນພື້ນຖານດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການໃນການຜະລິດ ເຮັດໃຫ້ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຮັບໃຊ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງບ້ານໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆມາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເປົ້າໝາຍຫຼັກໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອປະເມີນຜົນຈາກຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ ວ່າມີປະສິດທິຜົນແນວໃດ?; ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກມີຫຍັງແດ່ ພ້ອມທັງຊອກຫາແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບການຫັນປ່ຽນຮູບແບບການພັດທະນາຂອງບ້ານ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ສາມາດກາຍເປັນຕົວແບບເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍໄປສູ່ບ້ານອື່ນໆ.

1.3 ຄຳຖາມຄົ້ນຄວ້າ

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ມີຜົນຕໍ່ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ ເປັນແນວໃດ ?
2. ປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງຄືແນວໃດແດ່ ? (ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ມີຫຍັງແດ່ ?).
3. ແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ມີຄືແນວໃດ ?

1.4 ສົມມຸດຖານ

1. ການນຳໃຊ້ຮູບແບບການທົດລອງທີ່ເປັນລະບົບ ຈະມີຜົນໄດ້ຮັບດີຂຶ້ນຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນ ກໍຄື ຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ພາຍໃນບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ.
2. ຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງບັນດາປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ໂດຍນຳໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການທົດລອງ (ຈະຮັບຮູ້ເຖິງບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມື ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ).
3. ມີແນວທາງນະໂຍບາຍ ຕໍ່ກັບວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍສະເພາະການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ດີຂຶ້ນ

1.5 ຈຸດປະສົງ

1. ເພື່ອປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ.
2. ເພື່ອສຶກສາບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ.
3. ເພື່ອຊອກແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ການຫັນປ່ຽນຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ.

1.6 ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ

1. ຈະສາມາດຮັບຮູ້ແນວທາງນະໂຍບາຍ ຫຼື ວິທີໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຈັດຕັ້ງບ້ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ; ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
2. ຮັບຮູ້ເຖິງສະພາບການປ່ຽນແປງການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການ.
3. ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ໃນແຕ່ລະດ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນມີຄວາມຍືນຍົງ.
4. ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ພາກລັດ, ອົງການປົກຄອງບ້ານກໍຄື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການດຳເນີນການພັດທະນາຄອບຄົວ, ບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
5. ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົນໃຈສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ນຳໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນ ແລະ ເປັນເອກະສານປະກອບໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຮູບແບບໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຄງການທີ່ຮ່ວມມືກັບຕ່າງ ປະເທດ ໂດຍສະເພາະ ສປປ ຈີນ

ບົດທີ 2

ການຄົ້ນຄວ້າເອກະສານ

2.1 ສະພາບລວມຂອງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

2.1.1 ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອປັບປຸງມາດຕະຖານການດໍາລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ໃຫ້ໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ອາຊີຕາເວັນອອກ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ປະເທດຈີນ ຍັງມີຈຸດປະສົງແລກປ່ຽນປະສົບການ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສ້າງໃຫ້ເປັນຕົວແບບໜຶ່ງ ໃນການຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງອົງການປົກຄອງຢູ່ຂັ້ນຮາກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂອງຊາວບ້ານຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງປະເທດລາວ. ເພື່ອບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລາວ-ຈີນ ແລະ ຕົວແບບຂອງການເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອເຮັດສໍາເລັດໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ດັ່ງນັ້ນ, ນອກຈາກສາມາດກໍານົດເປັນຮູບແບບໃນການຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລະຫວ່າງລາວ-ຈີນ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍໃນຕໍ່ໜ້າແລ້ວ ຍັງເປັນການເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນຮ່ວມມືແບບຮອບດ້ານ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ກັບ ລັດຖະບານ ສປ ຈີນ ໃຫ້ນັບມື້ນັບແໜ້ນແຜ່ນຢຶ່ງໆຂຶ້ນ (ຄູ່ມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ, 2017).

2.1.2 ຄວາມຈຳເປັນໃນການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດຖະບານ ສປ ຈີນ ທີ່ມີຕໍ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໂດຍຜ່ານໂຄງການຕ່າງໆ ແມ່ນມີລັກສະນະ ຝ່າຍ ສປ ຈີນ ເປັນຜູ້ດໍາເນີນການທັງໝົດ ເມື່ອສໍາເລັດແລ້ວຈຶ່ງມອບໃຫ້ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ, ແຕ່ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນຄັ້ງນີ້ຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ສປປ ລາວ ຮ່ວມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສ້າງເປັນໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ນັກວິຊາການຝ່າຍລາວ ແລະ ປະຊາຊົນລາວ ທີ່ຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ແນໃສ່ສ້າງໃຫ້ກາຍເປັນຕົວແບບທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍໄປສູ່ບ້ານອື່ນໆ (ຄູ່ມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ, 2017).

2.1.3 ຄວາມສໍາຄັນໃນການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງຜະບາງ, ແຂວງຫຼວງຜະບາງ ແລ້ວ ຈະສາມາດກໍານົດມາດຕະຖານທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບຄວາມທຸກຍາກ, ອີງໃສ່ບັນຫາຕົວຈິງທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອກໍານົດຄວາມຕ້ອງການໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຊຸມຊົນ ເປັນທິດທາງ ແລະ ກໍານົດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງຊຸມຊົນ, ສົ່ງເສີມການເສລີດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ກໍຄື ຂີດຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາຕົນເອງຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຊອກຫາຊ່ອງທາງໂດຍຫລາຍຮູບແບບ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບຂອງຊຸມຊົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ສ້າງຕົວແບບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ໂດຍອີງໃສ່ປະສົບການ ການສ້າງບ້ານພັດທະນາຮອບດ້ານຂອງຈີນ ໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍມີລັດຖະບານເປັນຜູ້ນໍາພາ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ເປັນພື້ນຖານ (ຄູ່ມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ, 2017).

2.2 ຄວາມສໍານຶກກ່ຽວກັບການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ “ແມ່ນການຕອບສະໜອງປັດໃຈພື້ນຖານ ໃນການດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ໝາຍເຖິງການຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກການທີ່ຂາດເຂີນໄປສູ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ ຊຶ່ງສະແດງອອກດ້ວຍການມີລາຍຮັບ ທີ່ສາມາດຈ່າຍຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຄົນ, ການໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງສັງຄົມ, ມີວຽກເຮັດງານທຳ, ໄດ້ໃຊ້ຊົດ ແລະ ປະຕິບັດຜົນທະຊາຕົນໃນສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ (ໄຊຊານິນ, 2006); ຜົນສໍາເລັດ ຂອງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກເອີ້ນວ່າການພື້ນທຸກ. ການພື້ນທຸກໝາຍເຖິງການມີຊີວິດທີ່ຢູ່ດີກິນດີ, ຮັ່ງມີ, ສະດວກສະບາຍດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຍືນຍົງ; ຮັບປະກັນສິດຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ແລະ ສ່ວນລວມ ກໍຄື ປະເທດຊາດ, ບ້ານ, ເມືອງ ເຊິ່ງເປັນບາດກ້າວໜຶ່ງ ໃນຜົນສໍາເລັດແຫ່ງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ (ຄູ່ມືແນະນຳ ການກວດກາ, ປະເມີນມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ການພັດທະນາ ທົ່ວປະເທດ, 2015).

ກ່ອນຊຸມປີ 1960 ຄວາມທຸກຍາກ ຖືວ່າເປັນເລື່ອງທຳມະດາຂອງສັງຄົມມະນຸດ, ໃນເວລານັ້ນ ບໍ່ມີລັດຖະບານໃດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກໍຄື ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມໃດຍົກຂຶ້ນມາເປັນບັນຫາ ແລະ ບໍ່ມີແຜນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງເຫື່ອ, ໂດຍທົ່ວໄປ ທົ່ວສັງຄົມຖືວ່າປະກົດການນີ້ ແມ່ນເກີດມາພ້ອມກັບມະນຸດ, ປະຊາຊົນຢູ່ຊຸມຊົນຮາກຖານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດພູດອຍທຸລະກັນດານ ແລະ ເຂດທີ່ທຸກຍາກ ແມ່ນຖືກຄອບງຳໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ: ຄວາມທຸກຍາກ ເປັນເລື່ອງຂອງເວນກຳມາແຕ່ຊາດປາງກ່ອນ ທີ່ເທວະດາຝ້າແຖນໄດ້ກຳນົດເປັນໂຊກຊະກາໃຫ້ແລ້ວ, ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ແກ້ໄຂໃຫ້ໝົດໄປໄດ້ (ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນພາລະກຳປະຫວັດສາດຂອງຄົນຮຸ່ນນີ້, 2016).

ມາຮອດຊຸມປີ 1960 ທັດສະນະຄະຕິ ຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກໄດ້ປ່ຽນໄປ ຍ້ອນມີຫຼາຍປັດໃຈຊຸກຍູ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜົນງານ ແລະ ໄຊຊະນະ ຂອງບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ປະເທດກ້າວໜ້າຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ພິສູດໃຫ້ມະນຸດເຫັນວ່າ: ສັງຄົມທີ່ປາສະຈາກຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນມີເຫດປະກົດເປັນຈິງໄດ້. ເມື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ສະຕະວັດໃໝ່ ບັນດາປະເທດໄດ້ໃຫ້ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ຮ່ວມກັນແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ດ້ວຍການກຳນົດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດຂອງການພັດທະນາ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ໄຜອິດຫົວ ໃຫ້ເປັນບຸລິມະສິດອັນດັບໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາ. ການພັດທະນາ ແມ່ນເສັ້ນທາງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ໝາຍຄວາມວ່າ ຢາກແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນຕ້ອງມີການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແມ່ນພາລະກຳປະຫວັດສາດຂອງຄົນຮຸ່ນນີ້, 2016).

ໂດຍລວມແລ້ວ, ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ມີສອງຮູບແບບໃຫຍ່; ຮູບແບບທຳອິດແມ່ນການເຂົ້າໄປພັດທະນາໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງການກຳນົດເປັນເຈົ້າໝາຍ ຫຼື ຈຸດສຸມດ້ານປະຊາກອນ ຫຼື ບໍລິເວນຊຸມຊົນ ແລ້ວສ້າງເປັນໂຄງການພັດທະນາໃນດ້ານທີ່ເຫັນວ່າເປັນບຸລິມະສິດ ຫຼື ດ້ານທີ່ຈະເປັນການບຸກທະລູ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ນ້ຳສະອາດ, ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ ແລະ ອື່ນໆ; ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີການຊ່ວຍສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ປະຊາຊົນເປົ້າໝາຍ ລວມທັງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ; ຢູ່ປະເທດເຮົາເອີ້ນວ່າການພັດທະນາຈຸດສຸມ ເຊິ່ງລວມມີການພັດທະນາແບບສ້າງເປັນໂຄງການສະເພາະບໍລິເວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕ້ອງມີຫລາຍກິດຈະກຳປະສານເຂົ້າກັນ ຕາມທິດນຳທີ່ເຄີຍປະຕິບັດຜ່ານມາ ຄື: “ເຮັດຢ່າງຮອບດ້ານ ມີຈຸດສຸມ” ການພັດທະນາຈຸດສຸມ ຍັງມີການພັດທະນາຕາມພາລະບົດບາດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການ ໝາຍຄວາມວ່າອາດຈະມີພຽງໜຶ່ງ ຫຼື ສອງກິດຈະກຳສຸມໃສ່ບໍລິເວນໃດໜຶ່ງ, ກິດຈະກຳນັ້ນແມ່ນນອນໃນຂົງເຂດທີ່ບໍລິເວນດັ່ງກ່າວ ຍັງມີບັນຫາ ຫຼື ຍັງຂາດເຂີນ; ເອີ້ນການພັດທະນາແບບນີ້ວ່າ “ການລົງກໍ່ສ້າງຮາກຖານຕາມຂະ

ແຫຼ່ງການ” ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກການລົງທຶນສ້າງຮາກຖານແບບ “ເປັນຂະບວນ” ທີ່ມີຄົບຖ້ວນຂະແໜງການລົງໄປພ້ອມກັນ ປະສານສົມທົບກັນລົງໄປພັດທະນາຈຸດສຸມເປົ້າໝາຍດຽວກັນ. ອີກວິທີໜຶ່ງ ແມ່ນການພັດທະນາຊຸມນະບົດແບບທາງອ້ອມ ຫຼື ການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕເສດຖະກິດມະຫາພາກ ເພື່ອກະທົບໃສ່ ຫຼື ແກ້ດຶງການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄວາມທຸກຍາກ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນນະໂຍບາຍທີ່ເອີ້ນວ່າ ການເຕີບໂຕທີ່ເນັ້ນໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ (pro-poor growth), ການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອື່ນໆ (ຈິດ, 2018).

ຜາລະກິດການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ດຳເນີນໄປດ້ວຍຫຼາຍວຽກງານ, ນັບທັງການປັບປຸງກົງຈັກການ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລະກອນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຕົວຈິງ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບົບ, ມີຄວາມພຽບພ້ອມໃນ ການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ, ການຈັດຫາງົບປະມານຮັບໃຊ້ການບໍລິຫານໃຫ້ພຽງພໍ ຕາມແຜນງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ແຫຼ່ງ ທຶນສະໜອງ ເພື່ອດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການບໍລິຫານດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ທ່ວງ ທັນ, ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ, ທີ່ດິນ ແລະ ອາຊີບຄົງທີ່ ໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກຢ່າງທົ່ວເຖິງ; ການປັບປຸງລະບົບການ ເມືອງຮາກຖານບ້ານ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ແລະ ການສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດໃຫ້ປະຊາຊົນ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ການສົ່ງເສີມການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສະດວກ, ການບໍລິຫານດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ໃຫ້ມີ ຄຸນນະພາບ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ການຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບປອດໄພໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະ ບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນຮາກຖານ, ພ້ອມດຽວກັນ ກໍຕ້ອງໄດ້ສ້າງບ້ານໃຫ້ເປັນບ້ານພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານ 3 ສ້າງ ຢ່າງຈິງຈັງ (ສັນທະນາພອນ, 2022).

ເວົ້າລວມແລ້ວ, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນມີຄວາມໝາຍເລິກເຊິ່ງ ແລະ ກວ້າງຂວາງກວມເຖິງຄວາມ ໝາຍຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ແມ່ນຄວາມຈຳເປັນພາວະວິໄສ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດ້ວຍກົງຈັກການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງແຂ້ມແຂງ, ມີງົບປະມານ-ແຫຼ່ງທຶນທີ່ພຽງພໍ, ໃຊ້ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີການນຳພາ, ມີການກຳນົດທິດທາງ, ວິທີການ, ກຳນົດຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ, ກຳນົດເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນແຕ່ ລະໂລຍະ ແລະ ຕ້ອງການການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນ ຊຶ່ງທ່ານ ກາກມາກ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: ບັນດາການພົວ ພັນ ລ້ວນແຕ່ຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນ ກັບບັນດາກຳລັງການຜະລິດ, ຍ້ອນມີກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ ມະນຸດເຮົາຈຶ່ງມີການປ່ຽນ ແປງແບບວິທີການຜະລິດຂອງຕົນ ແລະ ຍອມຮັບປ່ຽນແປງແບບວິທີການຜະລິດ, ການທຳມາຫາກິນຂອງຕົນ, ມວນມະນຸດ ຈຶ່ງປ່ຽນແປງບັນດາການພົວພັນສັງຄົມ ຂອງຕົນທັງໝົດ (ກາກມາກ-ຟຣີຣິກ ອັງແກນ, 2010).

2.3 ທັດສະນະຂອງພັກ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

2.3.1 ທັດສະນະຂອງພັກ ຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

ທັດສະນະພື້ນຖານຂອງພັກເຮົາ ບໍ່ວ່າໄລຍະໃດກໍແມ່ນຍືດໝັ້ນໃນອຸດົມການຂອງຕົນ ຄື: ສັງຄົມນິຍົມ. ບົນ ເສັ້ນທາງຍາວໄກ, ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ນັ້ນ, ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IV ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ວາງນະໂຍ ບາຍປ່ຽນແປງໃໝ່ອອກ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄລຍະຂອງການປະຕິວັດຢູ່ປະເທດເຮົາ ແມ່ນໄລຍະແຫ່ງການເສີມຂະຫຍາຍລະ ບອບປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ, ສ້າງປະຖົມປັດໄຈ ໃຫ້ແກ່ການກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ເນື້ອແທ້ ຂອງການສ້າງລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ແມ່ນການສ້າງໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີພື້ນຖານສິດເສລີພາບ ປະຊາທິປະໄຕ ເພື່ອ ເຄື່ອນໄຫວພັດທະນາຕົນເອງ, ເຮັດໃຫ້ດ້ານເສດຖະກິດນັບມື້ນັບຍັບເຂົ້າໃກ້ກັນ ເພື່ອໃຫ້ປະເທດຊາດເຂັ້ມແຂງ, ປະຊາຊົນຮັ່ງມີຜາສຸກ, ສັງຄົມມີຄວາມຈະເລີນສິວິໄລ ແລະ ຍຸຕິທຳ. ປະທານ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ໄດ້ໃຫ້ທັດສະນະວ່າ:

ພວກເຮົາຕ້ອງຄື້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນການກ່ຽວກັບການແບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ແຜນກຳນົດກ່ຽວກັບການສ້າງ
ຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງເລີ່ມແຕ່ຫົວທີ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນພັດທະນາໄລຍະຍາວ (ໄກສອນ, 1987).

ແນວຄວາມຄິດ, ທັດສະນະຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງ
ຈະແຈ້ງໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ໄດ້ກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ
ຂອງຈຳນວນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ ໃນປັດຈຸບັນ; ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແນວນັ້ນ ຕ້ອງກຳນົດຈຸດສຸມພັດທະນາໃຫ້ຈະແຈ້ງຕື່ມອີກ,
ກ່ອນອື່ນໝົດ ແມ່ນຈຸດສຸມລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກບໍລິເວນຊົນເຜົ່າທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ແຕ່ລະຈຸດສຸມຕ້ອງຂຶ້ນເປັນໂຄງການພັດ
ທະນາທີ່ລະອຽດ ນັບທັງການຈັດວາງຜົນລະເມືອງໃຫ້ເຫມາະສົມ. ຕ້ອງສ້າງກອງທຶນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກ
ຍາກຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ການຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນກັບທີ່ ກໍ່ຄືການປະກອບສ່ວນຂອງທົ່ວປວງ
ຊົນ, ແຫຼ່ງທຶນຂອງທະນາຄານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອກູ້ຢືມຈາກສາກົນ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ, ພ້ອມທັງກຳນົດລະບຽບການ ແລະ
ກົນໄກນຳພາໃຫ້ຈະແຈ້ງ. ເອົາໃຈໃສ່ບຳລຸງສ້າງ ແລະ ຈັດວາງພະນັກງານວິຊາການເຂົ້າຈຸດສຸມພັດທະນາໃຫ້ພຽງພໍກັບ
ຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນໃນລະດັບພື້ນຖານ ຕິດແໜ້ນກັບການມອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ (ເມືອງ, ບ້ານ) ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດໂຄງການນັ້ນຢ່າງຂາດຕົວ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ຕ້ອງປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຊີ້ນຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະຊີ້
ນຳພັດທະນາຊົນນະບົດຂັ້ນຕ່າງໆ ກໍ່ຄືພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບກົມກຽວ ເພື່ອຊ່ວຍທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ໂຄງການໃນບໍລິເວນຈຸດສຸມໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດ (ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VII ຂອງພັກ, 2001).

ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນນັ້ນ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕິດແໜ້ນກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ ກໍ່ຄືການ
ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ໂດຍຖືເອົາ 4 ເນື້ອໃນ ແລະ 4 ຄາດໝາຍ ຊຶ່ງທຸກພາກສ່ວນຕ້ອງຖືເອົາເປັນທິດນຳ
ແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ. ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ສ້າງຄວາມພໍຢູ່ພໍກິນ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ ຂອງຄອບຄົວນັ້ນ,
ມັນແມ່ນວຽກງານໃຈກາງ ຂອງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ຊຶ່ງຕ້ອງສົມທົບຢ່າງກົມກຽວ ລະຫວ່າງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກ
ຍາກຂອງຄອບຄົວ ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງຊຸມຊົນ ຂອງບ້ານ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຕ້ອງລວມເອົາກິດຈະກຳ ແລະ
ໂຄງການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ ເຊັ່ນ: ການສ້າງບ້ານວັດທະນະທຳ, ບ້ານປອດຄະດີ, ບ້ານ 3 ດີ,
ບ້ານສຳເລັດການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ບ້ານແບບຢ່າງດ້ານອານາໄມ, ບ້ານປອດຢາເສບຕິດ ແລະ ອື່ນໆ ເຂົ້າເປັນກິດຈະກຳ
ລວມ ຂອງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງຄອບຄົວ ແລະ ການສ້າງບ້ານພັດທະນາ. ຢາກໄດ້ຄືແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງ
ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແລະ ດຳເນີນການປຸກລະດົມປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງ
ຄອບຄົວ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນຕ້ອງຈັດສັນເປັນໂຄງການລະອຽດ ແລະ ຕ້ອງມີ
ມາດຕະການລະອຽດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສະເພາະໃນແຕ່ລະບ້ານ, ແຕ່ລະບໍລິເວນ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ຕ້ອງປັບປຸງການນຳ
ພາ, ຊີ້ນຳຂອງຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຮາກຖານ ແລະ ມອບທຶນ, ມອບ
ພະນັກງານໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຮັບຜິດຊອບ ຢ່າງສົມຄູ່ກັບວຽກບຸລິມະສິດ ໂດຍມີການປະສານງານກັບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ.
ອັນຮີບດ່ວນ ແມ່ນຕ້ອງມີມາດຕະການໃນການນຳໃຊ້ກອງທຶນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ
ຂອງລັດຖະບານ, ກອງທຶນກູ້ຢືມຈາກສາກົນ (ກຫລ) ລວມທັງກອງທຶນພັດທະນາບ້ານຂອງປະຊາຊົນ. ສະເພາະຢູ່ເຂດ
ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນພິເສດ ແລະ ເຂດທີ່ໜັ້ນເກົ່າ, ຕ້ອງຈັດສັນກ່ອນທຶນສະເພາະ ແລະ ມີ
ນະໂຍບາຍສະເພາະ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເຂດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີການຫັນປ່ຽນໃໝ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ (ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VIII ຂອງ
ພັກ, 2006).

ມາເຖິງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກ ຄັ້ງທີ IX ທັດສະນະກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້
ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ໜັກແໜ້ນ, ມີວິທະຍາສາດ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮອບດ້ານຂຶ້ນ ດ້ວຍການຊຸດຄົ້ນແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ ແລະ
ດ້ວຍນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເປັນພິເສດ, ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ໂດຍ

ຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີການຄົມມະນາຄົມທາງບົກ ລວມທັງທາງລົດໄຟ, ທາງອາກາດ ແລະ ທາງນໍ້າ ໃຫ້ມີຄວາມໂລ່ງລ່ຽນເຊື່ອມ
ຈອດກັນ ແຕ່ສູນກາງຫາທ້ອງຖິ່ນ, ເຊື່ອມຈອດກັບປະເທດໃກ້ຄຽງ ແລະ ສາກົນ ພ້ອມກັນນີ້ ກໍມີຕາໜ່າງໄຟຟ້າ, ເຄືອ
ຂ່າຍໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ການສື່ສານ, ນໍ້າປະປາ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຈໍາເປັນ. ອັນພື້ນເດັ່ນແມ່ນໄດ້ວາງທັດສະນະກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນເປັນເນື້ອໃນ “ບຸກທະລຸ” ໂດຍສຸມໃສ່ບາງວຽກງານທີ່ສໍາຄັນດັ່ງນີ້: 1). ຕ້ອງ
ກໍາແໜ້ນຈໍານວນຄອບຄົວທຸກຍາກຢູ່ແຕ່ລະບ້ານ, ແຕ່ລະເມືອງ, ແຕ່ລະເຂວງ; 2). ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກລະດົມ,
ອະທິບາຍຊື້ແຈງ ໃຫ້ຄອບຄົວນັ້ນເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີຄວາມຕື່ນຕົວເປັນເຈົ້າການ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກພາຍໃນຄອບຄົວ
ຕົນ; 3). ນໍາເອົາຄວາມຮູ້ໄປໃຫ້ປະຊາຊົນ; 4). ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ; 5). ສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດມີ
ການຈັດຕັ້ງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າຄອບຄົວ; 6). ມີການຈັດຕັ້ງຊີ້ນໍາ ແຕ່ເທິງຮອດຮາກຖານ
ແລະ ມີການກໍານົດເຂດຈຸດສຸມການພັດທະນາ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ແຈ້ງ; 7). ເລັ່ງລັດຖະທຳອອກນະໂຍບາຍ
ແລະ ມາດຕະການ ສົ່ງເສີມເປັນພິເສດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕໍ່ການລົງທຶນຂອງນັກລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ
ເຂົ້າໃນໂຄງການຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໂຄງການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ຍັງທຸກຍາກ ແລະ ຕ້ອງ
ປະຕິບັດຢ່າງຈິງຈັງ (ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, 2016). ທັງໝົດນັ້ນ, ຕ້ອງເຂົ້າໃຈນໍາກັນວ່າ ຕ້ອງດໍາເນີນໄປ
ພ້ອມໆກັນຢ່າງກົມກຽວ, ບໍ່ແມ່ນບຸກທະລຸພຽງດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ອັນສໍາຄັນແມ່ນຄະນະພັກ, ອໍານາດການປົກ
ຄອງທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງນໍາພາ, ບັນຊາເຮັດຕົວຈິງຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ແທດເຖິງ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຂອງພັກ ຄັ້ງທີ X ໄດ້ຢືນຢັນວ່າ: ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ,
ຕັ້ງໜ້າສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຍຸດທະສາດຫັນລົງກໍ່ສ້າງຮາກຖານ, ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ຕາມທິດສ້າງ
ຊຸມນະບົດໃໝ່ (ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, 2016). ໃນນັ້ນ, ຖືເອົາການສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ
ການບໍລິການສ້າງລາຍໄດ້ເຂົ້າຄອບຄົວເປັນໃຈກາງ ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ການຈັດສັນທີ່ດິນ ເພື່ອເປັນປ່ອນທໍາມາຫາກິນ
ແລະ ຕັ້ງພູມລໍາເນົາຄົງທີ່ ແລະ ໝັ້ນຄົງ, ກ້າວໄປເຖິງການຍຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ,
ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຈັດຕັ້ງການຜະລິດ, ການຝຶກອົບຮົມ
ຍົກລະດັບວິຊາຊີບ, ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ-ວິທະຍາການທີ່ກ້າວໜ້າ ເພື່ອຍົກສູງສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະ ພາບຂອງ
ຜົນຜະລິດ; ປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດ ຂອງຊາວຊຸມນະບົດ ຕິດພັນກັບການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ການບໍລິການ
ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ສະໄໝ
ທີ XI ເນັ້ນໜັກວ່າ: ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການພັດທະນາ ຕາມທິດ 3 ສ້າງ ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງວຽກ
ເຮັດງານທຳ ແລະ ການກະຈາຍລາຍໄດ້ໃຫ້ທົ່ວເຖິງກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສັງຄົມ (ລະຫວ່າງ
ຄົນຮັ່ງ ແລະ ຄົນທຸກ, ຕົວເມືອງ ແລະ ຊຸມນະບົດ), ສຸມໃສ່ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະ (ສຶກສາ ແລະ
ສາທາ) ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ (ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ, 2021).

2.3.2 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ

ໂດຍປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງລັດ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງຂອງພັກ ເຂົ້າສູ່ຊີວິດຕົວຈິງນັ້ນ
ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ກາຍເປັນນະໂຍບາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງລັດ, ສະແດງອອກໃນລັດຖະທໍາມະນູນ
ແລະ ບາງກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ: 1). ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສປປລາວ ແມ່ນເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ
ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ຫຼາຍຮູບການກໍາມະສິດ ທີ່ຄົງຕົວຢ່າງຍາວນານ, ມີຄວາມສະເໝີພາບ ພາຍໃຕ້
ກົດໝາຍ (ລັດຖະທໍາມະນູນ, 2015); 2). ລັດ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ ຕັ້ງໜ້າພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ,
ສ້າງໂອກາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະຊາຊົນ ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ
ສອກຫຼີກ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຕັ້ງໜ້າພັດທະນາສິນເຊີງງານ

ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳຂອງປະຊາຊົນ (ລັດຖະທຳມະນູນ, 2015); 3). ລັດລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນທຶນຮອນຂອງຕົນ ເຂົ້າໃນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມລະບຽບການ ໂດຍມີການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕອບແທນຈາກລັດຢ່າງເໝາະສົມ (ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົງທຶນ, 2015); 4). ລັດ ຊຸດຄື້ນແຫຼ່ງລາຍຮັບຕາມຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນພາຍໃນ, ຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງ ລາຍຮັບພາຍໃນ, ຮັບປະກັນລາຍຈ່າຍ ແລະມີສ່ວນສະສົມໄວ້, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປະຕິບັດລາຍຈ່າຍເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ (ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, 2015).

ໂດຍປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ໃນຖານະເປັນອົງການບໍລິຫານ, ໄລຍະກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VII-VIII ກໍໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍບັນດາແນວທາງຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ ມາເປັນນະໂຍບາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕົວຈິງ ຢູ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງປະເທດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນປີ 2000 ລັດຖະບານໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງແນະນຳ ເລກທີ 01/ນຍ, ລົງວັນທີ 11/03/2000, ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍ ຍຸດທະສາດ, ເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການງົບປະມານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍມີຄາດໝາຍ ຕົ້ນຕໍແມ່ນສຸມໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮາກຖານ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດ ການເປັນຢູ່ ຂອງຜະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂາດເຂີນຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ໄດ້ເປັນກ້າວໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະຊາຊົນຢູ່ຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເອົາແນວທາງແຜນ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ແຜນການຂອງລັດ ລົງສູ່ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຮາກຖານຢ່າງແທ້ຈິງ ໂດຍສິ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຄອບຄົວຜູ້ທີ່ທຳການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເປັນເຈົ້າການ (ຄໍາສັ່ງແນະນຳ ຂອງນາຍົກລັດ ຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຜນລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, 2001).

ເພື່ອສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍຄໍາສັ່ງ ເລກທີ 01/ນຍ ດັ່ງກ່າວ ໃນປີ 2001 ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງແນະນຳເລກທີ 10/ນຍ, ລົງວັນທີ 25/6/2001 ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຜນງານລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍ ແມ່ນແນໃສ່ຜັນຂະ ຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດອອກໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VII ຂອງພັກ ໃຫ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກ ຍາກຂອງປະຊາຊົນ, ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ແລະ ປຸກລະດົມທົ່ວປວງຊົນ ໃຫ້ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ດ້ວຍການຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຕ່າງໆຈາກ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອມາສະໜັບສະໜູນບັນດາໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ໃນປີ 2002 ລັດຖະບານໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງແນະນຳ ເລກທີ 04/ນຍ, ລົງວັນທີ 12/04/2002 ວ່າດ້ວຍການຈັດສັນ ອາຊີບ ແລະ ພູມລຳເນົາຄົງທີ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ຈຸດປະສົງຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍແມ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງແຜນນະ ໂຍບາຍຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການຈັດສັນອາຊີບ ແລະ ພູມລຳເນົາຄົງທີ່ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີອາຊີບຄົງທີ່ ແລະ ພູມລຳເນົາຖາວອນໃຫ້ກາຍເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດດ້ານພູມສາດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງລັດຖະບານວາງອອກ (ຄໍາສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວ່າດ້ວຍການຈັດສັນອາຊີບ ແລະ ພູມລຳເນົາ ຄົງທີ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ, 2002). ພ້ອມນັ້ນ, ຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ມີເງື່ອນໄຂຍົກ ລະດັບວິຊາຊີບ ເພື່ອພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມດ້ອຍ ພັດທະນາເທື່ອລະກ້າວ.

ມາເຖິງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ, ນະໂຍບາຍລວມຂອງລັດຖະບານໃນການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ເນື້ອໃນ 4 ບຸກທະລຸ ແລະ ທິດນຳສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະ ສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ (3 ສ້າງ) ໂດຍກຳນົດຄາດ

ໝາຍແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ຄື: 1). ສຸມໃສ່ບຸກທະລູດ້ານການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ; 2). ສ້າງບ້ານພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ໃຫ້ກາຍເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ ແຂວງໜຶ່ງໃຫ້ໄດ້ 1-2 ແຫ່ງ ແລະ 3). ສູ້ຊົນແກ້ໄຂບັນຫາການເຄື່ອນຍ້າຍແບບຊະຊາຍ ຂອງພົນລະເມືອງໃນທົ່ວປະເທດໃຫ້ສຳເລັດ.

ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, ນະໂຍບາຍລວມຂອງລັດ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນສຸມໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ 3 ສ້າງ ເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ, ລັດຖະບານໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງ ເລກທີ 34/ນຍ, ລົງວັນທີ 23 ສິງຫາ 2016 ວ່າດ້ວຍທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຕະການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ຫຼື 3 ສ້າງ ດັ່ງນີ້: ໃຫ້ທຸກກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາແຂວງ, ບັນດາເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ ຈົ່ງພ້ອມກັນກວດກາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ການມອບວຽກ, ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ໃຫ້ຖືກຕາມທິດທາງ ແລະ ມາດຕະຖານລວມ ທີ່ກຳນົດໃນມະຕິຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ສະບັບເລກທີ 25/ກມສພ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ. ຮອດປີ 2020 ຕ້ອງສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດໃຫ້ໄດ້ 5-10 ແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ; ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານໃຫ້ໄດ້ແຂວງລະ 1-5 ເມືອງ ແລະ ສ້າງບ້ານພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ 2 ສ່ວນ 3 ຂອງຈຳນວນບ້ານໃນແຕ່ລະເມືອງ ທົ່ວປະເທດ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ ໃຫ້ໄດ້ເມືອງໜຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ 1-2 ແຫ່ງ, ລວມທົ່ວປະເທດໃຫ້ໄດ້ບໍ່ຫຼຸດ 213 ແຫ່ງ (ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວ່າດ້ວຍທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຕະການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ, 2016).

ພ້ອມດຽວກັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ 2016-2020 ໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ນັ້ນ, ລັດຖະບານໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນະໂຍບາຍການລົງທຶນ ເຂົ້າໃນຂົງເຂດການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ຢູ່ຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ອອກນະໂຍບາຍເໝາະສົມ ດ້ານການເກັບພາສີ-ອາກອນ, ສິນເຊື້ອ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນກັບທີ່, ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ການສົ່ງເສີມຜູ້ປະກອບການ ແລະ ອື່ນໆ (ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, 2021). ສຳລັບເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ທຸລະກິດດ້ານທີ່ທຸກຍາກ ໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງລະບຽບການຕ່າງໆ ຢູ່ຂັ້ນພື້ນຖານທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ໂດຍເສີມຂະຫຍາຍຈາກລະບຽບຫຼັກການລວມ, ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ຂອງບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຕົນໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ, ພ້ອມທັງສຸມການນຳພາ-ຊີ້ນຳ, ຜະນຶກງານ ແລະ ທຶນຮອນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ; ອອກນະໂຍບາຍທີ່ມີລັກສະນະສົ່ງເສີມຕໍ່ຜະນຶກງານຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ທີ່ໄປເຮັດວຽກປະຈຳ, ໄລຍະຍາວ, ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຊົ່ວຄາວ ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ທຸລະກິດດ້ານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ມີ.

ປັດຈຸບັນ, ນະໂຍບາຍລວມຂອງລັດ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025), ເຊິ່ງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຮອດປີ 2030 ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ ຊຶ່ງປະກອບມີ 17 ເປົ້າໝາຍ ແລະ 169 ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ແລະ ສປປ ລາວ

ໄດ້ສະເໜີເອົາບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເປັນບັນຫາຖ່ວງດຶງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ເປັນເປົ້າໝາຍທີ 18 (18 SDGs). ອີງຕາມຜົນຂອງການປະເມີນຂອງອົງການ CDP ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ສາມາດບັນລຸ 2 ໃນ 3 ເງື່ອນໄຂ ຂອງການຫຼຸດຜົນອອກຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາ (LDC). ແຕ່ຍັງຕ້ອງສືບຕໍ່ເອົາໃຈໃສ່ການສ້າງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃນຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງຈາກຜົນກະທົບດ້ານເສດຖະກິດພາຍນອກ ແລະ ຮັບປະກັນການຫຼຸດຜົນອອກຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, 2021).

ສັງລວມແລ້ວ, ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ປະເທດເຮົາ ເວລາໃດກໍຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ-ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ຕາມ 4 ເນື້ອໃນ 4 ຄາດໝາຍ ແລະ ບໍ່ອາດຕັດແຍກອອກເປັນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມພຽງດ້ານດຽວໄດ້. ການບຸກທະລູແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເປັນການສະແດງອອກໃນຄວາມຈິງຮັກຜັກດີ, ອຸດົມການ ແລະ ເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດຂອງພັກ ແລະ ລັດເຮົາ ຢ່າງສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ ນັ້ນ ຄື: ການສ້າງຄວາມຮັ່ງມີຜາສຸກໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ້ງເຂັ້ມແຂງໃຫ້ປະເທດຊາດ, ຊາວຊົນນະບົດຮັ່ງມີ-ຊົນນະບົດເຂັ້ມແຂງ ປະເທດຊາດຈຶ່ງມັ່ງຄັ້ງເຂັ້ມແຂງ, ມີແຕ່ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຊຶ່ງກວມອັດຕາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງປະເທດ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ, ລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງຈະມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ກ້າວເດີນໄປຢ່າງໜັກແໜ້ນໄດ້ (ຈຸມມະລີ, 2011).

2.4 ບົດຮຽນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

2.4.1 ບົດຮຽນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຢູ່ ສປປ ລາວ

ພັກ ແລະ ລັດເຮົາ ຍາມໃດກໍຖືການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ເປັນວຽກງານຍຸດທະສາດສໍາຄັນ ແລະ ໄດ້ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສຸມທຶນຮອນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາຢ່າງແທດເຖິງ, ຕໍ່ເນື່ອງ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຊົນນະບົດຢູ່ປະເທດເຮົາ ໄດ້ມີໂສມໜ້າໃໝ່ ແລະ ມີການຫັນປ່ຽນດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ, ເປັນຕົ້ນພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຍົກລະດັບສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານຄົມມະນາຄົມ ກໍຄືລະບົບສາທາລະນະປະໂພກ ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວໄປຮອດເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ການດໍາເນີນການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ; ຈຳນວນຄອບຄົວທຸກຍາກ ໄດ້ຫຼຸດລົງ, ຮາກຖານການເມືອງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ. ແຕ່ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ເຫັນວ່າ ໃນການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ປະເທດເຮົາ ຍັງມີບັນຫາຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການນໍາພາຊີ້ນໍາຂອງຄະນະພັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງອົງການປົກຄອງຫຼາຍບ່ອນ ບໍ່ທັນແທດເຖິງ ແລະ ຂາດຈຸດສຸມ, ແຜນປະຕິບັດງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຄະນະພັກ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນຫຼາຍກິດຈະການພັດທະນາບໍ່ທັນມີການປະສານກົມກຽວກັນ, ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍກິດຈະການລົງທຶນບໍ່ທັນມີປະສິດທິຜົນ, ບໍ່ທັນຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ບາງບ່ອນຖືກປະປອຍໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບຕາມມີຕາມເກີດ, ຫັນປ່ຽນຊັກຊ້າ, ບໍ່ທັນສ້າງສະຕິຕົວເປັນເຈົ້າການບິນຕົວພັດທະນາຂອງປະຊາຊົນ, ເກີດມີສະພາບອັນໃດກໍຄອງຄອຍໃສ່ແຕ່ພັກ-ລັດສ້າງໃຫ້, ການພັດທະນາອາຊີບ, ການສ້າງລາຍໄດ້ຕົວຈິງ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຍັງຈຳກັດ, ບໍ່ທັນເລີ່ມຈາກຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ແລະ ທ່າແຮງປຶ້ມຊ້ອນຂອງແຕ່ລະບ່ອນ, ຮ້າຍແຮງໄປກວ່ານັ້ນ ການພັດທະນາຢູ່ບາງບ່ອນ ຍັງເຮັດໃຫ້ສູນເສຍຄຸນຄ່າ ແລະ ເອກະລັກດ້ານສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຊຸມນະບົດ.

ດ້ວຍເຫດຜົນນັ້ນ, ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ຈຶ່ງໄດ້ວາງທິດທາງ, ໜ້າທີ່ຈຸດສຸມ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການນຳພາ ຊີ້ນຳ ຕ່ວຽກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ດັ່ງນີ້:

1) ຍູ້ແຮງການສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ຕິດພັນກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຕະຫຼາດ ຕາມທ່າແຮງໄດ້ປຽບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຂດແຄວ້ນ, ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາວິສາຫະກິດ, ຝາມ, ຄອບຄົວ ຕົວແບບໃນການຜະລິດສິນຄ້າສິດ, ຊີວະພາບ, ສະອາດ (ປອດສານພິດ) ສະໜອງໃຫ້ແກ່ຕົວເມືອງປ່ຽນແທນການນຳ ເຂົ້າ ແລະ ການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ເປັນທ່າແຮງໄດ້ປຽບເພື່ອສິ່ງອອກ.

2) ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ປັກຫລັກໝາຍເຂດສະຫງວນແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ; ຮັບປະກັນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ທີ່ດິນເປັນພາຫະນະການຜະລິດທີ່ຍືນຍົງ; ພັດທະນາທີ່ດິນ ກະສິກຳ ຕິດພັນກັບການສ້າງການເຕີບໂຕສີຂຽວ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ລະບົບນິເວດກະສິກຳ.

3) ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໂດຍເລີ່ມຈາກການສ້າງເສດຖະກິດຮ່ວມ ມີແບບຕ່າງໆ ຢູ່ຊຸມນະບົດ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍຜ່ານຮູບແບບຕົ້ນຕົວຮ່ວມກັນເປັນ ກຸ່ມ, ກ່າວໄປເຖິງການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນແບບໃໝ່ ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກການ ການຈັດຕັ້ງຂອງສະຫະກອນ ຕິດພັນກັບ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ, ເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການເປັນຕົ້ນຕໍໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກ; ລັດຕ້ອງມີນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນດ້ານທຶນ ແລະ ການ ບໍລິການ, ຝຶກອົບຮົມ, ບໍລິຫານຈັດການ, ການຄ້າຂາຍຍົກ ແລະ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍສິນຄ້າກະສິກຳ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບທີ່ ມີປະສິດທິຜົນ; ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືຂອງຊາວກະສິກອນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ດ້ວຍການຮ່ວມກັນເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ມີ ການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລໃຫ້ສະມາຊິກ ແລະ ສັງຄົມ ດ້ວຍຄວາມເປັນທຳ; ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມບັນດາວິສາຫະກິດຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນດ້ວຍເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ກະສິກຳ ຕາມທິດຫັນ ເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ ເທື່ອລະກ້າວ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຜະລິດສິນຄ້າ ຕາມ ສັນຍາຂອງການຮ່ວມທຶນ ແລະ ການແບ່ງປັນຄວາມສ່ຽງ ໂດຍສາມາດຮັກສາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການອອກແຮງງານ ຂອງຊາວກະສິກອນ.

4) ດຳເນີນການສະຫຼຸບປະເມີນຜົນ ບັນດາການຈັດຕັ້ງການຜະລິດ ຢູ່ຊຸມນະບົດ ແລະ ການໃຫ້ເຊົ່າ, ສຳປະ ທານທີ່ດິນຜະລິດກະສິກຳ ຂອງນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກັບປະຊາຊົນໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຮູບ ແບບ 2+3 (ປະຊາຊົນເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະ ແຮງງານປະຊາຊົນ; ສ່ວນຜູ້ລົງທຶນຮັບຜິດຊອບແນວຜັນ, ເຕັກນິກ ແລະ ການຕະຫຼາດ), ຮູບແບບ 1+4 (ປະຊາຊົນເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ; ຜູ້ລົງທຶນຮັບຜິດຊອບດ້ານແຮງງານ, ແນວຜັນ, ເຕັກນິກ ແລະ ການຕະຫຼາດ) ແລະ ຮູບແບບອື່ນໆ ເພື່ອສົ່ງເສີມດ້ານຕັ້ງໜ້າ ແລະ ດັດປັບແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ເປັນບັນຫາ.

5) ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ໂອກາດໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິທະຍາສາດກະສິກຳສະໄໝ ໃໝ່, ຫັນເປັນກົນຈັກຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ຫັນປ່ຽນແບບວິທີການ ຜະລິດທີ່ຫຼ້າຫຼັງ, ຫັດຖະກຳແບບຜື້ນບ້ານໄປນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ທີ່ດິນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຜະລິດຕະ ພາບໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງສິນຄ້າກະສິກຳໃຫ້ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ, ເປັນຕົ້ນ ການຈັດຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ ການປູກ, ການລ້ຽງໃຫ້ປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະບ້ານ ຫຼື ສູນຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆຂອງກະສິກຳ; ແນະນຳດ້ານວິຊາການ ຜ່ານລະບົບສື່ຕ່າງໆຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

6) ຮີບຮ້ອນສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາຮອບດ້ານ, ສ້າງເປັນໂຄງການ, ແຜນວຽກ, ແຜນຄົນ, ແຜນເງິນ; ລັດຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດ ເຂດຊາຍແດນພູດອຍຊົນເຜົ່າ, ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ນັບທັງບ້ານທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນດາ ເມືອງທີ່ຍັງທຸກຍາກ ດ້ວຍການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອຂະຫຍາຍເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມຄົນສິ່ງໃຫ້ ເຊື່ອມຈອດເຂົ້າກັບທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ທາງຫຼວງຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເພື່ອໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂພັດທະນາ;

ພ້ອມນັ້ນ ກໍຍົກສູງຄຸນນະພາບເສັ້ນທາງຊົນນະບົດໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ເຮັດໃຫ້ການຄ້າຊົນນະບົດເຊື່ອມຈອດກັບຕົວເມືອງ. ສືບຕໍ່ພັດທະນາຕາຂ່າຍໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ແລະ ໄຟຟ້າທາງເລືອກອື່ນທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ສາມາດຮັບໃຊ້ການຜະລິດ; ຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍປົກຄຸມດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມໃຫ້ທົ່ວເຖິງ; ຍົກຄຸນນະພາບດ້ານການສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມພັດທະນາສີມືແຮງງານໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ພັດທະນາຜືນຖານໂຄງລ່າງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ວຽກງານປ້ອງກັນ, ປົ່ນປົວພະຍາດ, ວຽກງານສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ແລະ ໄຟຊະນາການທີ່ດີ, ຕອບສະໜອງແຜດ, ໝໍ້, ຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ຊົນນະບົດຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ທ່າແຮງທາງດ້ານຈຸດພິເສດທີ່ຕັ້ງ, ທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ, ການບໍລິການ ເຮັດໃຫ້ຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ, ແລະ ມີລາຍໄດ້ຈາກການພັດທະນາ ໂດຍມີນະ ໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອດຶງດູດເອົາຫຼາຍພາກສ່ວນເສດຖະກິດເຂົ້າຮ່ວມ, ໃນນັ້ນອາດຈະໄດ້ເລືອກເອົາເມືອງຈຳນວນໜຶ່ງໃນບັນດາເມືອງທຸກຍາກ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ເພື່ອສ້າງເປັນຕົວແບບຂອງການພັດທະນາຊົນນະບົດໃໝ່.

7) ສືບຕໍ່ຈັດສັນພູມລຳເນົາຄົງທີ່ ແລະ ອາຊີບໝັ້ນຄົງໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຕິດພັນກັບການຢຸດຕິບັນຫາການເຄື່ອນຍ້າຍພົນລະເມືອງແບບຊະຊາຍ, ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຮີບຮ້ອນກວດກາຄືນປະເພດ ແລະ ຈຳນວນຈຸດສຸມໃນດ້ານນີ້ຄືນໃໝ່ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງ ໂດຍໃຫ້ສູນກາງຮັບຜິດຊອບຈຸດສຸມທີ່ຈະສ້າງເປັນຕົວແບບ, ເປັນບົດຮຽນໃຫ້ທົ່ວປະເທດ ແລະ ຈຸດສຸມທີ່ກ່ຽວພັນກັບຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ມີລັກສະນະພິເສດໃດໜຶ່ງ, ສ່ວນເຫຼືອນັ້ນແມ່ນມອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຮັບຜິດຊອບຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ໄປຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບທີ່ມີລັກສະນະທົ່ວໄປ ແລະ ສະເພາະໃຫ້ໄປຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບທີ່ມີແລ້ວ; ເຮັດໃຫ້ການຈັດສັນປະຊາກອນ ຕິດພັນກັບແຜນສ້າງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາຕົວເມືອງແຕ່ລະເຂດ ແລະ ແຕ່ລະພາກຂອງປະເທດ ໃຫ້ກາຍເປັນຈຸດພັດທະນາຊົນນະບົດໃໝ່.

8) ຄົ້ນຄວ້າອອກນະໂຍບາຍແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ຕັ້ງບ້ານເຮືອນຢູ່ໃນ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບເຂດປ່າສະຫງວນຂອງລັດ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຈັດສັນຍົກຍ້າຍໄປບ່ອນອື່ນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ທັງເຮັດໜ້າທີ່ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້-ຊີວະນາໆພັນໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ເພີ່ມຜົນທີ່ປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ໃຫ້ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ; ສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ, ບຸກຄົນ ໄດ້ຮັບສຳປະທານພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເປັນບ່ອນບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ເຊິ່ງເປັນທາງອອກໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອພັດທະນາຊຸມຊົນຢ່າງຍືນຍົງ.

9) ເພີ່ມການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ນຳໃຊ້ຄົ້ນຄວ້າ ພັດທະນາແນວພັນພືດ ແລະ ສັດ, ເຕັກນິກການປູກ-ການລ້ຽງ, ການເກັບຮັກສາຫຼັງເກັບກ່ຽວ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໄຟອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ຕໍ່ສັງຄົມ ໃນການໃຊ້ສານເຄມີເຂົ້າໃນການຜະລິດ ເຮັດໃຫ້ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການທຳມາຫາກິນຂອງຊາວຊົນນະບົດ ມີສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ, ສະອາດ, ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ; ສ້າງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດເຂົ້າຮ່ວມຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ.

ສົ່ງເສີມ, ເລືອກເຝິກນັກວິຊາການ, ນັກຮຽນຮູ້ປັນຍາຊົນໜຸ່ມທີ່ດີເດັ່ນ, ມີອະນາຄົດຈາກທຸກຂະແໜງ ການລົງໄປປະຈຳການຢູ່ຮາກຖານຊົນນະບົດ ໃຫ້ເປັນຂະບວນການພຶດຕິຜົນປະຕິວັດ, ສ້າງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້, ຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຈາກຮາກຖານ ໂດຍມີຄາດໝາຍ, ແຜນວຽກ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ມີນະໂຍບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ເພີ່ມທະວີການປັບປຸງ ແລະ ສັບຊ້ອນຄືນບັນດາສູນ, ສະຖານເຕັກນິກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃຫ້ກາຍເປັນສູນສາທິດຮຽນຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ, ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ນັກວິຊາການລົງໄປປະຈຳຢູ່ສູນ, ສະຖານີສົ່ງເສີມດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ປຸງແຕ່ງກະສິກຳ ໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ມີກົນໄກການ

ເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍຊາວກະສິກອນຢ່າງເປັນລະບົບ, ຖືເອົາຜົນສໍາເລັດຂອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ຮາກຖານເປັນໄມ້ຫຼາ ວັດແທກ, ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການເລືອກເຝັ້ນເປັນເປົ້າໝາຍຂະຫຍາຍພັກ, ບຳລຸງກໍ່ສ້າງ, ຈັດວາງສັບຊ້ອນເຂົ້າໃນ ຕໍ່ແໜ່ງງານຕ່າງໆ ຢູ່ໃນກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ-ລັດ ແຕ່ລະຂັ້ນ.

10). ປັບປຸງນະໂຍບາຍສິນເຊື້ອຊົນນະບົດ, ບັນດາການຈັດຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາຕ່າງໆນັບທັງອັດຕາດອກ ເບ້ຍທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຊົນນະບົດ ໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນ, ນຳໃຊ້ທະນາຄານນະໂຍບາຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບເປົ້າໝາຍແກ້ໄຂ ຄວາມທຸກຍາກຢ່າງແທ້ຈິງ, ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍຫັນທີ່ດິນເປັນທຶນ ບົນພື້ນຖານສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າໃນໂຄງການພັດທະນາທີ່ດິນ ຫຼື ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກະສິກຳ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ມີນະໂຍບາຍເວນ ຄົນທີ່ດິນໃຫ້ຈະແຈ້ງເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນມີທີ່ດິນທຳການຜະລິດ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ.

11). ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ (ຊາວບ້ານ), ສ້າງຄົນຊົນນະບົດໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊົນນະບົດ ແລະ ກາຍເປັນນັກພັດທະນາ ໂດຍເລີ່ມຈາກປັບປຸງເນື້ອໃນ ແລະ ແບບແຜນການນຳພາຂອງຮາກຖານພັກບ້ານ ໃຫ້ເປັນ ຫຼັກແຫຼ່ງແກ່ນສານໃນການນຳພາຮອບດ້ານ ຊົນນະບົດຢ່າງແທ້ຈິງ; ສືບຕໍ່ປັບປຸງລະບົບການບໍລິຫານລັດຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນບ້ານ ດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ໃຫ້ແກ່ຖັນແຖວພະນັກງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃນລະບົບການ ເມືອງຂັ້ນຮາກຖານ ໃຫ້ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດທີ່ຕັ້ງໜ້າຂອງຕົນ.

12). ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ, ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ສະຖາບັນການເງິນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຢ່າງມີການເລືອກເຝັ້ນ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງປະສິດ ທີ່ ຜົນ ເພື່ອຍາດແຍ່ງກາລະໂອກາດ ຈາກການເຊື່ອມໂຍງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມແທດເໝາະກັບຕົວຈິງ (ຄຳສັ່ງເລກທີ 097/ກມສພ, 2020).

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ: ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອ ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ພາຍໃຕ້ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ກໍ່ລະນີສຶກສາ: ບ້ານທ່າດອກຄຳ ເມືອງໄຊທານີ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ເຊິ່ງການສຶກສາຄັ້ງນີ້ມີ 3 ຈຸດປະສົງຄື: 1) ສຶກສາສະພາບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ, 2) ສຶກສາສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານທ່າດອກຄຳ ພາຍຫຼັງມີໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ແລະ 3) ສຶກສາ ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນທີ່ຈະໃຫ້ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມ ຍືນຍົງ. ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ການສຶກສາແບບສະຖິຕິຜັນລະນາໂດຍຜ່ານການເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານ ປະລິມານແລະດ້ານຄຸນນະພາບ, ເຊິ່ງກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນກຳນົດເອົາ100% ມີທັງໝົດຈຳນວນ 83 ຄອບຄົວສົມທົບກັບຄຳຄິດເຫັນຈາກພະນັກງານພາກລັດໃນຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ລວມທັງໝົດ 5 ທ່ານ. ຜົນການສຶກສາຟົບວ່າ: ປະຊາຊົນບ້ານທ່າດອກຄຳ, ເມືອງໄຊທານີ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນທີ່ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ, ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວປະຊາຊົນແມ່ນໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ເປັນອັນດັບໜຶ່ງ ເຫັນໄດ້ວ່າກົນໄກ ຫຼື ເຄື່ອງມືຂອງໂຄງການທີ່ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າແມ່ນມີຄຸນ ປະໂຫຍດຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ; ຮອງລົງມາແມ່ນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນໄປມາຫາສູ່ກັນຢ່າງສະດວກສະບາຍ, ໄດ້ຮຽນຮູ້ແລກປ່ຽນບົດຮຽນໃນດ້ານຕ່າງໆ, ມີ ເຮືອນຮົ່ມທີ່ແໜ້ນໜາຖາວອນໃນການປູກຝັດກະສິກຳ, ເຊິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ດ້ານເສດຖະກິດ (ການ ສ້າງລາຍຮັບ) ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ການປັບປຸງສະພາບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍ

ເຫຼືອຈາກໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ເຫັນວ່າການປັບປຸງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ດ້ານສັງຄົມ, ດ້ານວັດທະນະທຳ ແມ່ນມີການປ່ຽນແປງມາຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ. ສຳລັບການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະຂັ້ນພື້ນຖານເຫັນວ່າ ມີການປ່ຽນແປງດີຂຶ້ນໃນລະດັບດີຫຼາຍ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄອບຄົວເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຕົນເອງດີຂຶ້ນນັ້ນເຫັນວ່າປະຊາຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງດ້ານການປະກອບອາຊີບເປັນສ່ວນຫຼາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງດ້ານລາຍຮັບຂອງຄອບຄົວ ກໍມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແລກປ່ຽນປະສົບການໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນມີການປະກອບສ່ວນ ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ພາຍໃນບ້ານ. ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ໂຄງການທົດລອງແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍແມ່ນ ດ້ານເສດຖະກິດ (ການສ້າງລາຍຮັບ).

ສະຫຼຸບແລ້ວ ສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບ້ານທ່າດອກຄຳ ມີການປ່ຽນແປງທີ່ດີຂຶ້ນພາຍຫຼັງມີໂຄງການເຂົ້າມາຊ່ວຍເຫຼືອ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງ ຢ່າງມີຄວາມຍືນຍົງແມ່ນ ການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜະລິດ ໂດຍອີງໃສ່ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານໃນການສົ່ງເສີມການກະສິກຳປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ ເປັນປັດໄຈສຳຄັນ. ເມື່ອຫາກມີການດຳເນີນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກຸ່ມການຜະລິດຂຶ້ນມາແລ້ວ ກໍຈະຊ່ວຍພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວ ແລະ ຂອງບ້ານໃຫ້ດີຂຶ້ນ (ນາລິນທອນ, 2023). ຈາກການລາຍງານຂອງ ປ່າຮົ່ວຢ່າງ (2022) ໄດ້ສຶກສາຜົນການເຂົ້າຮ່ວມການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຂອງປະຊາຊົນ ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະ ຄອນຫຼວງຜະບາງ, ແຂວງຫຼວງຜະບາງ ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊອກຫາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ໂຄງການ, ປັດ ໃຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ, ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ໂຄງການ. ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນໃຊ້ແບບຟອມສຳພາດປະຊາຊົນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ເຊິ່ງມີທັງໝົດ 62 ຄອບຄົວ. ຈາກນັ້ນ ນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາວິເຄາະຂໍ້ມູນໂດຍໃຊ້ໂປຼແກມ SPSS ສ່ວນຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ມູນພື້ນຖານສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ ແລະ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະຊາຊົນ, ວິເຄາະລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ, ປັດໃຈທີ່ມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຕົວແປອິດສະຫລະທີ່ມີຜົນຕໍ່ກັບຕົວແປຕາມ ແລະ ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຂອງການເຂົ້າຮ່ວມ ເຊິ່ງຜົນການວິເຄາະມີຄືດັ່ງນີ້: ຜ່ານການສຶກສາພົບວ່າ ຈາກການວິເຄາະລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ກັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ເຫັນວ່າປະຊາຊົນມີລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍ ໃນດ້ານຂະບວນການດຳເນີນໂຄງການໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.1915) ຄິດເປັນເປີເຊັນ ເທົ່າກັບ 32% ແລະ ລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍໃນດ້ານການສະໜອງທຶນຂອງໂຄງການໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.2000) ຄິດເປັນເປີເຊັນ 32.08% ແລະ ລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.7032) ຄິດເປັນເປີເຊັນ 35.90%. ປັດໃຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການໃນແຕ່ລະຄອບຄົວ ມີຄວາມສຳພັນທາງສະຖິຕິ 1 ຕົວ ເປັນປັດໃຈທີ່ມີຜົນທາງບວກໄດ້ແກ່: ທາງດ້ານລະດັບການສຶກສາ ຕົວແປນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳພັນທາງສະຖິຕິ 0,05. ບັນຫາ ແລະ ອຸປະ ສັກໃນການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການປູກ, ການລ້ຽງ ແລະ ການຕະຫຼາດ; ບໍ່ມີຕະຫຼາດຮອງຮັບທີ່ໜັ້ນຄົງ, ຢູ່ຫຼວງຜະບາງຍັງບໍ່ມີຝາມລ້ຽງໄກ່ທີ່ໃຫຍ່ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ແນວພັນທີ່ຫລາຍຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ການລ້ຽງໄກ່ແຕ່ລະຊຸດແມ່ນໄດ້ສົ່ງມາຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ດ້ວຍໄລຍະທາງທີ່ໄກ ເຮັດໃຫ້ການຂົນສົ່ງມາແມ່ນຕາຍເປັນບາງສ່ວນ ແລະ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 (ປ່າຮົ່ວ, 2022).

2.4.2 ບົດຮຽນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ແຂວງຍຸນນານ (ສປ ຈີນ)

ແຂວງຍຸນນານ ເປັນແຂວງໜຶ່ງຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ, ຕັ້ງຢູ່ພາກຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ຂອງປະເທດ, ເຊິ່ງເປັນແຂວງທີ່ມີພື້ນທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູເຂົາ ໂດຍມີພູສູງທາງຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ ແລະ ບ່ອນຕ່ຳ ທາງຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ມີເນື້ອທີ່ປະມານ 394.000 ກິໂລຕາແມັດ ແລະ ມີປະຊາກອນປະມານ 48,300 ລ້ານຄົນ (2018) ມີເມືອງຫຼວງຂອງແຂວງຊື່ວ່າ: ຄຸນໝິງ. ມີອານາເຂດຕິດຕໍ່ກັບແຂວງ ແລະ ເຂດປົກຄອງຕ່າງໆ ຂອງປະເທດຈີນ ຄື: ກວ່າງຊີ, ກຸ້ຍໂຈ, ເສສວນ ແລະ ທິເບດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍ່ຍັງມີຊາຍແດນຕິດຕໍ່ກັບປະເທດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ປະເທດຫວຽດນາມ, ລາວ ແລະ ພະມ້າ. ຍຸນນານເປັນແຂວງທີ່ພັດທະນາໜ້ອຍທີ່ສຸດເປັນອັນດັບທີ 4 ຂອງ ສປ ຈີນ ໂດຍພິຈາລະນາຈາກລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນໃນປີ 2014. ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ທ່ານ ເຕັ້ງສຽວຜິງ ທີ່ວ່າ: ຄວາມທຸກຍາກບໍ່ແມ່ນລະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງຈີນໄດ້ຖືເອົາອຸດສາຫະກຳເປັນແມ່ແຮງໂດຍເລັ່ງໃສ 3 ປະເດັນເປັນຕົ້ນຕໍ ຄື: 1). ຫັນຊີນນະບົດໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງ, 2). ຫັນກະສິກຳເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ 3). ຫັນຊາວກະສິກອນໃຫ້ເປັນກຳມະກອນ (ເອກະສານລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນພາລະກຳປະຫວັດສາດ ຂອງຄົນລຸ້ນນີ້, ຄະນະພັດທະນາຊີນນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, 2016). ດັ່ງນັ້ນ, ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງຍຸນນານ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການປະຕິບັດວຽກງານແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ດີກິນດີຂຶ້ນ ໃນ 5 ດ້ານ ໄດ້ແກ່: 1). ດ້ານອາຫານ; 2). ດ້ານເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; 3). ການສຶກສາພາກບັງຄັບ; 4). ການປະຖົມພະຍາບານຂັ້ນພື້ນຖານ; 5). ຄວາມປອດໄພຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສ. “ເຮັດໃຫ້ແຂວງຍຸນນານສາມາດຫຼຸດຈຳນວນຄົນທຸກຍາກໄດ້ 1,368 ລ້ານຄົນ, ໃນ 33 ເມືອງ ແລະ 3.005 ໝູ່ບ້ານ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຍັງເຫຼືອພຽງ 1,32/100 ປີ 2020.

ແຂວງຍຸນນານ ໄດ້ວາງນະໂຍບາຍແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊີນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍການອົບຮົມປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ ອອກຈາກພື້ນທີ່ທຸລະກິດ 996.000 ຄົນ, ສ້ອມແປງບ້ານເຮືອນທີ່ມີຄວາມເປ່ເພ ອັນຕະລາຍ ຈຳນວນ 393.100 ຫຼັງ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນໃນເຂດຊີນນະບົດ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີ ແລະ ປອດໄພຂຶ້ນ; ໄດ້ຖືວຽກງານການສຶກສາເປັນສຳຄັນ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກ ໃຫ້ໄດ້ກັບໄປຮຽນຕໍ່ຈຳນວນ 2.529 ຄົນ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີໂອກາດທາງການສຶກສາ ໃນລະດັບທີ່ສູງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ; ໄດ້ເອົາ ໃຈໃສ່ທາງດ້ານສຸຂະອະນາໄມແກ່ປະຊາຊົນ ໂດຍໄດ້ວາງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ຊຶ່ງໄດ້ມີການຊຸກຍູ້ການຮັກສາປີ້ນປົວໂດຍມີປະກັນຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານ, ປະກັນໂລກໄພໄຂ້ເຈັບຮ້າຍແຮງ ແລະ ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຮັກສາສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ ໄດ້ມີການແກ້ໄຂບັນຫານ້ຳດື່ມທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ຈຳນວນ 99.000 ຄົນ ໃນ 24.000 ຄອບຄົວ. ເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຍາກໃນແຂວງຍຸນນານ ມີສຸຂະພາບທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ; ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດຫາອາຊີບ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດຊີນນະບົດ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຄົນທຸກຍາກ ທີ່ມີລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ ຫຼາຍກວ່າ 5.000 ຍວນ/ປີ ຈາກ 5/100 ຄົນ ໃນປີ 2016 ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 90,6/100 ຄົນ ໃນປີ 2020; ອັດຕາສ່ວນຄົນທຸກຍາກ ທີ່ມີວຽກເຮັດຢ່າງໜັ້ນຄົງ ຈາກ 9,2/100 ຄົນ ໃນປີ 2016 ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 55,1/100 ຄົນ ໃນປີ 2020 ແລະ ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ ຂອງຊາວຊີນນະບົດ ໃນພື້ນທີ່ທຸກຍາກ ຈາກ 2.744,43 ຫຍວນ/ປີ ໃນປີ 2016 ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 9.249,49 ຫຍວນ/ປີ ໃນປີ 2020 (ສັນທະນາພອນ, 2022).

ຈາກຜົນສຳເລັດໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ແຂວງຍຸນນານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ສາມາດຖອດຖອນໄດ້ບາງບົດຮຽນ ທີ່ຈະນຳມາໝູນໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະກໍຄື ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ດັ່ງນີ້:

1). ລັດ ຕ້ອງພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ, ໂຮງຮຽນ, ສຸກສາລາ, ນ້ຳລືນ, ສະໂມສອນ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະຂັ້ນພື້ນຖານ.

2). ລັດ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດສັນອາຊີບ ຕິດພັນກັບການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ທ່າແຮງ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ປະຊາຊົນມີອາຊີບໜັ້ນທ່ຽງ, ມີລາຍຮັບທີ່ໜັ້ນຄົງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ.

3). ລັດ ຕ້ອງຖືເອົາການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນໃນການພັດທະນາ ໂດຍສ້າງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຕ່າງ ພ້ອມທັງສ້າງໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມຕື່ນຕົວ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄອບຄົວໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

2.5 ແຜນພັດທະນາກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ 5 ປີ (2021-2025) ທົ່ວປະເທດ

ແຜນພັດທະນາກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ 5 ປີຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ເປັນເອກະສານບ່ອນອີງສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X, ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ເພື່ອສ້າງບາດລ້ຽວໃໝ່ໃຫ້ແກ່ການຫັນປ່ຽນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຈາກການຜະລິດກະສິກຳແບບດັ້ງເດີມ ໄປສູ່ໂຄງສ້າງການຜະລິດກະສິກຳ-ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝມີຄຸນນະພາບ, ສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ. ແຜນດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດທິດທາງຄາດຫວາຍລວມ ແລະ ວຽກງານຈຸດສຸມຂອງຂະແໜງການ ແນໃສ່ໃຫ້ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ມີຄວາມເປັນເອກກະພາບ ແລະ ນຳໄປຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ປະເທດເຮົາ ຍັງຈະສືບຕໍ່ປະເຊີນໜ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ, ສັດຕູພືດ, ການເຊື່ອມຄຸນນະພາບ ຂອງດິນປູກຝັງຮຸນແຮງ, ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີການແຜ່ລະບາດແກ່ຍາວ ຂອງພະຍາດອັກເສບປອດຮຸນແຮງ ສາຍພັນໃຫມ່ Covid-19 ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດເຮົາ.

ໂດຍອີງໃສ່ການເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ເປັນຕົ້ນການເປັນສະມາຊິກອາຊຽນ, ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ, ອະນຸພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ລັດຖະບານລາວ ມີທິດທາງສ້າງປະເທດລາວ ໃຫ້ເປັນຈຸດເຊື່ອມຈອດ, ເຊື່ອມຜ່ານໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ນຳໃຊ້ຄວາມໄດ້ປຽບຈາກການເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີທາງອອກສູ່ທະເລ ແຕ່ມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບ 5 ປະເທດ ທີ່ມີທ່າແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ໂດຍນຳໃຊ້ຜົນສຳເລັດຈາກໂຄງການລົດໄຟ ລາວ-ຈີນ, ທ່າບົກ, ສະໜາມບິນສາກົນ ທີ່ມີໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ໃນການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງສິນຄ້າກະສິກຳ ໃຫ້ນັບມື້ນັບເພີ່ມເປັນທະວີຄຸນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງປະເທດລາວເຮົາ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງບັນດາປະເທດ ທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ມີເສັ້ນທາງເຊື່ອມຈອດກັບບັນດາປະເທດໃນອານຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ, ມີທີ່ດິນກະສິກຳກວ້າງຂວາງ ພ້ອມທັງມີສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍຍັງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ, ຮີດຄອງພະເພນີ ແລະ ມູນເຊື້ອອັນດີງາມ ໃນການປູກ

ການລ້ຽງຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ມີແຮງງານໜຸ່ມນ້ອຍທີ່ເປັນທ່າແຮງ. ອີງໃສ່ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ, ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງ ອົງຄະນະພັກກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ກໍານົດທິດທາງ, ໜ້າທີ່ລວມ ແລະ ຄາດໝາຍໃນ 5 ປີ ຕໍ່ໜ້າແຕ່ປີ 2021-2025 ດັ່ງນີ້:

ທິດທາງໜ້າທີ່ລວມ ຂອງແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້, ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ແມ່ນສຸມທຸກກໍາລັງແຮງ ເພື່ອຢູ່ການຜະລິດກະສິກໍາ, ເພື່ອຄ້ຳປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ, ຜະລິດສິນຄ້າກະສິກໍາໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍ, ປະຊາຊົນມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຢູ່ຊຸມນະບົດ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ; ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ລາຍຮັບເຂົ້າໃນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ຕ້ອງມີຈຸດສຸມອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂດ້ານການເຊື່ອມໂຍງ, ມູນເຊື້ອ ແລະ ທ່າແຮງທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດໃນແຕ່ລະເຂດແຄວ້ນ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເຕີບໂຕຢ່າງມີຄຸນນະພາບ, ສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ ເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານພຽງພໍ, ມີວັດຖຸດິບປ້ອນໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ມີຜະລິດຕະພັນທີ່ສົດ, ສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ເພື່ອຊົມໃຊ້, ສົ່ງອອກກັບທີ່ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ໂດຍປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມມາດຕະຖານສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສຸຂະພາບໄມພືດ (SPS) ແລະ ລະບຽບການນໍາເຂົ້າຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າ, ມີການຍື່ງຍືນມາດຕະຖານກະສິກໍາສະອາດ, ກະສິກໍາອິນຊີຕາມທິດສີຂຽວ ສະອາດປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ (ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, 2021)

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທິດທາງໜ້າທີ່ລວມ ມີກໍານົດຄາດໝາຍແຈ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງເປັນຮູບປະທໍານັ້ນ ວຽກຈຸດສຸມ ທັງແມ່ນເປົ້າໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

(1) ການຈັດສັນ ກໍານົດເຂດຜະລິດ ແລະ ການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ, ການປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນກະສິກໍາ ເພື່ອມີເຂດການຜະລິດ (Economy of Scale) ຊັດເຈນ, ແກ້ໄຂບັນຫາການຈັບຈອງທີ່ດິນ ທີ່ຖ່ວງດົງ ການສົ່ງເສີມການຜະລິດໃນວົງກວ້າງ

(2) ການຈັດຕັ້ງກໍາລັງການຜະລິດ (ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ, ສາມະຄົມ, ເຄືອຂ່າຍກະສິກອນ...) ແລະ ຮູບແບບການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກໍາອິນຊີ-OA, ກະສິກໍາ ທີ່ດີ-GAP, ສິນຄ້າທີ່ຍື່ງຍືນທີ່ກໍານົດ-GI, ເຕັກນິກນິເວດກະສິກໍາ-SCV ແລະ ເຕັກນິກພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ

(3) ການປັບປຸງ ພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານການຜະລິດ ແລະ ເຕັກນິກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເຊັ່ນ: ຊົນລະປະທານ, ໂຮງອົບ, ໂຮງຄັດເມັດ, ລານຕາກ, ສາງ, ຫ້ອງວິໄຈຕ່າງໆ ແລະ ຕະຫຼາດຂາຍຍົກ/ຍ່ອຍ

(4) ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ບໍລິການເຕັກນິກ, ຄວາມຮູ້ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງລັດ (ສູນ, ສະຖານີ, ວິທະຍາໄລກະສິກໍາ, ກປ ເມືອງ, ກປ ແຂວງ...)

(5) ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກນະວັດຕະກໍາໃໝ່, ແນວພັນ, ກົນຈັກ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດ ລວມທັງຜົນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແນໃສ່ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ, ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ

(6) ການເຊື່ອມໂຍງການຜະລິດ ກັບຕະຫຼາດເປັນຕົ້ນແມ່ນການປຸງແຕ່ງ, ແປຮູບ, ການສ້າງຢື້ຫໍ, ການກັກກັນປ້ອງກັນພະຍາດ-ແມງໄມ້, ການຍື່ງຍືນມາດຕະຖານສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສຸຂະພາບສັດ (sps), ການເກັບຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງຈໍລະຈອນ ແລະ ອື່ນໆ

(7) ກົນໄກການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນລັດ, ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ, ຜູ້ຜະລິດ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນຮູບແບບ SME, ຮູບແບບ 2+3, ppp, ສັນຍາຜູກພັນ-contract farming

(8) ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສ້າງນັກສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາກອນ, ນັກຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຜູ້ປະກອບການກະສິກໍາ, ສີມືແຮງງານ, ວິຊາການບ້ານ. ຫາກບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ຈັບຊັ້ນປະລິນຍາ

(9) ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດເປັນຕົ້ນ ແຫ້ງແລ້ງ, ນໍ້າຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພະຍຸ, ພະຍາດແມງໄມ້ສັດ, ພືດລະບາດ, ການສ້າງຄັງແຮ, ການສ້າງລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ຮັບມື ແລະ ຝື້ນຝູ

(10) ການກຳນົດນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ ຊ່ວຍຫນຸນ ແລະ ນິຕິກຳຄຸ້ມຄອງ ທີ່ເປັນລະບົບຮັດກຸມ

(11) ການຄຸ້ມຄອງ 3 ປະເພດປ່າ ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງ 05/ນຍ, 15/ນຍ ແລະ 09/ນຍ

(12) ການພັດທະນາທ່າແຮງ ແລະ ໂອກາດຂອງປ່າໄມ້ເຂົ້າປະກອບສ່ວນໃຫ້ການເຕີບໂຕເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ

(13) ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຕິດພັນກັບການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ

(14) ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕາມກອບກົດໝາຍ

(15) ການສ້າງບ້ານພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງໃນຊົນນະບົດ ຕາມດຳລັດເລກທີ 348/ລບ

(16) ວຽກຝົວພັນຮ່ວມມື, ຂົນຂວາຍ ແລະ ຍາດແຍງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເພື່ອນມິດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ 6 ເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ, ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ຂອງລັດຖະບານ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ສຸມໃສ່ 3 ເຂດເປັນຕົ້ນແມ່ນກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດໂດຍມີ 4 ແຜນງານ ແລະ 13 ວຽກສະໜັບສະໜູນ ຄື:

❖ ເສົາຄໍ້າທີ 1: ກະສິກຳ

1. ແຜນງານຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ:

- ຮັບປະກັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານສະບຽງອາຫານ
- ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ
- ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງດ້ານສະບຽງອາຫານ
- ຮັບປະກັນຄວາມອານາໄມ ແລະ ປອດໄພດ້ານສະບຽງອາຫານ

2. ແຜນງານຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ

- ຜະລິດກະສິກຳ, ລ້ຽງສັດ-ປະມຶງ, ປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ມີທ່າແຮງຕາມທິດພັດທະນາກະສິກຳສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ ບົນຜືນຖານການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ
- ຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ ຕາມນະໂຍບາຍກະສິກຳສະອາດ ນັ້ນຄື ການເຮັດກະສິກຳທີ່ດີ (GAP) ແລະ ກະ ສິກຳອິນຊີ (OA) ແນໃສ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

❖ ເສົາຄໍ້າທີ 2: ປ່າໄມ້

3. ແຜນງານຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ:

- ຮັບປະກັນດ້ານການຍົກລະດັບຄວາມປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ໃຫ້ໄດ້ 70% ໃນປີ 2025
- ຈັດສັນ ແລະ ຝື້ນຝູປ່າຜະລິດ
- ກຳນົດເຂດຝື້ນຝູປ່າທຳມະຊາດໃນເຂດປ່າຜະລິດ
- ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ຊະນິດໄມ້ຝື້ນເມືອງໃນຂອບເຂດທີ່ມີເງື່ອນໄຂທ່າແຮງ
- ຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານໃນຂອບເຂດປ່າຜະລິດ
- ຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ

- ຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນສັດນ້ຳ-ສັດປ່າ

❖ ເສົາຄໍາທີ 3: ພັດທະນາຊຸມນະບົດ

4. ແຜນງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ

- ຮັບປະກັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ
- ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ສາທາ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດຕ່າງໆ
- ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ບ້ານໃຫຍ່ໃນຊຸມນະບົດໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍ

ສໍາລັບແຜນງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ: ສືບຕໍ່ພັດທະນາດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊຸມນະບົດ, ປະກອບສ່ວນໃນວຽກຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບໃຫ້ປະຊາຊົນ ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາຄົງທີ່ ແລະ ອາຊີບບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນຍ້າຍແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພົນລະເມືອງໃຫ້ຫຼຸດລົງ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ດຳເນີນຕາມແຜນຍຸດທະສາດ ໄລຍະ 2021-2030 ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ; ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການສາທາລະນະ, ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ເທື່ອລະກ້າວ. ໂດຍສູ້ຊົນສ້າງຄອບຄົວພື້ນທຸກໃຫ້ໄດ້ 204.360 ຄອບຄົວໃນທົ່ວປະເທດ (ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 964.149 ຄອບຄົວມາເປັນ 1.168.509 ຄອບຄົວ); ສ້າງບ້ານພື້ນທຸກໃຫ້ໄດ້ 3.104 ບ້ານ ໃນທົ່ວປະເທດ (ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 4.792 ບ້ານມາເປັນ 7.896 ບ້ານ; ສ້າງເມືອງພື້ນທຸກໃຫ້ໄດ້ 69 ເມືອງ ໃນທົ່ວປະເທດ (ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 53 ເມືອງມາເປັນ 122 ເມືອງ); ສູ້ຊົນສ້າງຄອບຄົວພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ 245.754 ຄອບຄົວ ໃນທົ່ວປະເທດ (ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 736.996 ຄອບຄົວມາເປັນ 982.750 ຄອບຄົວ). ສ້າງບ້ານພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ 4.420 ບ້ານ (ຈາກ 747 ບ້ານມາເປັນ 5.167 ບ້ານ); ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊຸມນະບົດ ໃນເຂດຈຸດສຸມ ໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 10 ບ້ານ, ຈັດສັນພູມລຳເນົາຄົງທີ່ ແລະ ອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ 25 ຈຸດສຸມ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກຸ່ມການຜະລິດໃຫ້ໄດ້ 4.420 ກຸ່ມ, ໃນນັ້ນ ໃຫ້ເປັນຕົວແບບ 250 ກຸ່ມ, ສ້າງສະໜະກອນ ແລະ ບໍລິການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ໄດ້ 18 ຫົວໜ່ວຍ ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ວຽກຈຸດສຸມ ດັ່ງນີ້:

- 1) ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊຸມນະບົດ (ໂຄງລ່າງສາທາລະນະ, ເສັ້ນທາງເຂົ້າສູ່ບ່ອນທຳການຜະລິດ)
- 2) ການຈັດສັນບ່ອນທຳການຜະລິດ ແລະ ອາຊີບສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ປະຊາຊົນ
- 3) ການສ້າງບ້ານພັດທະນາ ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງໃນຊຸມນະບົດ ຕາມມາດຕະຖານໃນດຳລັດເລກທີ 348/ລບ
- 4) ການຈັດສັນກຸ່ມ ແລະ ສະໜະກອນ.

2.6 ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 5 ປີ (2021-2025) ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ

2.6.1 ສະພາບລວມ

ແຂວງຫຼວງພະບາງ ແມ່ນແຂວງໜຶ່ງ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນເສັ້ນທາງຜ່ານເຂົ້າສູ່ບັນດາແຂວງພາກເໜືອ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 16.875 ກິໂລຕາແມັດ, ປະກອບມີ 1 ນະຄອນ ແລະ 11 ເມືອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ ມີ 757 ບ້ານ, ມີ 84,964 ຄອບຄົວ, ພົນລະເມືອງ 449,890 ຄົນ, ໃນນັ້ນ ສະເພາະນະຄອນຫຼວງພະບາງ ປະກອບມີ 115 ບ້ານ, ພົນລະເມືອງ 89,520 ຄົນ (ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, 2024). ເນື້ອທີ່ສ່ວນ

ໃຫຍ່ເປັນພູດອຍກວມເອົາ 85% ເຊິ່ງໄດ້ມີເຂດແດນຕິດກັບແຕ່ລະແຂວງ ຄື: ທິດໃຕ້ຕິດກັບແຂວງວຽງຈັນ, ທິດຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ຕິດກັບແຂວງຊຽງຂວາງ, ທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອຕິດກັບແຂວງຫົວພັນ, ທິດເໜືອຕິດກັບແຂວງຜົ້ງສາລີ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ, ທິດຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ ຕິດກັບແຂວງໄຊຍະບູລີ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອຕິດກັບ ແຂວງອຸດົມໄຊ.

ຍ້ອນພູມສັນຖານເປັນແຂວງພູດອຍ, ທົ່ງພຽງມີໜ້ອຍ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສ່ວນຫຼາຍຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ມີການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ເປັນອາຊີບຕົ້ນຕໍ. ດ້ວຍເຫດນີ້ຜ່ານມາການນໍາຝັກ ແລະ ລັດຖະບານ ກໍຄືອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສຸມທຸກກໍາລັງແຮງທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນບວກກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອມາພັດທະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍຖືເອົາການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ນຖານໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າພາຍໃນແຂວງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດກັບບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍປະການ ເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ເກີດມີໄພທາງທໍາມະຊາດຄື: ພະຍຸນົກເຕັນ, ພະຍຸໄຮມາພາໃຫ້ເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ມີໄພແຫ້ງແລ້ງ, ສັດຕູພືດ-ແມງໄມ້ທໍາລາຍ. ການເໜັງຕີງເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສິນຄ້າໃນທ້ອງຕະຫຼາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນລາຄາປັດໃຈການຜະລິດກະສິກໍາເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຊິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຮົາຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາຍັງສາມາດຍາດໄດ້ໝາກຜົນສໍາເລັດທີ່ບັນລຸຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ຈໍານວນໜຶ່ງ (ພະແນກກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, 2021).

2.6.2 ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ 5 ປີ (2021-2025) ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ

ການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາ ແມ່ນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ, ຈໍາເປັນ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້, ເນື່ອງຈາກວ່າເສດຖະກິດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຍັງຕິດພັນກັບການຜະລິດກະສິກໍາເປັນຕົ້ນຕໍ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍທິດຊີ້ນໍາ ແລະ ມະຕິ X ຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ, ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VIII ຂອງອົງຄະນະພັກແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ 2030 ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ທັງໃຫ້ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂທໍາແຮງປົມຊ້ອນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ຜັນຂະຫຍາຍທິດທາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດຕາມຈຸດປະສົງ, ຄາດໝາຍ ແລະ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ, ມີຄວາມໝັ້ນທົ່ງ, ມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໄປຄຽງຄູ່ ກັບການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ. ສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ມີຄວາມໝັ້ນທົ່ງ, ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍທາງສັງຄົມ. ຖືເອົາການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກເປັນໃຈກາງ, ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາອາຊີບກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແບບປະສົມປະສານຮອບດ້ານ ແລະ ຍືນຍົງ ຕາມທິດຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ແລະ ຫັນເປັນທັນສະໄໝ, ການຜະລິດກະສິກໍາຕ້ອງສຸມໃສ່ບັນດາຂະແໜງການ, ສຸມໃສ່ວຽກງານທີ່ມີທໍາແຮງ ແລະ ມີມູນເຊື້ອ, ຮັບປະກັນການສະໜອງສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິນຄ້າກະສິກໍາໃຫ້ໝັ້ນທົ່ງ, ຖືເອົາການສ້າງຄອບຄົວຕົວແບບເປັນມາດຕະການຕົ້ນຕໍ. ສືບຕໍ່ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ຈັດສັນພູມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບຄົງທີ່ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍຫັນໄປເຮັດອາຊີບອື່ນໆໃຫ້ໝັ້ນຄົງ, ເອົາໃຈໃສ່ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ຝັນຝູປ່າ, ປົກປັກ

ຮັກສາປ່າໄມ້, ຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລະບຽບກົດໝາຍ ຕິດພັນກັບ ການອານຸລັກຊີວະນາໆພັນໃຫ້ຍືນຍົງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຂວງຫຼວງພະບາງ ກາຍເປັນເມືອງສີຂຽວ, ຂະ ຫຍາຍ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນລະປະທານທີ່ມີແລ້ວ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ. ອານຸລັກ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ກະສິກຳໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຢາກເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່:

1. ປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງກຳລັງການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ກຳລັງການຜະລິດ ແລະ ການພົວພັນການຜະລິດມີຄວາມ ສອດຄ່ອງ, ກະຕຸກຊຸກຍູ້ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຕາມທິດການກຳນົດໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຕາມທິດ ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

2. ເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ. ດຳເນີນການຝຶນຝູ້ປ່າແບບທຳມະຊາດ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນດົງເປັນປ່າ, ສ້າງ ແຜນພັດທະນາການປູກໄມ້ຂອງແຂວງ ໂດຍການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ສະຖານທີ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຊັ່ນ: ການປູກໄມ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ້ອງກັນດິນ ແລະ ຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ການປູກໄມ້ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ແລະ ເປັນ ວັດຖຸດິບສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ເພື່ອທົດແທນການນຳໃຊ້ໄມ້ຈາກປ່າທຳມະຊາດ ເທື່ອລະ ກ້າວ.

3. ຜະລິດກະສິກຳສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຂອງພັກ ແລະ ລັດວາງອອກ.

4. ຫັນເອົາຊົນລະປະທານໃຫ້ເປັນຊົນລະກະເສດ ແລະ ຫັນເປັນທັນສະໄໝ, ນຳໃຊ້ທຳແຮງຈາກແຫຼ່ງນ້ຳ, ອ່າງ ເກັບນ້ຳຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ຝາຍນ້ຳລົ້ນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ.

5. ກຳນົດເຂດຜະລິດສະເພາະ, ມີຈຸດສຸມໄປຄຽງຄູ່ກັບການເຮັດກະເສດສຸມເພື່ອຍົກຜະລິດຕະພາບໂດຍນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ, ນຳໃຊ້ກິນຈັກຂະໜາດນ້ອຍ ແນໃສ່ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ພ້ອມການນຳໃຊ້ແນວພັນໃໝ່, ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຖານຂອງຜົນຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ.

6. ຢູ່ແຕ່ລະເຂດ, ແຕ່ລະຫົວງານຊົນລະປະທານ, ນຳໃຊ້ທຳແຮງ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງເນື້ອທີ່ດິນ ຢ່າງມີ ປະສິດທິຜົນຕາມຈຸດພິເສດຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ພື້ນທີ່ອ່າງໂຕ່ງ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດ ໃຫຍ່, ຂະ ໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ

7. ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ການຜະລິດໃໝ່ຕາມເຂດທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂການຜະລິດສະເພາະ ໂດຍ ແນໃສ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພືດທີ່ເປັນສິນຄ້າໃຫ້ກວ້າງຂວາງ.

8. ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງລະບົບກົງຈັກການຜະລິດຄືນໃໝ່ ດ້ວຍຮູບການສ້າງເປັນກຸ່ມຜະລິດກ້າວໄປສູ່ເປັນສະມາ ຄົມ ແລະ ເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ກາຍເປັນສະຫະກອນ ເພື່ອຮອງຮັບການຖ່າຍທອດເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ເຂົ້າສູ່ການ ຜະລິດ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

9. ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຫັນເອົາພະນັກງານລົງຊ່ວຍ ນຳພາຮາກຖານການຜະລິດຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ຕາມທິດ 3 ສ້າງ ເພື່ອສຸມໃສ່ການແນະນຳ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອທ້ອງຖິ່ນ ໃນການ ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກໃໝ່ໃຫ້ລະອຽດໃນແຕ່ລະເຂດຈຸດສຸມ, ຈັດຕັ້ງຄະນະ ຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະເຂດຈຸດສຸມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ເຮັດໜ້າທີ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10. ຮັບປະກັນໃຫ້ຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີຕະຫຼາດຮອງຮັບ, ມີການປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດ ຮູບ ເພື່ອປ້ອນຕະຫຼາດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງແຂວງ.

ເພື່ອສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຕ່າງໆ ແລະ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ການພັດທະນາກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດໄປຕາມເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການລົບລ້າງໄພ ອິດທິພົນ, ຕອບສະໜອງໄດ້ສະບຽງອາຫານທີ່ມີໂພຊະນາການດີ, ສິນຄ້າກະສິກໍາມີຄຸນນະພາບ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງ ປະຊາຊົນໃນຊຸມນະບົດບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ພັດທະນາດີຂຶ້ນນັ້ນ, ໃນໄລຍະ 5 ປີຕໍ່ໜ້າ (2021-2025) ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈະສຸມໃສ່ຕາມ 5 ເປົ້າໝາຍການຂອງການພັດ ທະນາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຄື:

1. ເປົ້າໝາຍທີ 1 ເສດຖະກິດເຕີບໂຕຢ່າງມີຄຸນນະພາບ, ສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ
2. ເປົ້າໝາຍທີ 2 ຊັບພະຍາກອນມະນຸດມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ, ທັງມີຄວາມສາມາດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາ ສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ພູມປັນຍາ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມ ສູງຂຶ້ນ.
3. ເປົ້າໝາຍທີ 3 ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເທື່ອລະກ້າວ.
4. ເປົ້າໝາຍທີ 4 ການພັດທະນາໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.
5. ເປົ້າໝາຍທີ 5 ການຮ່ວມມື, ເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໃຫ້ມີ ຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ.

1) ເປົ້າໝາຍທີ 1 ການເຕີບໂຕເສດຖະກິດທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ

❖ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1: ກະສິກໍາມີປະສິດທິພາບ, ມີການຜະລິດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ (SDGs8):

ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງແຂວງຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຸມໃສ່ຊຸກ ຍູ້ປະຊາຊົນ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການດ້ານກະສິກໍາ ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຜະລິດພືດອຸດສາຫະກໍາ, ລ້ຽງສັດ, ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງໄມ້ສວນປູກ, ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ລັດຖະບານ ອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ.

ກ. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ:

1) ສົ່ງເສີມການປູກພືດອຸດສາຫະກໍາເປັນສິນຄ້າ: ເພື່ອຕອບສະໜອງວັດຖຸດິບໃຫ້ແກ່ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ແປຮູບເປັນຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຂອງຕົນ ລວມທັງສາມາດສົ່ງອອກເປັນວັດຖຸດິບໂດຍກົງ. ສະນັ້ນ, ຮອດປີ 2025 ສູ້ຊົນຊຸກຍູ້ຄອບຄົວປະຊາຊົນ, ຜູ້ປະກອບການປູກພືດອຸດສາຫະກໍາເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ເນື້ອທີ່ 33.265 ເຮັກຕາ/ປີ, ຜົນຜະລິດ 88.571 ໂຕນ/ປີ. ໂດຍຈະສຸມໃສ່ສົ່ງເສີມການປູກພືດສິນຄ້າຊະນິດທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາເປີດຕະ ຫຼາດ ສົ່ງອອກໄປ ສປ ຈີນ ເຊັ່ນ: ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ໝາກງາ, ໝາກນ້ຳມັນເຄືອ, ຝ້າຍ, ອ້ອຍ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ມີທ່າ ແຮງພາຍໃນແຂວງພ້ອມທັງກວດກາ, ຍັງຍືນພືດອຸດສາຫະກໍາເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກໃຫ້ໄດ້ທັງໝົດ 50.000 ໂຕນ/ປີ ໃນມູນຄ່າ 211,36 ຕື້ກີບ/ປີ.

2) ສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າ: ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມປະຊາຊົນຫັນມາລ້ຽງສັດແບບເປັນຝາມ ທີ່ນຳໃຊ້ ເຕັກນິກວິຊາການເຂົ້າຊ່ວຍ ທັງຕິດພັນກັບຕ່ອງໂສ້ດ້ານການຕະຫຼາດໃຫ້ໄດ້ທັງໝົດ 113 ຝາມ ພ້ອມທັງສົ່ງສັດລ້ຽງ

ປະເພດຕ່າງໆ ອອກເປັນສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້ 56.500 ໂຕ, ໃນມູນຄ່າ 42,92 ຕື້ກີບ; ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປູກຫຍ້າອາຫານສັດ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມ 29.500 ເຮັກຕາ, ລວມເປັນ 71.718 ເຮັກຕາ.

3) **ການຈັດຕັ້ງກຳລັງການຜະລິດ:** ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜະລິດກະສິກຳໃໝ່ໃຫ້ໄດ້ 70 ກຸ່ມ ຄຽງຄູ່ກັບການປັບປຸງກຸ່ມຜະລິດເກົ່າ 555 ກຸ່ມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ວຍການຮຽນຮູ້ເຕັກນິກວິຊາການອັນໃໝ່ທີ່ເໝາະສົມກັບທຳແຮງຕົວຈິງໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຢູ່ແຮງຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດ, ຮອດ 2025 ໃຫ້ມີກຸ່ມຜະລິດທັງໝົດ 625 ກຸ່ມ, ສ້າງຄອບຄົວຕົວແບບດ້ານການປູກຝັງ-ການລ້ຽງສັດໃຫ້ໄດ້ 24 ຄອບຄົວ ລວມເປັນ 85 ຄອບຄົວ.

4) **ເກັບກູ້ໄມ້ສັກສວນປູກ:** ໃຫ້ໄດ້ 1.000 ມ³ /ປີ ມູນຄ່າສິ່ງອອກ 2 ຕື້ກີບ/ປີ

5) **ເກັບກູ້ຢາງພາລາ:** ໃຫ້ໄດ້ 11.500 ໂຕນ/ປີ ມູນຄ່າສິ່ງອອກ 57,50 ຕື້ກີບ/ປີ

6) **ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ:** ໃຫ້ໄດ້ 1.530 ໂຕນ/ປີ, ມູນຄ່າສິ່ງອອກ 9,10 ຕື້ກີບ/ປີ

ຂ. ວຽກງານຈຸດສຸມ:

(1) ການຜະລິດສິນຄ້າກະສິກຳ ຕ້ອງຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນກັບຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຜະລິດ ຕະຜົນຈາກໄມ້ສັກ

(2) ສຸມໃສ່ຜະລິດຜົດ-ສັດ ທີ່ມີຕະຫຼາດຮອງຮັບ ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໃໝ່ ເຊັ່ນ: ງົວ, ຄວາຍ ແລະ ຜົດອຸດສາຫະກຳ ເຊິ່ງປັດຈຸບັນຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການສູງ

(3) ກຳນົດສິນຄ້າກະສິກຳທີ່ເປັນທຳແຮງບຸລິມະສິດ ເພື່ອແນໃສ່ເຈລະຈາດ້ານການຕະຫຼາດກັບຕ່າງປະເທດ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ

(4) ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ-ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ແນວພັນໃໝ່, ຫັນການຜະລິດກະສິກຳແບບດັ້ງເດີມ ກະແຈກກະຈາຍໄປສູ່ກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼື ການຜະລິດແບບສະຫະກອນແບບໃໝ່ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ (Smart Farming) ທີ່ມີປະສິດທິພາບ

(5) ສ້າງໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າກະສິກຳສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສິນເຊື້ອ ແລະ ຕະຫຼາດ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ສາມາດນຳສິນຄ້າອອກມາຈຳໜ່າຍໄດ້ຢ່າງສະດວກ ດ້ວຍການສ້າງເສັ້ນທາງໃຫ້ເຖິງແຫຼ່ງການຜະລິດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ

(6) ປັບປຸງ-ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງກະສິກຳ ເພື່ອສະໜອງນ້ຳແກ່ການຜະລິດເປັນຕົ້ນ ລະບົບຊົນລະປະທານໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ

(7) ກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ປະເພດການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ ຕາມທຳແຮງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງຕະຫຼາດ

(8) ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າຂະໜາດນ້ອຍ-ກາງ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ

2) **ເປົ້າໝາຍທີ 2: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ, ທັງມີຄວາມສາມາດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ພູມປັນຍາເພື່ອສິ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ**

❖ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1: ລົບລ້າງໄພອິດທິວ, ສາມາດຄໍ້າປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ປັບປຸງດ້ານໄພຊະນາການ (SDGs2)

ກ. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ

1) ການຜະລິດເຂົ້າເປືອກ: ສູ້ຊົນຜະລິດເຂົ້າໃຫ້ໄດ້ 120.825 ໂຕນ/ປີ, ໃນເນື້ອທີ່ 36.204 ເຮັກຕາ ໃນນີ້ ເຂົ້ານາປີໃຫ້ໄດ້ 78.933 ໂຕນ/ປີ, ເຂົ້ານາແຊງໃຫ້ໄດ້ 12.000 ໂຕນ/ປີ ແລະ ເຂົ້າໄຮ່ໃຫ້ໄດ້ 29.892 ໂຕນ/ປີ

2) ສົ່ງເສີມປູກຝັດສະບຽງອາຫານປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ 190.000 ໂຕນ/ປີ ໃນເນື້ອທີ່ 18.646 ເຮັກຕາໃນນີ້, ຝັດຜັກສະອາດໃຫ້ໄດ້: 10.000 ເຮັກຕາ. ຜົນຜະລິດ: 50.000 ໂຕນ/ປີ. ຝັດຜັກອິນຊີໃຫ້ໄດ້ 50 ເຮັກຕາ, ຜົນຜະລິດ 1.500 ໂຕນ/ປີ

3) ການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ: ໃຫ້ໄດ້ 92.410 ໂຕນ/ປີ ໃນເນື້ອທີ່ 8.188 ເຮັກຕາ.

4) ການຂະຫຍາຍຝຸງສັດ ສູ້ຊົນຂະຫຍາຍຝຸງສັດແຕ່ລະປະເພດໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນອັດຕາສ່ວນຄື: ງົວ 3%, ຄວາຍ 1%, ໝູ 5%, ແບ້ 5% ແລະ ສັດປີກ 5% ໂດຍໃຫ້ມີຈຳນວນຝຸງສັດແຕ່ລະປະເພດດັ່ງນີ້: ງົວ 157.973 ໂຕ, ຄວາຍ 65.162 ໂຕ, ໝູ 549.064 ໂຕ, ແບ້ 117.481 ໂຕ, ສັດປີກ 5.506.563 ໂຕ, ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປູກຫຍ້າ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ: 29.500 ເຮັກຕາ

5) ສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດສັດແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ໄດ້ຄື: ງົວ 134.277 ໂຕ/ປີ, ກວມເອົາ 85%, ຄວາຍ 49.523 ໂຕ/ປີ, ກວມເອົາ 76%, ໝູ 203.154 ໂຕ/ປີ, ກວມເອົາ 40%, ແບ້ 23.073 ໂຕ/ປີ, ກວມເອົາ 20%, ສັດປີກ 1.455.494 ໂຕ/ປີ, ກວມເອົາ 40% ແລະ ສັດອື່ນໆອີກຈຳນວນ 5.700 ໂຕ/ປີ

6) ສະໜອງຊີ້ນ, ປາ ແລະ ໄຂ່ ໃຫ້ສັງຄົມບໍລິໂພກໃຫ້ໄດ້ສະເລ່ຍ 32.351 ໂຕນ/ປີ, ສະເລ່ຍໃຫ້ຫົວຄົນໃຫ້ໄດ້ 63 ກິໂລ/ຄົນ/ປີ

7) ການປະມົງ: ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການລ້ຽງປາກະຊັງໃຫ້ໄດ້ 8 ຟາມ, ຈຳນວນ 317 ກະຊັງ, ຜົນຜະລິດໃຫ້ໄດ້ 951 ໂຕນ/ປີ; ລ້ຽງປາໃນໜອງດິນໃຫ້ໄດ້ 5.405 ໜອງ, ຜົນຜະລິດ 6.805 ໂຕນ/ປີ. ສ້າງວັງສະຫງວນເພື່ອອະນຸລັກສັດນ້ຳທຳມະຊາດໃຫ້ໄດ້ອີກ 6 ວັງ (ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳອູ1 ຈຳນວນ 2 ວັງ; ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳອູ2 ຈຳນວນ 2 ວັງ ແລະ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳອູ3 ຈຳນວນ 2 ວັງ) ລວມເປັນ 168 ວັງໃນປີ 2025

ຂ. ວຽກງານຈຸດສຸມ

(1) ສຸມໃສ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດສະບຽງອາຫານໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຊະນິດແບບປະສົມປະສານເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານໄພຊະນາການທີ່ດີ.

(2) ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ສະອາດ (GAP) ແລະ ກະສິກຳປອດສານພິດ ເພື່ອຊົມໃຊ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ແກ່ເຮືອນພັກ, ໂຮງແຮມ ແລະ ຮ້ານອາຫານ.

(3) ຊຸກຍູ້ການຜະລິດສະບຽງອາຫານດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ-ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ແນວພັນໃໝ່, ຫັນຈາກການຜະລິດກະສິກຳແບບດັ້ງເດີມ ກະແຈກກະຈາຍໄປສູ່ກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼື ການຜະລິດແບບສະຫະກອນແບບໃໝ່ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ (Smart Farming) ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

(4) ສ້າງໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສະບຽງອາຫານສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສິນເຊື້ອ ແລະ ຕະຫຼາດ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຊາວກະສິກອນສາມາດນຳຜົນຜະລິດເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍໄດ້ຢ່າງສະດວກ ດ້ວຍການສ້າງເສັ້ນທາງໃຫ້ເຖິງແຫຼ່ງການຜະລິດ ແລະ ສົ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ.

(5) ປັບປຸງ-ກໍ່ສ້າງຝັ່ງຖານໂຄງລ່າງກະສິກຳເພື່ອສະໜອງນ້ຳແກ່ການຜະລິດເປັນຕົ້ນ ລະບົບຊົນລະປະທານໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິ ບັດທາງທຳມະຊາດ.

(6) ກຳນົດເຂດປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ ຕາມທຳແຮງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕອບສະໜອງສະບຽງອາຫານໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ຫຼື ຕະຫຼາດ.

(7) ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ການຜະລິດໃໝ່ຕາມເຂດທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂການຜະລິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເພື່ອແນໃສ່ຍົກລະດັບການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພຶດທີ່ເປັນສິນຄ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

❖ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 2: ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ (SDGs4)

ປັດຈຸບັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ທົ່ວແຂວງ ລວມມີທັງໝົດ 549 ຄົນ, ຍິງ 123 ຄົນ, ໃນນັ້ນ: ບັນຈຸຢູ່ຂັ້ນແຂວງມີພະນັກງານທັງໝົດ 176 ຄົນ, ຍິງ 42 ຄົນ ໂດຍແຍກຊັ້ນວິຊາສະເພາະຂັ້ນແຂວງ: ປະລິນຍາເອກ 3 ຄົນ, ຍິງ 0 ຄົນ; ປະລິນຍາໂທມີ 9 ຄົນ, ຍິງ 0 ຄົນ; ປະລິນຍາຕີມີ 81 ຄົນ, ຍິງ 15 ຄົນ; ຊັ້ນສູງມີ 66 ຄົນ, ຍິງ 22 ຄົນ; ຊັ້ນກາງມີ 18 ຄົນ, ຍິງ 5 ຄົນ; ຊັ້ນຕົ້ນມີ 2 ຄົນ, ຍິງ 0 ຄົນ; ບັນຈຸຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ມີພະນັກງານທັງໝົດ 374 ຄົນ, ຍິງ 81 ຄົນ; ແຍກຊັ້ນວິຊາສະເພາະຂັ້ນເມືອງ: ປະລິນຍາໂທມີ 5 ຄົນ, ຍິງ 0 ຄົນ, ປະລິນຍາຕີມີ 94 ຄົນ, ຍິງ 11 ຄົນ, ຊັ້ນສູງມີ 171 ຄົນ, ຍິງ 32 ຄົນ, ຊັ້ນກາງ 103 ຄົນ, ຍິງ 38 ຄົນ, ຊັ້ນຕົ້ນ 1 ຄົນ, ຍິງ 0 ຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນບຸກຄະລາກອນຂອງຂະແໜງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ສາມາດຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການເມືອງ ແລະ ວິຊາສະເພາະໄນໄລຍະໃໝ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂຶ້ນຕື່ມ.

ກ. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ

1) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານດ້ວຍການໄປທັດສະນະສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 200 ເທື່ອຄົນ, ຍິງ 50 ເທື່ອຄົນ; ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 60 ຄົນ, ໃນນີ້ລະດັບປະລິນຍາໂທ 5 ຄົນ, ລະດັບປະລິນຍາຕີ 35 ຄົນ, ຊັ້ນສູງ 15 ຄົນ

2) ບຳລຸງສ້າງພະນັກງານນຳພາ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ແນໃສ່ເພີ່ມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານທິດສະດີການເມືອງ ແລະ ການປົກຄອງຈາກຈຳນວນທີ່ມີແລ້ວທັງໝົດ 66 ຄົນ, ຍິງ 16 ຄົນ (ບຳລຸງ 45 ວັນ 54 ຄົນ, ຍິງ 14 ຄົນ; ຊັ້ນຕົ້ນ 1 ຄົນ, ຊັ້ນກາງ 2 ຄົນ, ຍິງ 1 ຄົນ; ຊັ້ນສູງ 8 ຄົນ, ປະລິນຍາຕີ 1 ຄົນ, ຍິງ 1 ຄົນ) ສ້າງໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມ 31 ຄົນ ຄື: ບຳລຸງ 45 ວັນ 10 ຄົນ, ຊັ້ນກາງ: 7 ຄົນ, ຊັ້ນສູງ 13 ຄົນ, ປະລິນຍາຕີ 1 ຄົນ ລວມເປັນ: 86 ຄົນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງນຳພາຕາມ ແນວທາງການປ່ຽນແປງໃໝ່ຂອງພັກແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ປັນລຸຕາມລະດັບຄາດໝາຍ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍຕ້ອງສ້າງແຜນພະນັກງານສືບທອດປ່ຽນແທນໃຫ້ເປັນລະບົບ

ຂ. ວຽກງານຈຸດສຸມ

1) ສືບຕໍ່ບຳລຸງກໍ່ສ້າງພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ແລະ ນັກຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານວິຊາສະເພາະກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສົ່ງໄປທັດສະນະສຶກສາ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາສະເພາະທີ່ຈຳເປັນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຕາມຫຼັກສູດໃນລະດັບຕ່າງໆ

2) ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພະນັກງານລັດຖະກອນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ຮຽນຈາກສະຖາບັນການສຶກສາຂອງລັດ, ຂອງເອກະຊົນ, ຈາກຄູ່ມືທາງສື່ອອນລາຍຕ່າງໆ ໃນດ້ານການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເທັກໂນໂລຢີ, ນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ, ການເຊື່ອມໂຍງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ແລະ ສາມາດນຳພາປະຊາຊົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຜະລິດດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ໄດ້ດີ

3) ສຸມໃສ່ບຳລຸງສ້າງພະນັກງານນຳພາ, ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອສືບທອດໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ແນ່ໃສ່ເພີ່ມຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທິດສະດີການເມືອງ ແລະ ການປົກຄອງໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

3) ເປົ້າໝາຍທີ 3 ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

❖ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1: ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ (SDGs1)

ກ. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ

ຮອດປີ 2025 ສູ້ຊົນຊຸກຍູ້ບັນດາພະແນກການ, ບັນດາເມືອງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາຊຸມ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໃຫ້ບັນລຸຕາມມາດຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຖານພັດທະນາ ຕາມດຳລັດເລກທີ 348/ລບ ຈຳນວນ 9 ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍຄື:

1. ສູ້ຊົນສ້າງຄອບຄົວຄົບມາດຕະຖານພື້ນທຸກໃຫ້ໄດ້ຕື່ມຈຳນວນ 11.594 ຄອບຄົວ, ອັດຕາສ່ວນຄອບຄົວບໍ່ຄົບມາດຕະຖານພື້ນທຸກຍັງເຫຼືອບໍ່ເກີນ 14.654 ຄອບຄົວ, ກວມ 17,71% ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດໃນທົ່ວແຂວງ
2. ສ້າງບ້ານຄົບມາດຕະຖານພື້ນທຸກໃຫ້ໄດ້ຕື່ມ ຈຳນວນ 217 ບ້ານ, ລວມເປັນ 579 ບ້ານ, ກວມ 76,48% ບ້ານບໍ່ຄົບມາດຕະຖານພື້ນທຸກຍາກຍັງເຫຼືອບໍ່ເກີນ 178 ບ້ານ, ກວມ 23,51% ຂອງບ້ານທັງໝົດໃນທົ່ວແຂວງ
3. ສ້າງເມືອງຄົບມາດຕະຖານພື້ນທຸກໃຫ້ໄດ້ ຈຳນວນ 6 ເມືອງຄື: ເມືອງນ້ຳບາກ, ເມືອງ ຊຽງເງິນ, ເມືອງນານ, ເມືອງປາກອູ, ເມືອງຈອມເພັດ ແລະ ເມືອງພູຄູນ
4. ສ້າງຄອບຄົວຄົບມາດຕະຖານພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ຕື່ມ 14.974 ຄອບຄົວ, ລວມເປັນ 41.272 ຄອບຄົວ ກວມ 67,98% ຂອງຈຳນວນຄອບຄົວທັງໝົດໃນທົ່ວແຂວງ
5. ສ້າງບ້ານຄົບມາດຕະຖານພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ຕື່ມ 228 ບ້ານ, ລວມເປັນ 284 ບ້ານ ກວມ 37,52% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດໃນທົ່ວແຂວງ
6. ສ້າງເມືອງໃຫ້ເປັນເມືອງຄົບມາດຕະຖານເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານໃຫ້ໄດ້ 3 ເມືອງ ຄື: ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ເມືອງ ຊຽງເງິນ ແລະ ເມືອງນ້ຳບາກ
7. ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ຄົບມາດຕະຖານເປັນຕົວເມືອງໃນຊຸມນະບົດໃຫ້ໄດ້ 10 ຈຸດຄື:
 - ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ມີ 2 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານປາກເຊືອງ ແລະ ຈຸດບ້ານເມືອງຂາຍ
 - ເມືອງຊຽງເງິນ ມີ 2 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານສວນຫຼວງ ແລະ ຈຸດບ້ານກົວກະຈຳ
 - ເມືອງນານ ມີ 1 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານນາເມືອງໃຫຍ່
 - ເມືອງປາກອູ ມີ 1 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານຫາດປາງ
 - ເມືອງນ້ຳບາກ ມີ 2 ຈຸດ ຄື: ຈຸດນ້ຳຖ້ວມໃຕ້ ແລະ ບ້ານປາກມອງ
 - ເມືອງຈອມເພັດ ມີ 1 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານໜອງຈອງ
 - ເມືອງພູຄູນ ມີ 1 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານພູວຽງນ້ອຍ

8. ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາຈຸດສຸມສ້າງເປັນຊຸມຊົນພັດທະນາຊຸມນະບົດໃໝ່ ໃຫ້ເກີດເປັນຕົວແບບທີ່ດີເດັ່ນ ຕາມຄໍາສັ່ງ ເລກທີ 097/ກມສພ ຈຳນວນ 2 ຈຸດຄື: ຈຸດບ້ານນ້ຳຖ້ວມໃຕ້ ເມືອງນ້ຳບາກ ແລະ ຈຸດບ້ານສວນຫຼວງ ເມືອງຊຽງເງິນ ແລະ ຈຸດສຸມເພື່ອສ້າງເປັນຕົວແບບໃນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2021-2025 ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 1 ຈຸດ ຄື: ຈຸດບ້ານໜອງບົວຄຳ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

ຂ. ວຽກງານຈຸດສຸມ

1) ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ຜະແນກການ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຍາດແຍ່ງທຶນຮອນເພື່ອມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາໂຄງການບຸລິມະສິດ ທີ່ຕິດພັນກັບມາດຕະຖານ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ຕາມດຳລັດ 348/ລບ ໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດ ໝາຍທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແຕ່ລະດ້ານ

2) ປັບປຸງ ແລະ ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສາລະນຸປະໂພກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຢູ່ຊຸມນະບົດຢ່າງທົ່ວເຖິງ

3) ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາບັນດາຕົວເມືອງຕ່າງໆ ໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ໜ້າຢູ່

4) ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊຸມນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາດີຂຶ້ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊຸມນະບົດ ດ້ານລາຍໄດ້ຂອງປະຊາຊົນ, ການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ຫຼຸດລົງເທື່ອລະກ້າວ

5) ຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບທີ່ໜັ້ນຄົງໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ຊຸມນະບົດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນຍ້າຍແບບສະຊາຍຂອງພົນລະເມືອງ

6) ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເຂົ້າໃສ່ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານນ້ຳຖ້ວມໃຕ້ ເມືອງນ້ຳບາກ, ບ້ານສວນຫຼວງ ເມືອງຊຽງເງິນ, ບ້ານໜອງບົວຄຳ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຈຸດສຸມເປັນຕົວແບບທີ່ດີເດັ່ນ

4) ເປົ້າໝາຍທີ 4 ການພັດທະນາໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

❖ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1: ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ຊີວະນາໆພັນ, ອ່າງໂຕ່ງ ແລະ ພື້ນຜູກການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ (SDGs15)

ກ. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ

1) ຮອດປີ 2025 ຮັບປະກັນໃຫ້ອັດຕາການປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ ກວມເອົາ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນປ່າໄມ້ໃນທົ່ວແຂວງ

2) ສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13/6/2019; ຄໍາສັ່ງເລກທີ 15/ນຍ ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ ແລະ ຄໍາສັ່ງເລກທີ 05/ນຍ ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາສັດປ່າ ແລະ ພືດປ່າປະເພດຫວງຫ້າມ, ຕິດຕາມ-ກວດກາສະກັດກັ້ນການລັກລອບຕັດໄມ້, ການຄ້າຂາຍໄມ້ ແລະ ສັດນ້ຳສັດປ່າທີ່ຜິດຕໍ່ກົດໝາຍ ຢູ່ 11 ເມືອງ ແລະ 1 ນະຄອນ ໃຫ້ໄດ້: 19 ກຸ່ມບ້ານ, ຈຳນວນ 53 ບ້ານ

3) ປູກໄມ້ ແລະ ພື້ນຜູປ່າ: ຮອດປີ 2025 ປູກຕົ້ນໄມ້ນອກສາມປະເພດປ່າໃຫ້ໄດ້ຕື່ມ 10.330 ເຮັກຕາ; ພື້ນຜູປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນຈຳນວນ 42 ແຫ່ງ ໃຫ້ໄດ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 1.207.290 ເຮັກຕາ. ໃນນີ້, ພື້ນຜູປ່າດ້ວຍທຳມະຊາດຢູ່ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນໃນ 42 ແຫ່ງ ຈຳນວນ 1.207.215 ເຮັກຕາ, ພື້ນຜູດ້ວຍການປູກຕົ້ນໄມ້ເສີມກ້ອງປ່າ 75 ເຮັກຕາ ຢູ່ເຂດປ່າປ້ອງກັນພູຟຶງ, ພູຜາທູນ, ຕາດກວາງຊີ ເຊິ່ງກວມເອົາ 3 ເມືອງ ຄື ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ເມືອງຊຽງເງິນ ແລະ ເມືອງນານ; ກຳນົດເຂດປູກໄມ້ພື້ນຜູປ່າຜະລິດພູຫຼວງໃຕ້ ເມືອງຈອມ

ເຜັດ 8.000 ເຮັກຕາ ແລະ ປ່າຜະລິດສາຍນ້ຳຄານ ເມືອງໂພນໄຊ 7.900 ເຮັກຕາ ລວມເປັນ 15.900 ເຮັກຕາ; ກຳ ເບີໄມ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ການປູກໄມ້ຝື້ນຝູປ່າໃຫ້ໄດ້ 12.700.000 ເບີ, ເກັບແກ່ນໄມ້ໃຫ້ໄດ້ 30 ໂຕນ

4) ເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາປ່າຜະລິດ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໜາແໜ້ນ ແລະ ອັດຕາການປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ດ້ວຍໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

- ກຳນົດ ແລະ ກວດກາຄືນ 3 ປະເພດປ່າລະດັບຊາດ, ລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບເມືອງ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ 3 ປະເພດປ່າຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ປະເມີນຄືນລະອຽດເນື້ອທີ່ດິນ, ເນື້ອທີ່ສຳປະທານດິນປ່າໄມ້, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການບໍລິການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້; ສ້າງແຜນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ 3 ປະເພດປ່າ ແລະ ກິດຈະກຳສະໜັບສະໜູນອື່ນໆ

- ຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວາງແຜນ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຮອບດ້ານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວບ້ານໃນເຂດເຂື່ອນນ້ຳອູ 1, 2, 3 ເມືອງປາກອູ ແລະ ເມືອງງອຍ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

- ສ້າງເຂດອານຸລັກຊີວະນາໆພັນໃຫ້ໄດ້ ເມືອງລະ 2 ແຫ່ງ, ແຕ່ລະຈຸດສຸມພັດທະນາ ແຕ່ລະບ້ານໃຫ້ມີປ່າສະຫງວນ ແລະ ວັງສະຫງວນ ຂອງດິນ 1 ແຫ່ງ

- ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ: ສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການ, ທຶນຮອນ, ການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອເພີ່ມທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ແກ່ຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້. ຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ບ້ານ ໃຫ້ໄດ້ 35 ບ້ານ ຢູ່ເມືອງໂພນໄຊ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໃນນີ້, ຄັດເລືອກເອົາ 4 ບ້ານທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ເພື່ອສ້າງເປັນຕົວແບບ ແລະ ຈະໄດ້ຂະຫຍາຍໄປບ້ານອື່ນໆ ໃນປີຕໍ່ໄປໃນຈຳນວນ 35 ບ້ານເປົ້າໝາຍຈົນໄປຮອດປີ 2025 ໃຫ້ສຳເລັດ 100%

- ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບມຸມິທັດ (ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຝື້ນຝູ-ຄຸ້ມຄອງ-ນຳໃຊ້ປະໂຫຍດຢ່າງຍືນຍົງ) ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນ ໂດຍການທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລະດັບມະຫາພາກໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ຍົກລະດັບການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າຜະລິດ

- ສ້າງແຜນຈັດສັນປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂັ້ນບ້ານຢູ່ 1 ນະຄອນ 11 ເມືອງ ໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 30 ບ້ານ ພ້ອມທັງສຳຫລວດ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດຝື້ນຝູປ່າ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງດ້ວຍການປູກເສີມກ້ອງປ່າໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 50 ເຮັກຕາ ຢູ່ເຂດກຸ່ມບ້ານນາຊ່ອນ ແລະ ກຸ່ມບ້ານນ້ຳລວງເມືອງໂພນທອງ

5) ຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກໄມ້ສັກ ໃຫ້ໄດ້ 500 ຄອບຄົວ ໃນຈຳນວນສວນປູກ 2.000 ຕອນ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແລະ ເມືອງອື່ນໆ ອີກ 7 ເມືອງ

6) ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ ດ້ວຍການລົງປູກຈິດສຳນຶກໃນການປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ລາມປ່າໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ສ້າງ ແລະ ທົດລອງລະບົບປ້ອງກັນໃນຝື້ນທີ່ຄັດເລືອກເພື່ອທົດລອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ ເພື່ອປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ລາມປ່າ ໂດຍສະເພາະໃນຂອບເຂດປ່າຜະລິດຢູ່ 2 ແຫ່ງໃນ 2 ເມືອງ ຄື: ປ່າຜະລິດສາຍນ້ຳຄານ ເມືອງໂພນໄຊ ແລະ ປ່າຜະລິດພູຫຼວງໃຕ້ ເມືອງຈອມເພັດ ໃຫ້ສຳເລັດ 100%.

7) ປັບປຸງກົນໄກການຈ່າຍຄ່າບໍລິການໃນການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ດ້ວຍການປະເມີນເງື່ອນໄຂການຈ່າຍຄ່າບໍລິການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ (PFES) ທົດລອງສິ່ງເສີມກິດຈະກຳກ່ຽວກັບ PFES ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ດິນປ່າໄມ້ ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດນ້ຳປະປາ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ອື່ນໆ

8) ການສຳຫຼວດ, ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ: ວຽກງານການສຳຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບ້ານ, ກຳນົດການນຳໃຊ້ທີ່

ດິນຂອງບ້ານ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 30 ບ້ານ; ຕິດຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳເຂດເນີນສູງໃນເນື້ອທີ່ 124.507 ເຮັກຕາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ 51.368 ເຮັກຕາ ໃຫ້ໄດ້ 68 ບ້ານ ຢູ່ 6 ເມືອງພາຍໃນແຂວງ; ສຳຫຼວດ, ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳເນີນສູງລະດັບຈຸລະພາກ ຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ ແລະ ບ້ານໃຫ້ໄດ້ 2 ເມືອງ 4 ບ້ານ ຄື: ບ້ານທາລີ້ ແລະ ບ້ານຜາກວາງ ເມືອງນານ; ບ້ານຫ້ວຍນາ ແລະ ບ້ານໂພນໄຊ ເມືອງງອຍ; ສຳຫຼວດກຳນົດເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຄງການຄ້ຳປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຈັດສັນເປັນເຂດຕົວເມືອງ, ເຂດຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ເຂດຂຽວ

9) ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ: ສຳຫຼວດເຄີມດິນກະສິກຳ ໃນຂົງເຂດຈຸດສຸມ 5 ເມືອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດຄື: ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ເມືອງຈອມເພັດ, ເມືອງປາກແຊງ, ເມືອງນ້ຳບາກ, ເມືອງງອຍ ແລະ ບັນດາພື້ນທີ່ງ່າຍດາຍໃນເຂດພັດທະນາທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຕ່າງໆຂອງແຂວງ; ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງທີ່ດິນປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນເຂດການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນໃນ 5 ເມືອງ ຄື: ເມືອງນານ, ເມືອງຊຽງເງິນ, ເມືອງໂພນໄຊ, ເມືອງປາກແຊງ ແລະ ເມືອງວຽງຄຳ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຜ່ານມາ. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລົງກວດກາການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ ເພື່ອມາໃຊ້ປັບປຸງດິນເຊື່ອມໂຊມ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໂດຍສະເພາະດິນນາ ແລະ ດິນປູກພືດອຸດສາຫະກຳໃນ 5 ເມືອງ ຄື: ເມືອງນານ, ເມືອງຊຽງເງິນ, ເມືອງຈອມເພັດ, ເມືອງນ້ຳບາກ, ເມືອງງອຍ; ສ້າງອາສາສະໝັກປະຈຳບ້ານ (ໝໍດິນ), ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ໃຫ້ໄດ້ 60 ຄົນ

10) ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ: ກວດກາທີ່ດິນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມການຈັດສັນ, ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເພື່ອແຕ້ມແຜນທີ່ຍ່ອຍການປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດໃຫຍ່ໃນ 3 ເມືອງ (ເມືອງໂພນໄຊ, ພູຄູນ ແລະ ວຽງຄຳ) ຕາມຍຸດທະສາດຂອງແຂວງ ສຳລັບການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າ; ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນກຳມະສິດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ໃນ 9 ບ້ານ ເມືອງນານ; ໃນນັ້ນ ດິນນາ 559 ຕອນ, ດິນປູກພືດອຸດສາຫະກຳ 2.189 ຕອນ. ເກັບກຳຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທັງ 11 ເມືອງ ແລະ 1 ນະຄອນ ໂດຍມອບໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງຂຶ້ນສຳມະໂນ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ. ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳຄົງທີ່ ແລະ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳແຕ່ລະປະເພດພ້ອມທັງອອກໃບຢັ້ງ ຢືນໃນເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການບຸກເບີກເພື່ອທົດແທນພື້ນທີ່ເກົ່າ; ສ້າງນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍເພື່ອຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລະບຽບກົດໝາຍ

ຂ. ວຽກງານຈຸດສຸມ

1) ຜັນຂະຫຍາຍບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການທຳລາຍປ່າໄມ້ໃນທຸກຮູບແບບ

2) ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍຂະແໜງການ; ສຳຫຼວດ, ຈັດແບ່ງ, ເຂດປ່າ ແລະ ປະເພດປ່າໃຫ້ສຳເລັດໂດຍໄວ ພ້ອມທັງໃຫ້ມີການຕິດຕາມກວດກາການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າແຕ່ລະປະເພດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ; ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນປູກປ່າ ຫຼື ປູກຕົ້ນໄມ້ແບບປະສົມປະສານ ໃສ່ຕອນດິນປອກໂລ້ນ ແລະ ດິນເຊື່ອມໂຊມ ເພື່ອຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້

3) ເອົາໃຈໃສ່ຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຄ້າໄມ້ແລະຜະລິດຕະພັນໄມ້ສວນປູກໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ

4) ຕິດຕາມ, ກວດກາແຜນຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳຢູ່ໃນ 11 ເມືອງ, 1 ນະຄອນ ແລະ ຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ

5) ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຝຸ່ນດ້ວຍການສຳຫຼວດເຄີມິດິນໃນຂົງເຂດຈຸດສຸມການຜະລິດ

5) ເປົ້າໝາຍທີ 5 ການຮ່ວມມື, ເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ

❖ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 1: ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອສ້າງສິ່ງເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ (SDGs9)

ກ. ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ

1) ຮອດປີ 2025 ຮັບປະກັນການສະໜອງນ້ຳຊົນລະປະທານໃຫ້ໄດ້ 13.563 ເຮັກຕາ, ໃນ 649 ບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ 6.346 ຄອບຄົວ ທີ່ນຳໃຊ້ນ້ຳເຂົ້າການຜະລິດ, ອັດຕາສ່ວນເນື້ອທີ່ນາສະໜອງນ້ຳຊົນລະປະທານກວມເອົາ 90%. ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄາດໝາຍຢ່ອຍ ດັ່ງນີ້:

- ຍາດແຍ່ງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ທຶນກູ້ຢືມ ເພື່ອມາສືບຕໍ່ສ້າງຄອງເໝືອງນ້ຳແສງໃຫ້ສຳເລັດ ພ້ອມທັງຍົກລະດັບລະບົບຄອງເໝືອງໃຫ້ເປັນຄອງເໝືອງເປຕົງ ແລະ ເປັນໂຄງການຕົວແບບຢູ່ຊົນລະປະທານນ້ຳແສງ ເມືອງນານ

- ພື້ນຟູ-ສ້ອມແປງ ແລະ ຍົກລະດັບໂຄງການຊົນລະປະທານທີ່ເປ່ເພຍ້ອນໄພພິບັດ ແລະ ຍ້ອນໝົດຄຸນນະພາບເພາະໃຊ້ງານມາຫຼາຍປີຈຳນວນ 15 ໂຄງການ, ເນື້ອທີ່ຮັບນ້ຳທັງໝົດ 702,2 ຮຕ, ມູນຄ່າ: 34,66 ຕື້ກີບ

- ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳ, ຝັກອົບຮົມ, ຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຊ້ ແລະ ມອບໂອນໂຄງການຊົນລະປະທານໃຫ້ເປັນຂອງປະຊາຊົນນຳໃຊ້ຢ່າງຂາດຕົວ, ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງຈຳນວນ 8 ເມືອງຈຸດສຸມ 13 ໂຄງການ ໃນເນື້ອທີ່ ປູກເຂົ້າ 917 ເຮັກຕາ, ເນື້ອທີ່ປູກຝັດ 105 ເຮັກຕາ, ຕ້ອງການງົບປະມານ 288 ລ້ານກີບ

- ສຶກສາ, ສຳຫຼວດ-ອອກແບບ ແລະ ສະເໜີກໍ່ສ້າງໂຄງການຊົນລະປະທານໃໝ່ ເພື່ອພັດທະນາເພີ່ມເນື້ອທີ່ສະໜອງນ້ຳຊົນລະປະທານ 11 ໂຄງການ, ເນື້ອທີ່ 496 ເຮັກຕາ ມູນຄ່າ 36,99 ຕື້ກີບ. (ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຂວງຫຼວງພະບາງ; 2021)

2.7 ທ່າອ່ຽງ, ກາລະໂອກາດ, ບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃນ ສປປ ລາວ

ວົງຄະນາຍາດສາກົນ ໄດ້ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນເດັດດ່ຽວ ໃນການສືບຕໍ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮັບຮອງເອົາເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ອັນດັບໜຶ່ງ ແມ່ນສູ້ຊົນລືບລ້າງຮູບແບບຂອງຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ຢູ່ທຸກບ່ອນໃຫ້ໄດ້ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2030; ບັນດາປະເທດ ໂດຍສະເພາະປະເທດໃຫຍ່ ແລະ ມະຫາອຳນາດ ໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃນປະເທດຂອງຕົນກໍຄືຢູ່ທົ່ວໂລກ. ທັງໝົດນີ້, ຈະເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມດ້ອຍພັດທະນາຢູ່ປະເທດເຮົາໄດ້ດີພໍສົມຄວນ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດຂອງການພັດທະນາ, ຫຼາຍປະເທດ ໄດ້ມີບົດຮຽນລວມທັງບັນດາປະເທດຢູ່ອາຊີຕາເວັນອອກ ໂດຍສະເພາະປະເທດຈີນ ແລະ ສສ ຫວຽດນາມ ທີ່ມີລະບອບການເມືອງຄືກັນກັບປະເທດລາວ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງອຳນວຍໃຫ້ເປັນສິ່ງລະດົມທີ່ສຳຄັນ, ສຳລັບພວກເຮົາ ນອກຈາກນັ້ນບົດຮຽນຂອງຫຼາຍປະເທດອາຊຽນ ກໍສາມາດເປັນຕົວແບບທີ່ດີ ສຳລັບການພັດທະນາຢູ່ປະເທດເຮົາ.

ຄວາມກ້າວໜ້າອັນວ່ອງໄວ, ເຕັກນິກວິທະຍາສາດ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜົນສໍາເລັດອື່ນໆ ໃນດ້ານການຕ່າງປະເທດຂອງປະເທດລາວ ກໍຈະເປັນໂອກາດອັນດີສໍາລັບ ສປປ ລາວ ໃນການສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຢູ່ຊົນນະບົດ ແລະ ຫັນປ່ຽນໄປສູ່ການຜະລິດ ທີ່ໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ວິທະຍາການຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍທາງສັງຄົມ, ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາ ພວມເກີດດອກອອກຜົນ, ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເປັນຢ່າງດີ.

ພື້ນຖານ ທ່າແຮງທາງດ້ານພື້ນຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງອົງການປົກຄອງກໍຄື ຮາກຖານປະຊາຊົນ ຕາມທົດ 03 ສ້າງ ຈະເປັນພື້ນຖານອັນດີ ສໍາລັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃນຕໍ່ໜ້າ.

ໂລກປັດຈຸບັນຍັງຖືກນາບຊຸ່ຈາກເຫດສຸດວິໄສ ເຊັ່ນ: ໄພທຳມະຊາດ, ການປ່ຽນແປງພູມອາກາດ, ການລະບາດຂອງພະຍາດ ຕະຫຼອດຮອດວິກິດການທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ; ນອກຈາກນັ້ນ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານການເມືອງ, ສາສະໜາ, ການປະທະກັນທາງດ້ານການທະຫານ ກໍອາດຈະເພີ່ມທະວີຄວາມຮ້າຍແຮງ; ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເກີດວິກິດການລາຄາພະລັງງານສູງຂຶ້ນ ອາດຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ.

ໂລກາຟິວັດ ກັບການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນເງື່ອນໄຂພື້ນຖານເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ ມີລັກສະນະບອບບາງ ອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນຕໍນັ້ນ ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບໃສ່ຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ການຜະລິດຂອງຄອບຄົວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ພື້ນຖານການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຂອງຊົນນະບົດ ທີ່ຍັງອ່ອນນ້ອຍ.

ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງພວກເຮົາ ຍັງມີລັກສະນະຊັກຊ້າ ແລະ ບໍ່ທັນຕອບສະໜອງກັບລະດັບການພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະຢູ່ຮາກຖານທ້ອງຖິ່ນ ຍັງຂາດພະນັກງານ ແລະ ນັກພັດທະນາກອນ, ສົມທົບໃສ່ກັບຂີດຄວາມສາມາດໃນດ້ານງົບປະມານຂອງລັດເຮົາ ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງທຶນຕົ້ນຕໍ. ສໍາລັບໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ; ເປົ້າໝາຍທີ່ຍັງທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍພັດທະນາ ແມ່ນຢູ່ບໍລິເວນຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທຸລະກິດນານາຖານທີ່ສຸດ ເຊິ່ງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທຶນຮອນສູງ ເພື່ອມາພັດທະນາ (ແຜນພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, 2016).

ບົດທີ 3

ວິທີການສຶກສາ

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ເປັນການສຶກສາກ່ຽວກັບຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ (ກໍລະນີສຶກສາ ຢູ່ທີ່ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ), ເຊິ່ງມີຂັ້ນຕອນວິທີການສຶກສາ ດັ່ງນີ້:

3.1 ສະຖານທີ່ສຶກສາ ແລະ ໄລຍະເວລາ

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ເຊິ່ງຫ່າງຈາກຕົວເມືອງປະມານ 12 ກິໂລແມັດ. ໄລຍະເວລາໃນການດໍາເນີນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ຂຽນບົດໃນຄັ້ງນີ້ ໃຊ້ເວລາທັງໝົດ 11 ເດືອນ, ເຊິ່ງເລີ່ມແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ 2023 ຫາ ເດືອນພຶດສະພາ 2024 ຈຶ່ງສໍາເລັດ.

ຕາຕະລາງທີ 3.1: ປະຕິບັດການປະຕິບັດງານ

ລ/ດ	ໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ	ປີ 2023						ປີ 2024				
		7	8	9	10	1	12	1	2	3	4	5
1	ກຽມອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມື	→										
2	ການລົງສໍາຫຼວດບ້ານ		→									
3	ລົງເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕົວຈິງ											
4	ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ											
5	ຂຽນບົດວິທະຍານິພົນ											

3.2 ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາ

ໄດ້ນໍາໃຊ້ວິທີການສໍາພາດເອົາຂໍ້ມູນເປັນຕົ້ນຕໍ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຈໍານວນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອມາວິເຄາະທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ເຊິ່ງປະກອບມີກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ ດັ່ງນີ້:

ກ. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ (ສໍາລັບຂໍ້ມູນຄຸນນະພາບ): ຄະນະຄຸ້ມຄອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ, ກົມພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບນະຄອນ, ອໍານາດການປົກຄອງບ້ານຊຽງລ້ອມ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ນະຄອນ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້ານະຄອນ, ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງນະຄອນ, ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລານະຄອນ, ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກນະຄອນ, ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວນະຄອນ ລວມທັງໝົດ 11 ທ່ານ.

ຂ. ກຸ່ມຕົວຢ່າງ (ສໍາລັບຂໍ້ມູນປະລິມານ): ໄດ້ກໍານົດປະຊາຊົນບ້ານຊຽງລ້ອມ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ, ເຊິ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ທັງໝົດຈໍານວນ 74 ຄອບຄົວ.

3.3 ວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືການຄົ້ນຄວ້າ

ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ທີ່ປະກອບມີ 3 ດ້ານ ຄື:

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ

○ ສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ມີໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນດ້ານການກະສິກໍາ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຂອງປະຊາຊົນ

○ ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຈະໃຫ້ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ດ້ານການພັດທະນາອາຊີບການຈັດຕັ້ງການຜະລິດໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ດ້ານການເຂົ້າເຖິງການຕະຫຼາດ

1. ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ໄດ້ສ້າງເຄື່ອງມືໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຟອມສຳພາດ ເພື່ອສອບຖາມຄອບຄົວທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນບ້ານຊຽງລ້ອມທັງໝົດ 74 ຄອບຄົວ ແລະ ສຳພາດອົງການປົກຄອງບ້ານ, ນະຄອນ, ແຂວງ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ແລະ ບັນດາຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງຂອງນະຄອນ ທັງໝົດ 11 ທ່ານ.

2. ລັກສະນະຂອງແບບສອບຖາມ ແລະ ແບບສຳພາດ ແບ່ງອອກເປັນ 04 ພາກຄື: ພາກທີ 1: ລັກສະ ນະທົ່ວໄປຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ, ພາກທີ 2: ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ພາກທີ 3: ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ແລະ ພາກທີ 4: ທິດທາງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ກໍຄື ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ໂຄງການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອມີຄວາມຍືນຍົງ.

3.4 ຂໍ້ມູນ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ

1) ຂໍ້ມູນມີ 1: ຈາກການສອບຖາມປະຊາຊົນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຄອບຄົວ ຢູ່ພາຍໃນບ້ານ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພະນັກງານແຕ່ລະຂັ້ນຄື: ລະດັບບ້ານ, ລະດັບເມືອງ, ລະດັບແຂວງ, ລະດັບສູນກາງ ແລະ ຜູ້ຮັບຜິດ ຊອບໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງນະຄອນເຊັ່ນ: ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ; ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

2) ຂໍ້ມູນມີ 2: ໄດ້ຈາກການສຶກສາດ້ານເອກະສານ, ວັນນະກຳ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງໄດ້ຮວບຮວມເອົາບັນດານະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ກົດໝາຍ, ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທິດສະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງລວມມີ: ແນວຄວາມຄິດໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ແນວຄວາມຄິດການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ທິດສະດີການມີສ່ວນຮ່ວມ.

3.5 ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບສອບຖາມ ແລະ ການສຳພາດຕາມແບບຟອມໃນແຕ່ລະລະດັບຄື: ລະດັບສູນກາງ, ລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ, ລະດັບບ້ານ ແລະ ຄອບຄົວ, ການສຳພາດແມ່ນລຽງຕາມລຳດັບ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຖິງສະພາບການ ແລະ ບັນຫາໃນການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ການສຳພາດເປັນ 2 ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1) ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ: ໄດ້ຈາກການສຳພາດລະດັບຄອບຄົວ ຕາມກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ກຳນົດໄວ້ ຈຳນວນ 74 ຄອບຄົວ ຢູ່ໃນແຕ່ລະດ້ານ ຄື: ດ້ານເສດຖະກິດ (ອາຊີບ, ຜົນຜະລິດ, ລາຍຮັບ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ, ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ), ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະ ເຊັ່ນ: ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການພົວພັນສັງຄົມ, ການນຸ່ງຖື, ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ, ການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ຫຼື ການແລກປ່ຽນຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ-ການສື່ສານ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ.

2) ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານຄຸນນະພາບ: ໄດ້ຈາກການລົງສຳພາດ ພະນັກງານກົມພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ (ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້), ຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານຊຽງລ້ອມ, ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງນະຄອນ ຄື: ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ; ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

3.6 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການແປຜິນ

ການສຶກສາດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນການຄົ້ນຄວ້າດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ ເພື່ອພິຈາລະນາທີ່ວ່າ: ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ພາຍໃຕ້ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ທີ່ເປັນຮູບແບບການຊ່ວຍເຫຼືອແບບໃໝ່ ທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ເປັນເອກະພາບກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ກ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບຄຸນນະພາບ: ການວິເຄາະດ້ວຍເຫດ ແລະ ຜົນ (Contents Analysis)

ຂ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບປະລິມານ: ກວດຄວາມສົມບູນຂອງແບບສອບຖາມ, ລົງລະຫັດ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນໂດຍການນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມ SPSS (Statistical Package for Social Science programe) ສະຖິຕິສຳເລັດຮູບ ຫຼື Excel ເຂົ້າມາຊ່ວຍໃນການວິເຄາະດ້ວຍສະຖິຕິຜັນລະນາ, ປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະ ກວດແກ້ຂໍ້ມູນ.

ຄ. ການແປຜິນ: ສຳລັບຄຳຖາມທີ່ເປັນແບບປະເມີນຄ່າ ໄດ້ນຳມາຄິດໄລ່ ແລະ ໂດຍອີງໃສ່ສຸດຊອກຫາໄລຍະຫ່າງລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ ດັ່ງນີ້:

ການໃຫ້ຄະແນນຄວາມຄິດເຫັນ

1. ໝາຍເຖິງ ຄວາມຄິດເຫັນລະດັບໜ້ອຍສຸດ
2. ໝາຍເຖິງ ຄວາມຄິດເຫັນລະດັບໜ້ອຍ
3. ໝາຍເຖິງ ຄວາມຄິດເຫັນລະດັບປານກາງ
4. ໝາຍເຖິງ ຄວາມຄິດເຫັນລະດັບຫຼາຍ
5. ໝາຍເຖິງ ຄວາມຄິດເຫັນລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ

ການແປຜິນ:

$$C = \frac{\text{Max} - \text{Min}}{K} = \frac{\text{ຄະແນນສູງສຸດ} - \text{ຕໍ່າສຸດ}}{\text{ຈຳນວນຊັ້ນ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

C: ແມ່ນໄລຍະຫ່າງລະດັບແນວຄວາມຄິດ;

Max: ແມ່ນຄ່າໃຫຍ່ສຸດຂອງລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ

Min: ແມ່ນຄ່າໜ້ອຍສຸດຂອງລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ; K: ແມ່ນຈຳນວນລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ

ຈາກສູດດັ່ງກ່າວ ສາມາດຫາຄ່າສະເລ່ຍ, ເກນນໍ້າໜັກການໃຫ້ຄະແນນຂອງລະດັບຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ດັ່ງຕາຕະລາງ ລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງທີ 3.2: ຄະແນນສະເລ່ຍລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ

ຄ່າຄະແນນລວມສະເລ່ຍ	ລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ
1.00-1.80	ໜ້ອຍສຸດ
1.81-2.60	ໜ້ອຍ
2.61-3.40	ປານກາງ
3.41-4.20	ດີຫຼາຍ
4.21-5.00	ຫຼາຍທີ່ສຸດ

ບົດທີ 4

ຜົນໄດ້ຮັບ

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຜົນສໍາເລັດຂອງໂຄງການ ໄດ້ສະແດງອອກດັ່ງນີ້:

4.1 ການປະເມີນຜົນສໍາເລັດຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ

4.1.1 ຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ:

ຜ່ານການສຳພາດຕົວຈິງຂອງປະຊາຊົນໃນ 74 ຄອບຄົວ ຫຼື 74 ຄົນ ເປັນເພດຍິງ 29 ຄົນ, ເກນອາຍຸ 36-45 ປີ ມີ 10 ຄົນ ແລະ 46 ປີ ຂຶ້ນໄປມີ 64 ຄົນ; ໃນຈຳນວນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ມີລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີຂອງຈຳນວນສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວໃນເກນ 5,600,000-10,000,000 ກີບ ມີ 4 ຄອບຄົວ, ກວມ 5.40% ຂອງຈຳນວນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ; ລາຍຮັບໃນເກນ 10,000,001-14,600,000 ກີບ ມີ 4 ຄອບຄົວ, ກວມ 5.40%; ໃນເກນ 14,600,001-18,400,000 ກີບ ມີ 40 ຄອບຄົວ, ກວມ 54.05%; ໃນເກນ 18,400,001-22,400,000 ກີບ ມີ 15 ຄອບຄົວ, ກວມ 20% ແລະ ໃນເກນຫຼາຍກວ່າ 22,000,000 ກີບຂຶ້ນໄປ ມີ 11 ຄອບຄົວ, ກວມ 14.86% ແລະ ສາມາດສັງລວມຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຄືດັ່ງນີ້:

ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຈາກຜົນການວິເຄາະເຫັນວ່າ: ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.17) ແລະ ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນ (4.43), ຮອງລົງມາແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງຫໍຝັກຄູ-ຫໍຝັກນັກຮຽນ (4.32), ໂຄງການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງພາຍໃນບ້ານ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຸກສາລາ (4.27), ໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີ່ນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນໍ້າໂຮງຮຽນ (4.09), ໂຄງການກໍ່ສ້າງນໍ້າລົນ (3.93) ແລະ ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ (3.89) ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງທີ 4.1: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນບ້ານ	4.43	0.49	ດີທີ່ສຸດ
2	ໂຄງການປູຢາງເສັ້ນທາງພາຍໃນບ້ານ	4.27	0.58	ດີທີ່ສຸດ
3	ໂຄງການກໍ່ສ້າງຫໍຝັກຄູ-ຫໍຝັກນັກຮຽນ ໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີ່ນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນໍ້າ	4.32	0.47	ດີທີ່ສຸດ
4	ໂຮງຮຽນ	4.09	0.50	ດີຫຼາຍ
5	ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຸກສາລາ	4.27	0.50	ດີທີ່ສຸດ
6	ໂຄງການກໍ່ສ້າງນໍ້າລົນ	3.93	0.30	ດີຫຼາຍ
7	ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ	3.89	0.31	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.17	0.32	Min-Max = 3.43-4.86

ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ຜົນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ຄ່າສະເລ່ຍ 3.94) ແລະ ດ້ານທີ່ມີຜົນໄດ້ຮັບດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.01), ຮອງລົງມາແມ່ນການນຳພາຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ (ຄ່າສະເລ່ຍ 3.96), ການຝຶກ

ອົບຮົມໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ (ຄ່າສະເລ່ຍ 3.93), ການນຳພາປະຊາຊົນໄປທັດສະນະສຶກສາ (ຄ່າສະເລ່ຍ 3.92) ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ປະຊາຊົນ (ຄ່າສະເລ່ຍ 3.88).

ຕາຕະລາງທີ 4.2: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ	4.01	0.51	ດີຫຼາຍ
2	ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ	3.93	0.41	ດີຫຼາຍ
3	ນຳພາປະຊາຊົນໄປທັດສະນະສຶກສາ	3.92	0.49	ດີຫຼາຍ
4	ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ປະຊາຊົນ	3.88	0.32	ດີຫຼາຍ
5	ຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ	3.96	0.38	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		3.94	0.37	Min-Max= 2.40-4.80

ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຄື: ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ (ສະເລ່ຍ 2.93), ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຸ່ງຖື (ສະເລ່ຍ 3.30) ແລະ ມີໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ (ສະເລ່ຍ 1.45). ຈາກພາຍຫຼັງສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຫັນວ່າ: ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.01), ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຸ່ງຖື (ສະເລ່ຍ 4.09), ຮອງລົງມາແມ່ນການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ (ສະເລ່ຍ 4.07), ດ້ານການສຶກສາ, ດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການພົວພັນໃນສັງຄົມ, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ (ສະເລ່ຍ 4.05), ດ້ານການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ຫຼື ການແລກປ່ຽນຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ (ສະເລ່ຍ 4.04), ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ສະເລ່ຍ 4.03) ແລະ ດ້ານທີ່ມີລະດັບການປັບປຸງໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ (ສະເລ່ຍ 3.93) ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງທີ 4.3: ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ກ່ອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ			ຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ		
		ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບການປັບປຸງ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບການປັບປຸງ
1	ອາຊີບ	2.96	0.25	ປານກາງ	4.01	0.20	ດີຫຼາຍ
2	ຜົນຜະລິດ	3.00	0.23	ປານກາງ	3.97	0.16	ດີຫຼາຍ
3	ລາຍຮັບ	2.97	0.16	ປານກາງ	3.99	0.20	ດີຫຼາຍ
4	ທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ) ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນ	2.99	0.26	ປານກາງ	3.99	0.20	ດີຫຼາຍ
5	ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ	2.96	0.19	ປານກາງ	3.99	0.20	ດີຫຼາຍ
6	ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ	2.89	0.42	ປານກາງ	3.93	0.25	ດີຫຼາຍ
7	ດ້ານການສຶກສາ	3.07	0.30	ປານກາງ	4.05	0.22	ດີຫຼາຍ
8	ດ້ານສາທາລະນະສຸກ	3.05	0.28	ປານກາງ	4.05	0.22	ດີຫຼາຍ
9	ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	3.03	0.36	ປານກາງ	4.03	0.33	ດີຫຼາຍ
10	ການພົວພັນໃນສັງຄົມ	3.05	0.32	ປານກາງ	4.05	0.22	ດີຫຼາຍ

11	ການນຸ່ງຖື	3.30	0.51	ປານກາງ	4.09	0.29	ດີຫຼາຍ
12	ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ	3.16	0.41	ປານກາງ	4.07	0.25	ດີຫຼາຍ
13	ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ	2.95	0.40	ປານກາງ	4.00	0.16	ດີຫຼາຍ
14	ການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ	3.00	0.33	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
15	ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ	3.00	0.40	ປານກາງ	4.04	0.19	ດີຫຼາຍ
16	ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ	3.00	0.43	ປານກາງ	4.05	0.22	ດີຫຼາຍ
17	ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ	1.45	0.68	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ	3.95	0.25	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		2.93	0.24	Min-Max= 1.653-5.3	4.01	0.11	Min-Max=3.65-4.41

ດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງພະນັກງານພາກລັດ ເຫັນວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.14), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະເລ່ຍ 4.30), ຮອງລົງມາແມ່ນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.12), ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແມ່ນການນຳພາສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.01).

ຕາຕະລາງທີ 4.4: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກລັດຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.30	0.48	ດີທີ່ສຸດ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	4.12	0.43	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	4.01	0.26	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.14	0.32	Min-Max= 3.00-5.00

ຈາກຜົນການວິເຄາະຕໍ່ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານເຫັນວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.09), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະເລ່ຍ 4.26), ຮອງລົງມາແມ່ນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.09) ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແມ່ນການນຳພາດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.04).

ຕາຕະລາງທີ 4.5: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມ
ຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.26	0.49	ດີທີ່ສຸດ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	4.04	0.34	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	4.09	0.30	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.09	0.30	Min-Max= 3.00-5.00

ດ້ານຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານເຫັນວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບດີ
ຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.08), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ
(ສະເລ່ຍ 4.28), ຮອງລົງມາແມ່ນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.00) ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີ
ແມ່ນຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.97).

ຕາຕະລາງທີ 4.6: ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ
ປະຊາຊົນ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.28	0.53	ດີທີ່ສຸດ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	4.00	0.28	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	3.97	0.33	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.08	0.31	Min-Max= 3.00-5.00

ດ້ານຂອດປະສານງານ ລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ
ຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະ
ດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.00), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະເລ່ຍ 4.04), ຮອງລົງມາແມ່ນການປັບປຸງຊີວິດ
ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນແລະ ດ້ານການໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະ
ເລ່ຍ 3.99) ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງທີ 4.7: ຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດ ຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.04	0.25	ດີຫຼາຍ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	3.99	0.26	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	3.99	0.30	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.00	0.23	Min-Max= 3.00-5.00

4.1.2 ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ:

ຜ່ານການສຳພາດຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ລວມທັງໝົດ 11 ທ່ານ, ຍິງ 01 ທ່ານ ເຊິ່ງຜູ້ຕອບແບບສຳພາດຈຳນວນ 11 ທ່ານ ຢູ່ໃນເກນອາຍຸ 20-35 ປີ ມີ 04 ທ່ານ, ເກນອາຍຸ 36-45 ປີ ມີ 03 ທ່ານ ແລະ ເກນອາຍຸ 46 ປີຂຶ້ນໄປ ມີ 4 ທ່ານ ແລະ ສາມາດສັງລວມຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ດັ່ງນີ້:

ຜົນການວິເຄາະດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ໂດຍລວມແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ (4.00) ແລະ ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນ (4.27), ຮອງລົງມາແມ່ນໂຄງການປູຢາງເສັ້ນທາງພາຍໃນບ້ານ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຸກສາລາ (4.18), ໂຄງການກໍ່ສ້າງຫໍຝັກຄູ-ຫໍຝັກນັກຮຽນ (3.91) ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີ່ນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳໂຮງຮຽນ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງນ້ຳລົນ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ (3.82) ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງທີ 4.8: ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ຜະນົກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນບ້ານ	4.27	0.46	ດີທີ່ສຸດ
2	ໂຄງການປູຢາງເສັ້ນທາງພາຍໃນບ້ານ	4.18	0.40	ດີຫຼາຍ
3	ໂຄງການກໍ່ສ້າງຫໍຝັກຄູ-ຫໍຝັກນັກຮຽນ	3.91	0.30	ດີຫຼາຍ
4	ໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີ່ນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳໂຮງຮຽນ	3.82	0.40	ດີຫຼາຍ
5	ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຸກສາລາ	4.18	0.40	ດີຫຼາຍ
6	ໂຄງການກໍ່ສ້າງນ້ຳລົນ	3.82	0.40	ດີຫຼາຍ
7	ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ	3.82	0.60	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.00	0.21	Min-Max= 4.00-5.00

ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ຜົນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 3.80) ແລະ ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ (ສະເລ່ຍ 4.09), ຮອງລົງມາແມ່ນການນຳພາປະຊາຊົນໄປທັດສະນະສຶກສາ (ສະເລ່ຍ 4.00), ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.73) ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ (ສະເລ່ຍ 3.45).

ຕາຕະລາງທີ 4.9: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜະນົກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ	4.09	0.70	ດີຫຼາຍ
2	ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ	3.73	0.90	ດີຫຼາຍ
3	ນຳພາປະຊາຊົນໄປທັດສະນະສຶກສາ	4.00	0.63	ດີຫຼາຍ
4	ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ປະຊາຊົນ	3.73	0.78	ດີຫຼາຍ
5	ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ	3.45	0.52	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		3.80	0.62	Min-Max= 3.00-4.80

ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເຫັນວ່າ: ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ (ສະເລ່ຍ 2.94) ແລະ ດີກວ່າໝູ່ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແມ່ນດ້ານການສຶກສາ (ສະເລ່ຍ 3.45) ແລະ ມີໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຢືອງທາງ (ສະເລ່ຍ 1.45).

ຕາຕະລາງທີ 4.10: ຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜະນ້າງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ກ່ອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ			ຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ		
		ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ອາຊີບ	3.00	0.44	ປານກາງ	4.00	0.44	ດີຫຼາຍ
2	ຜົນຜະລິດ	3.00	0.44	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
3	ລາຍຮັບ	3.00	0.44	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
4	ທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ)	3.09	0.30	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
5	ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ	3.00	0.44	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
6	ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ	2.55	0.52	ປານກາງ	3.91	0.70	ດີຫຼາຍ
7	ດ້ານການສຶກສາ	3.45	0.52	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
8	ດ້ານສາທາລະນະສຸກ	3.36	0.67	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
9	ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	3.18	0.75	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
10	ການພົວພັນໃນສັງຄົມ	2.91	0.53	ປານກາງ	4.00	0.00	ດີຫຼາຍ
11	ການນຸ່ງຖື	3.30	0.48	ປານກາງ	4.00	0.44	ດີຫຼາຍ
12	ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ	3.18	0.40	ປານກາງ	4.00	0.44	ດີຫຼາຍ
13	ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ	2.82	0.75	ປານກາງ	4.18	0.40	ດີຫຼາຍ
14	ການຊົມໃຊ້ນໍ້າສະອາດ	2.73	0.90	ປານກາງ	4.09	0.53	ດີຫຼາຍ
15	ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ	3.09	0.53	ປານກາງ	4.09	0.30	ດີຫຼາຍ
16	ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ	3.27	0.64	ປານກາງ	4.09	0.30	ດີຫຼາຍ
17	ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຢືອງທາງ	1.45	0.8	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ	3.73	0.17	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		2.94	0.37	Min-Max= 2.41-3.71	4.00	0.17	Min-Max=3.71-4.41

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.00) ແລະ ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ (ສະເລ່ຍ 4.18), ຮອງລົງມາແມ່ນການຊົມໃຊ້ນໍ້າສະອາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ຫຼື ການແລກປ່ຽນຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ (ສະເລ່ຍ 4.09); ດ້ານອາຊີບ, ຜົນຜະລິດ, ລາຍຮັບ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ, ດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການພົວພັນສັງຄົມ, ການນຸ່ງຖື, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ສະເລ່ຍ 4.00 ແລະ ດ້ານທີ່ມີລະດັບການປັບປຸງໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ (ສະເລ່ຍ 3.91) ແລະ ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຢືອງທາງ (ສະເລ່ຍ 3.73).

ດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກລັດ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 3.93) ແລະ ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະເລ່ຍ 4.27), ຮອງລົງມາແມ່ນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.91) ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.64).

ຕາຕະລາງທີ 4.11: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງພະນັກງານພາກລັດຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.27	0.46	ດີຫຼາຍ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	3.91	0.53	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	3.64	0.67	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		3.93	0.38	Min-Max= 3.33-4.64

ຜົນການວິເຄາະຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເຫັນວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 3.90) ແລະ ດ້ານທີ່ເຫັນວ່າເຮັດໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະເລ່ຍ 4.18), ຮອງລົງມາແມ່ນດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.82) ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແມ່ນການນຳພາດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.73).

ຕາຕະລາງທີ 4.12: ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.18	0.60	ດີຫຼາຍ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	3.82	0.40	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	3.73	0.46	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		3.90	0.36	Min-Max= 3.00-4.33

ຜົນການວິເຄາະຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.00) ແລະ ດ້ານດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ສະເລ່ຍ 4.36), ຮອງລົງມາແມ່ນດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.91) ແລະ ເຮັດ

ບໍ່ທັນໄດ້ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 3.73).

ຕາຕະລາງທີ 4.13: ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.36	0.50	ດີທີ່ສຸດ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	3.91	0.30	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	3.73	0.46	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.00	0.21	Min-Max= 3.67-4.33

ຜົນການວິເຄາະຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານຕໍ່ ຂອດປະສານງານ ລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງ ການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າ: ຢູ່ ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (ສະເລ່ຍ 4.06) ແລະ ດຶກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້-ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.09) ແລະ ດ້ານທີ່ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແມ່ນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ (ສະເລ່ຍ 4.00) ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງທີ 4.14: ຄວາມຄິດເຫັນພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ຂອດປະ ສານງານລະຫວ່າງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການ

ລ/ດ	ດ້ານເນື້ອໃນ	ຄ່າສະເລ່ຍ \bar{x}	ຄ່າ SD	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ
1	ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	4.09	0.53	ດີຫຼາຍ
2	ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ	4.09	0.53	ດີຫຼາຍ
3	ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ	4.00	0.44	ດີຫຼາຍ
ຄ່າສະເລ່ຍ		4.06	0.44	Min-Max= 3.33-5.00

4.2 ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຫັນ ວ່າ: ຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ແມ່ນໄດ້ສົ່ງຜົນໃນ ທາງບວກໃຫ້ກັບອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຢູ່ພາຍໃນບ້ານໄດ້ດີພໍສົມຄວນ ເມື່ອທຽບ ກັບ ກ່ອນມີໂຄງການເຂົ້າມາທົດລອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈະມີທ່າອ່ຽງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແຕ່ກໍຍັງມີຂໍ້ ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ພົບພໍ້ຄື:

1) ການກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານບາງໂຄງການໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນລະອຽດເທົ່າທີ່ ຄວນ ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

2) ການຄົ້ນຄວ້າ, ຄັດເລືອກຄອບຄົວເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີບາງຄອບຄົວ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທຳແຮງຕົວຈິງຂອງຄອບຄົວ.

3) ການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການ, ການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງ ການກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເຮັດຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ.

4) ຂອດການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະຂັ້ນ (ສູນກາງລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ) ຍັງບໍ່ທັນຄ່ອງແຄ້ວຕໍ່ ການລົງຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5) ອົງການປົກຄອງບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍຜືນຖານ ແລະ ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານຢ່າງລະ ອຽດ, ແຕ່ມີການສັບປ່ຽນ ເຮັດໃຫ້ການນຳພາ-ຊີ້ນຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຍັງບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ.

4.3 ແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂຕໍ່ກັບຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໝາກຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນການປະເມີນໂຄງການຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໄດ້ ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ໂດຍແນໃສ່ຮັບປະກັນທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຂັ້ນເທື່ອລະກ້າວນັ້ນ:

- ການກຳນົດຂົງເຂດ ຫຼື ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂ, ແນວທາງນະ ໂຍບາຍ ຂອງ 2 ຝ່າຍລະຫວ່າງ ລາວ-ຈີນ

- ມີການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການຕ່າງໆ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງເຖິງຖອງ ແລະ ມີການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຝິງຕົນເອງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການບໍລິຫານກຸ່ມ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສາມາດກ້າວເປັນສະຫະກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ.

- ມີກົນໄກການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຂັ້ນ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງ ກົມກຽວ ແລະ ໄປລວງດຽວກັນ.

- ມີຄະນະຝັກ, ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ໜັກແໜ້ນ-ເຂັ້ມແຂງ, ເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາຄະນະຮັບຜິດ ຊອບ ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ບົດທີ 5

ວິພາກຜົນໄດ້ຮັບ

ຜ່ານການສຶກສາຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ທີ່ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຊິ່ງໄດ້ສຳພາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ມີ 74 ຄອບຄົວ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າ ຮ່ວມໂຄງການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງໂຄງການ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງບ້ານຊຽງລ້ອມ ລວມ 11 ທ່ານ.

ຈາກການວິໄຈຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ 74 ຄອບຄົວ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃນແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າ: ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.17), ເຊິ່ງມີຜົນ ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນ ແລະ ມີຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ; ດ້ານການສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.94), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນ ການນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ມີຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາ ການໃຫ້ປະຊາຊົນ; ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.01), ເຊິ່ງດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຸ່ງຖື ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ; ດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງພະນັກງານພາກລັດ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.14), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນດ້ານຜື້ນຖານໂຄງ ລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການ ປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ; ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.09), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ; ຄວາມ ເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.08), ດີກວ່າ ໝູ່ແມ່ນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ; ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນ ການນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມລຳດັບ.

ຈາກການວິໄຈຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ບ້ານຊຽງລ້ອມ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງໂຄງການ ເຫັນວ່າ: ດ້ານຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳໂຮງຮຽນ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງນ້ຳລືນ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ; ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຄ່າສະ ເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.80) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ໄດ້ ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ; ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ແລະ ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ

ພາຍໃນບ້ານ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ; ດ້ານການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກລັດ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.93) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ; ດ້ານການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.90) ເຊິ່ງດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ; ດ້ານຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ມີຄ່າສະເລ່ຍຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ເຊິ່ງດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ; ຂອດປະສານງານ ລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.06) ເຊິ່ງດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນໍາພາ, ຊຸກຍູ້-ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແມ່ນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ການສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສອດຄ່ອງກັບການສຶກສາຂອງ ປ່າຮົ່ວ (2022) ທີ່ສຶກສາຜົນການເຂົ້າຮ່ວມການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຂອງປະຊາຊົນບ້ານຊຽງລ້ອມນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈາກການວິໄຈເຫັນວ່າຄ່າສະເລ່ຍ ໃນແຕ່ລະດ້ານ ຄື: ທາງດ້ານຂະບວນການດໍາເນີນໂຄງການ ໂດຍລວມແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.19) ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດໄດ້ແກ່: ດ້ານພະນັກງານມີຄວາມສາມາດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.29). ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນວ່າ: ທາງໂຄງການແມ່ນໄດ້ເລືອກຜື້ນັບນໍາພະນັກງານ ແລະ ນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ມີເຕັກນິກ ແລະ ປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເມື່ອພົບພໍ້ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນແມ່ນສາມາດແກ້ໄຂໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນດ້ານນີ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບງານວິໄຈຂອງ ທອງແກ້ວ (2015) ໄດ້ສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການປູກອ້ອຍຂອງບໍ ລິສັດຈີນຢູ່ບ້ານ ເລົ້າເຂົ້າ ແລະ ບ້ານຢາງດົງ ເມືອງສິງແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນທາງດ້ານພະນັກງານມີການປະຊາສໍາພັນຂໍ້ມູນໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.03) ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍ. ທາງດ້ານການສະໜອງທຶນ ໂດຍລວມແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.20) ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນດ້ານການໃຫ້ທຶນໝູນວຽນ. ໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.60) ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຍ້ອນວ່າ: ເປັນເງິນທາງໂຄງການມອບໃຫ້ເປັນເງິນກອງທຶນບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດມາກູ້ຢືມມາໃຊ້ຕໍ່ຍອດໃນວຽກງານກິດຈະກຳທີ່ເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ ອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່ຳຝຽງແຕ່ 0.03% ຖ້າທຽບໃສ່ອັດຕາດອກເບ້ຍໃນທະນາຄານຕ່າງໆ ແມ່ນດີກວ່າຈຶ່ງເປັນເຫດເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄ່າສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນທາງດ້ານການໃຫ້ທຶນຊື້ຢາວັກຊີນ, ຢາປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ຢາປ້ອງກັນຟິດ ໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 3.89) ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍ. ທາງດ້ານຜົນໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການ ໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.70) ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນດ້ານການຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.77) ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນ

ວ່າ: ໂຄງການນີ້ເຂົ້າມາຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ, ບໍ່ມີອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ, ຄອບຄົວທຸກຍາກ ສາ ມາດສ້າງລາຍ ຮັບເຂົ້າມາສ້າງໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີອາຊີບ ໄດ້ມີອາຊີບທີ່ດີ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີອາຊີບແລ້ວ ສາມາດສ້າງເປັນອາຊີບເສີມ ເຊິ່ງຊ່ວຍປັບປຸງ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າດີຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທູດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມເຝິງຝົ່ມໃຈໃນດ້ານນີ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ຂໍ້ທີ່ມີຄວາມເຝິງຝົ່ມໃຈໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນລາຍໄດ້ລາຍຮັບ ເຂົ້າມາຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍລວມ (ຄ່າສະເລ່ຍ 4.65). ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຝິງຝົ່ມໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ການສຶກສາ ຂອງ ນາລີ ທອນ (2023) ກ່ຽວກັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ພາຍໃຕ້ ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານທ່າດອກຄຳ ເມືອງໄຊທານີ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເຊິ່ງປະກອບມີຄອບຄົວທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ມີທັງໝົດ 58 ຄອບຄົວ ກວມເອົາ 70% ຂອງທັງໝົດຄອບຄົວ. ສ່ວນຫຼາຍປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ກວມ 35.10%. ດ້ານພື້ນຖານໂຄງການ ແລະ ສິ່ງອຳນວນຄວາມສະດວກ ກວມ 34.20%, ສ່ວນດ້ານການສ້າງລາຍຮັບ ກວມ 30.70%. ຕໍ່ກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງປະຊາຊົນກັບການຊ່ວຍເຫຼືອແຕ່ລະຮູບແບບແມ່ນມີຄະແນນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຢູ່ລະດັບຫຼາຍມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3.73 ຄະແນນ ແລະ ຄ່າ SD (0.871), ຄວາມ ຮູ້ສຶກຕໍ່ກັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານເສດຖະກິດ (ການສ້າງລາຍຮັບ) ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຫຼາຍມີຄະແນນສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3.59 ຄະແນນ ແລະ ຄ່າ SD (1.094) ແລະ ຕໍ່ກັບດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ (ການຝຶກອົບ ຮົມວິຊາຊີບ) ເທົ່າກັບ 3.87 ຄະແນນໃນລະດັບຫຼາຍ ຄ່າ SD (0.716). ປະຊາຊົນມີທັດສະນະຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະ ຖິບັດ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ດີ ສຸດ ກວມເອົາ 27.70%, ລະດັບດີຫຼາຍ ກວມເອົາ 36.20%, ລະດັບປານກາງ ກວມເອົາ 26.50% ແລະ ລະດັບ ບໍ່ໃຊ້ໄດ້ກວມເອົາ 9.60%. ດັ່ງນັ້ນ, ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີຜົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີຕາມທີ່ທັດສະນະຂອງປະຊາຊົນ ພາຍໃນບ້ານໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ມຸມມອງຕົວຈິງ ເຫັນໄດ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນທີ່ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຈາກ ໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ການສຶກສາ ສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານທ່າດອກຄຳ ພາຍຫຼັງມີໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມື ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ເຫັນວ່າການປັບປຸງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຈາກກ່ອນມີໂຄງການແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບ ຫຼາຍ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດເມື່ອມີໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າມາ ເຊິ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄ່າສະເລ່ຍ $t = 7.379$, ສ່ວນໃນດ້ານສັງຄົມ ແລະ ດ້ານວັດທະນະທຳກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ເຊິ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄ່າສະເລ່ຍ $t = 11.878$, $t = 9.573$ ຕາມລຳດັບ. ສຳລັບການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະຂັ້ນພື້ນຖານ ເຫັນວ່າກ່ອນມີ ໂຄງການແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ແລະ ດີຂຶ້ນໃນລະດັບຫຼາຍພາຍຫຼັງມີໂຄງການ ເຊິ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄ່າ ສະເລ່ຍ $t = 18.461$.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ກັບຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງໂຄງການ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແຕ່ກໍຍັງມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ພົບພໍ້ ຄື: (1) ການກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການກໍສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານບາງ ໂຄງ ການໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນລະອຽດເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ; (2) ການ ຄົ້ນຄວ້າ, ຄັດເລືອກຄອບຄົວເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີບາງຄອບຄົວຍັງບໍ່ທັນ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທຳແຮງຕົວຈິງຂອງຄອບຄົວ; (3) ການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການ, ການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເຮັດຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງ ເທົ່າທີ່ຄວນ; (4) ຂອດການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະຂັ້ນ (ສູນກາງລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ) ຍັງບໍ່ທັນຄ່ອງ ແຄ້ວຕໍ່ການລົງຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; (5) ອົງການປົກຄອງບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ໂດຍຜືນຖານ ແລະ ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານຢ່າງລະອຽດ, ແຕ່ມີການສັບປ່ຽນ ເຮັດໃຫ້ການນຳພາ-ຊີ້ນຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຍັງບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ.

ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ເຊິ່ງແນ່ໃສ່ຮັບ ປະກັນທາງດ້ານຄຸນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ຄື: (1) ການກຳນົດຂົງເຂດ ຫຼື ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ້ອງຊັດ ເຈນ ແລະ ມີຄວາມແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂ, ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ 2 ຝ່າຍລະຫວ່າງ ລາວ-ຈີນ ແລະ (2) ມີການ ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການຕ່າງໆ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງເຖິງຖອງ ແລະ ມີການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອແນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຝິງຕົນເອງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການບໍລິ ຫານກຸ່ມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສາມາດກ້າວເປັນສະຫະກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ; (3) ມີກົນໄກ ການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຂັ້ນ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ໄປລວງ ດຽວກັນ; (4) ມີຄະນະພັກ, ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ໜັກແໜ້ນ-ເຂັ້ມແຂງ, ເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາຄະນະຮັບຜິດ ຊອບຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ເວົ້າລວມແລ້ວຈາກຜົນການສຶກສາເຫັນວ່າ ແຕ່ລະພາກສ່ວນໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຕໍ່ກັບແນວຄວາມ ຄິດໃນແຜນພັດທະນາຂອງ 2 ຝ່າຍ ລາວ-ຈີນ ຫຼາຍຂຶ້ນ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແມ່ນເປັນໄປຕາມແບບແຜນທີ່ ວາງໄວ້, ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້. ຜ່ານການປະເມີນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຕົວຈິງຈາກກຸ່ມຄອບຄົວທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການເຫັນວ່າ ພາຍຫຼັງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງ ຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ເຮັດໃຫ້ຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຍຸດຍັງ, ອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ເຊິ່ງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ແລະ ຈຸດ ປະສົງ ທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ວາງໄວ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເວົ້າເຖິງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນມີຄວາມໝາຍເລິກ ເຊິ່ງ ແລະ ກວ້າງຂວາງກວມເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ແມ່ນຄວາມຈຳ ເປັນພາວະວິໄສ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດ້ວຍກົງຈັກການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຄວາມໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງ, ມີງົບປະມານ-ແຫຼ່ງ ທຶນທີ່ພຽງພໍ, ໃຊ້ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີການນຳພາ, ມີການກຳນົດທິດທາງ, ວິທີການ, ກຳນົດຂັ້ນຕອນການດຳເນີນ ງານ, ກຳນົດເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຕ້ອງການການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນ, ເຊິ່ງບັນດາ ການພົວພັນລ້ວນແຕ່ຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນກັບບັນດາກຳລັງການຜະລິດ, ຍ້ອນມີກຳລັງການຜະລິດໃໝ່ພວກເຮົາຈຶ່ງມີ ການປ່ຽນແປງແບບວິທີການຜະລິດຂອງຕົນ, ຍອມປ່ຽນແປງແບບວິທີການຜະລິດ ແລະ ການທຳມາຫາກິນຂອງຕົນ (ກາກມາກ-ຟຣິຣິກ ອັງແກນ, 2010). ສະນັ້ນ, ບົດຮຽນຕົວຈິງດັ່ງກ່າວນີ້ ຄວນໄດ້ຮັບການສືບຕໍ່ພັດທະນາ ແລະ ເສີມ ຂະຫຍາຍໄປສູ່ວົງກວ້າງ ໂດຍຕິດພັນກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນໄປເທື່ອລະກ້າວ.

ບົດທີ 6

ສະຫຼຸບຜົນ

ຜ່ານການວິເຄາະຜົນຂອງການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນການສຶກສາຮູບແບບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ (ກໍລະນີສຶກສາ: ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ), ເຊິ່ງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ

- ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.17), ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນ ແລະ ມີຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຢືອງທາງ.
- ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.94), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ມີຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ປະຊາຊົນ.
- ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.01), ເຊິ່ງດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຸ່ງຖື ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ.
- ດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງພະນັກງານພາກລັດ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.14), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- ການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.09), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.
- ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.08), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- ຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00), ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມລຳດັບ.

2. ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ການປົກຄອງບ້ານ

- ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີ່ນບານ ບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳໂຮງຮຽນ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງນ້ຳລືນ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຢືອງທາງ.

- ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.80) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ.
- ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ແລະ ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ.
- ດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກລັດ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.93) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- ດ້ານການນຳພາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ມີຄ່າສະເລ່ຍໃນລະດັບດີຫຼາຍ (3.90) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- ດ້ານຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ມີຄ່າສະເລ່ຍຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.00) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- ຂອດປະສານງານ ລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ (4.06) ເຊິ່ງມີຜົນດີກວ່າໝູ່ແມ່ນການນຳພາ, ຊຸກຍູ້-ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແມ່ນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.

3. ບັນຫາ, ອຸປະສັກ, ແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຕໍ່ກັບຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງໂຄງການ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແຕ່ກໍຍັງມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ພົບພໍ້ຄື: (1) ການກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານບາງໂຄງການໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນລະອຽດເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ; (2) ການຄົ້ນຄວ້າ, ຄັດເລືອກຄອບຄົວເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີບາງຄອບຄົວຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທ່າແຮງຕົວຈິງຂອງຄອບຄົວ; (3) ການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການ, ການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງ ການກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເຮັດຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ; (4) ຂອດການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະຂັ້ນ (ສູນກາງລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ) ຍັງບໍ່ທັນຄ່ອງແຄ້ວຕໍ່ການລົງຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; (5) ອົງການປົກຄອງບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍພື້ນຖານ ແລະ ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານຢ່າງລະອຽດ, ແຕ່ມີການສັບປ່ຽນ ເຮັດໃຫ້ການນຳພາ-ຊີ້ນຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຍັງບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ.

ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ເຊິ່ງແນໃສ່ຮັບປະກັນທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ຄື: (1) ການກຳນົດຂົງເຂດ ຫຼື ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂ, ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ 2 ຝ່າຍລະຫວ່າງ ລາວ-ຈີນ ແລະ (2) ມີການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການຕ່າງໆ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງເຖິງຖອງ ແລະ ມີການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເລິ່ງຕົນເອງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການບໍລິຫານກຸ່ມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສາມາດກ້າວເປັນສະຫະກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ; (3) ມີກົນໄກການປະສານງານຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຂັ້ນ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ໄປລວງດຽວກັນ; (4) ມີຄະນະຝັກ, ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ໜັກແໜ້ນ-ເຂັ້ມແຂງ, ເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ສະຫຼຸບແລ້ວເຫັນວ່າ: ພາຍຫຼັງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ເຊິ່ງຜົນສຳເລັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກາຍເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສືບຕໍ່ພັດທະນາ ກໍຄື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃນໄລຍະ 2 ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ ແລະ ຜົນຂະຫຍາຍໄປສູ່ບ້ານອື່ນໆໃນອະນາຄົດອີກດ້ວຍ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, (2021). ແຜນພັດທະນາກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 5 ປີ, ຄັ້ງທີ IX (2021-2025), ໜ້າທີ 26-39

ກາກມາກ-ຟຣິດຣິກ ອັງແກນ, (2010). ນິພົນເລືອກເຟັ້ນ ເຫຼັ້ມ I ສຳນັກພິມ ການເມືອງແຫ່ງຊາດ ຮ່າໂນຍ, ພາສາລາວ. ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນພາລະກຳປະຫວັດສາດຂອງຄົນຮຸ່ນນີ້; ຕຸລາ 2016

ໄກສອນ ພິມວິຫານ, (1987). ນິພົນເລືອກເຟັ້ນ ເຫຼັ້ມ 2

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ, (2015). ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສະບັບປັບປຸງ, (2015). ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ 59/ນຍ, ລົງວັນທີ 5 ສິງຫາ, (2015). ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຜົນການກວດກາປະເມີນມາດຕະຖານຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາ ທົ່ວປະເທດ 5 ປີ (2011-2015)

ກົມພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ສະຫະກອນ, (2017). ຄຸ້ມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ

ຄຳສັ່ງ ເລກທີ 097/ກມສພ, ລົງວັນທີ 18 ກຸມພາ, (2020). ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການນຳພາຊີ້ນຳ ຕໍ່ວຽກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ

ຄຳສັ່ງແນະນຳ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, (2001). ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຜນລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ເລກທີ 10/ນຍ.

ຄຳສັ່ງແນະນຳ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປລາວ, (2002). ວ່າດ້ວຍການຈັດສັນອາຊີບ ແລະ ພູມລຳເນົາຄົງທີ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ສະບັບເລກທີ 04/ນຍ

ຄຳສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປລາວ, (2016). ວ່າດ້ວຍທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຕະການ ສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາສະບັບເລກທີ 34/ນຍ

ຈຸມມະລິ ໄຊຍະສອນ, (2011). ສູນທອນພຶດໃນກອງປະຊຸມວຽກງານກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ, ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ທົ່ວປະເທດ ຄັ້ງທີ III

ຈິດ ທະວິໄສ, (2018). ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ຕາມທິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, (2019).

ສັນທະນາພອນ ແກ້ວບັນດິດ, (2022). ບົດບາດຂອງລັດ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ແຂວງຈຳປາສັກ, ສະຖາບັນການເມືອງ ແລະ ການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ.

ສັນຍາໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ, (2017). ສັນຍາໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນລະຫວ່າງຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຂັ້ນສູນກາງ ສປປ ລາວ ແລະ ກະຊວງການຄ້າ ສປປ ຈີນ

ໄຊຊານິນ ທິແກ້ວ, (2006). ວິທະຍານິພົນປ້ອງກັນປະລິນຍາໂທ ການເມືອງການປົກຄອງ ຮຸ່ນທີ I

ນາລິທອນ ວໍລະສານ, (2023). ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອຫລຸດຜົນຈາກຄວາມທຸກຍາກ ພາຍໃຕ້ໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ, ວິທະຍານິພົນປະລິນຍາໂທ, ສາຂາ: ການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໂຄງການ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ

ປ່າຮົ່ວ ຢາງ, (2022). ສຶກສາຜົນການເຂົ້າຮ່ວມການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ຂອງປະຊາຊົນບ້ານຊຽງລ້ອມ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ແຜນພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ 5 ປີ, (2016). ຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງ
ຄວາມທຸກຍາກ ຂັ້ນສູນກາງ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, (2016). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-
2020)

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, (2020). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2020-
2025)

ພະແນກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, (2021). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຂະແໜງການກະສິ
ກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແຂວງຫຼວງພະບາງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ໜ້າທີ 9-16

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, (2024). ບົດສະຫຼຸບການປະເມີນສະພາບພື້ນທຸກ ແລະ
ພັດທະນາ ຕາມດຳລັດເລກທີ 348/ຫຼບ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານພັດທະນາ ປະຈຳ
ປີ 2023 ທົ່ວແຂວງຫຼວງພະບາງ.

ລັດຖະທຳມະນູນ, (2015), ລະບອບເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ

ເອກະສານ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VII ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, (2001). ທັດສະນະຂອງພັກຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂ
ຄວາມທຸກຍາກ

ເອກະສານ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, (2006). ທັດສະນະຂອງພັກຕໍ່ກັບການແກ້
ໄຂຄວາມທຸກຍາກ

ເອກະສານ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, (2016). ສ້າງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໄປຕາມ
ທິດພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ເອກະສານ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, (2021). ທິດທາງພື້ນຖານໃນການສືບຕໍ່
ບຸລະນະລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ໃຫ້ສົມບູນຢູ່ງຊັ້ນ, ສ້າງການຫັນປ່ຽນແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ
ຮອບດ້ານໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ

ເອກະສານ ຄູ່ມືແນະນຳ ການກວດກາ, ປະເມີນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາທົ່ວປະເທດ, ເລກທີ 655/ຄພທສ,
ລົງວັນທີ 17/11/2014., 2015

ເອກະສານ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນພາລະກຳປະຫວັດສາດ ຂອງຄົນລຸ້ນນີ້, (2016). ຄະນະພັດທະນາຊຸມນະບົດ
ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂັ້ນສູນກາງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

1. ແບບສອບຖາມທີ 1 (ສຳລັບພະນັກງານລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ)

ຈຸດປະສົງຂອງ ແບບສອບຖາມ ສະບັບນີ້ ເພື່ອສຳຫຼວດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ (1) ເພື່ອປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ພາຍໃນບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະ ຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ທິດທາງຕໍ່ໜ້າ ໃນການພັດທະນາໂຄງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ; (2) ເພື່ອຊອກແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ການຫັນປ່ຽນຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ເຊິ່ງຄຳຕອບທຸກຄຳຕອບຈະເກັບໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຈະນຳໃຊ້ສະເພາະໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິໄຈນີ້ເທົ່ານັ້ນ.

ວ.ດ.ປ ທີ່ສຳພາດ

ພາກທີ I ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ

▪ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ.....

(1) ເພດ: ☐ 1 ຊາຍ ☐ 2 ຍິງ

(2) ອາຍຸ.....ປີ

(3) ສະຖານະພາບ: ☐ 1. ໂສດ ☐ 4. ໜ້າຍ
☐ 2. ແຕ່ງງານ ☐ 5. ແຍກຍ້າຍກັນຢູ່
☐ 3. ຮ້າງ

(4) ລະດັບການສຶກສາ.....

(5) ບ່ອນປະຈຳການ.....ໜ້າທີ່ຮັບຜິບຊອບ.....

ພາກທີ II. ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ

(1) ທ່ານເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບຜົນດີບໍ່ ?

1. ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ເນື້ອໃນ	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ				
	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ
	5	4	3	2	1
1. ໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນບ້ານ					
2. ໂຄງການປຸ່ງຢາງເສັ້ນທາງພາຍໃນບ້ານ					
3. ໂຄງການກໍ່ສ້າງຫໍພັກຄູ-ຫໍພັກນັກຮຽນ					
4. ໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນໍ້າໂຮງຮຽນ					
5. ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຸກສາລາ					
6. ໂຄງການກໍ່ສ້າງນໍ້າລືນ					

7. ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ					
-------------------------------	--	--	--	--	--

2. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ

ເນື້ອໃນ	ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ				
	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ
	5	4	3	2	1
1. ນຳພາການອົງການບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ					
2. ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ					
3. ນຳພາປະຊາຊົນໄປທັດສະນະສຶກສາ					
4. ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ປະຊາຊົນ					
5. ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ					

3. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນ ແລະ ພາຍຫລັງສຳເລັດໂຄງການດັ່ງກ່າວ

ລ/ດ	ການປັບປຸງແຕ່ລະດ້ານ	ລະດັບການປັບປຸງ				
		ຫຼາຍທີ່ສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍໜຶ່ງ	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
		5	4	3	2	1
I	ກ່ອນມີໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ					
1	ດ້ານເສດຖະກິດ:					
-	ອາຊີບ					
-	ຜົນຜະລິດ					
-	ລາຍຮັບ					
-	ທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ)					
-	ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ					
-	ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ					
2	ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະ:					
-	ດ້ານການສຶກສາ					
-	ດ້ານສາທາລະນະສຸກ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ					
-	ການພົວພັນໃນສັງຄົມ					
-	ການນຸ່ງຖື					
-	ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ					
-	ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ					
-	ການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ					

-	ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ/ການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍສິນຄ້າ					
-	ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມ ແລະ ສື່ສານ					
-	ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ					
II	ພາຍຫຼັງມີໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ	ຫຼາຍທີ່ສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍໜຶ່ງ	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
1	ດ້ານເສດຖະກິດ:					
-	ອາຊີບ					
-	ຜົນຜະລິດ					
-	ລາຍຮັບ					
-	ທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ)					
-	ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ					
-	ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ					
2	ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະ					
-	ດ້ານການສຶກສາ					
-	ດ້ານສາທາລະນະສຸກ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ					
-	ການພົວພັນໃນສັງຄົມ					
-	ການນຸ່ງຖື					
-	ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ					
-	ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ					
-	ການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ/ການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍສິນຄ້າ					
-	ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມ ແລະ ສື່ສານ					
-	ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ					

(2) ທ່ານເຫັນວ່າການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ຂອງພະນັກງານພາກລັດ ເຮັດໄດ້ດີ ແລ້ວບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ					

ສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

- (3) ທ່ານເຫັນວ່າ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ ໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຮັດໄດ້ດີແລ້ວບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

- (4) ທ່ານເຫັນວ່າຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຮັດໄດ້
ດີແລ້ວບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການ ປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

- (5) ທ່ານເຫັນວ່າຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະ
ຄອນຫລວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ເຮັດໄດ້ດີບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການ ປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

ພາກທີ III ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ.

(1) ທ່ານຄິດວ່າບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ມີຫຍັງແດ່ ?

1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:

.....

2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່:

.....

.....

.....

3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:

.....

.....

.....

(2) ຕໍ່ກັບບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກດັ່ງກ່າວ ທ່ານຄິດວ່າຄວນມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ?

1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:

.....

.....

.....

2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່:

.....

.....

.....

3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:

.....

.....

(3) ຄຳຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມ

.....

.....

.....

ພາກທີ IV ທົດທາງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ກໍ່ຄື ບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໂຄງການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອມີຄວາມຍືນຍົງ

(1) ພາກລັດຄວນເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຄຸ້ມຄອງບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄືແນວໃດ ?

1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:

.....

.....

.....

2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ:

.....

.....

3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:
-
-
- (2) ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ໃນການນຳພາປະຊາຊົນ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ກິດຈະກຳທີ່ ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄືແນວໃດ ?
1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:
-
-
-
2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ:
-
-
-
3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:
-
-
-
- (3) ປະຊາຊົນຕ້ອງມີຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງທີ່ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອຄືແນວໃດ ?
1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:
-
-
-
2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ:
-
-
-
3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:
-
-
-
- (4) ຖ້າໂຄງການຈະສືບຕໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄິດວ່າຈະໃຫ້ຊ່ວຍໃນດ້ານໃດ ?
-
-
-
- (5) ຄຳຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມ
-
-
-

(ຂໍຂອບໃຈທ່ານເປັນຢ່າງສູງ ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື)

ແບບສອບຖາມ ທີ 2 (ສຳລັບປະຊາຊົນ)

ຈຸດປະສົງຂອງ ແບບສອບຖາມ ສະບັບນີ້ແມ່ນ ເພື່ອສຳຫຼວດຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ (1) ເພື່ອປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ພາຍໃນບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ທິດທາງຕໍ່ໜ້າ ໃນການພັດທະນາໂຄງການແກ້ໄຂ ຄວາມທຸກຍາກ; (2) ເພື່ອຊອກແນວທາງ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ການຫັນປ່ຽນຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ຢູ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງ ພະບາງ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ເຊິ່ງຄຳຕອບທຸກຄຳຕອບຈະເກັບໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຈະນຳໃຊ້ ສະເພາະໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິໄຈນີ້ເທົ່ານັ້ນ.

ວ.ດ.ປ ທີ່ສຳພາດ

ພາກທີ I ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ

▪ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ.....

(1) ເພດ: 1. ☐ ຊາຍ 2. ☐ ຍິງ

(2) ອາຍຸ.....ປີ

(3) ສະຖານະພາບ: 1. ☐ ໂສດ 4. ☐ ໝ້າຍ
2. ☐ ແຕ່ງງານ 5. ☐ ແຍກຍ້າຍກັນຢູ່
3. ☐ ຮ້າງ

(4) ລະດັບການສຶກສາ:

1. ☐ ບໍ່ມີການສຶກສາ 5. ☐ ຈົບປະຖົມ
2. ☐ ຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ 6. ☐ ຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ
3. ☐ ຈົບຊັ້ນກາງ-ຊັ້ນສູງ 7. ☐ ຈົບປະລິນຍາຕີ
4. ☐ ຈົບປະລິນຍາໂທ

(5) ອາຊີບ:

1. ☐ ຊາວກະສິກອນ 3. ☐ ກຳມະກອນ
2. ☐ ຄ້າຂາຍ 4. ☐ ພະນັກງານລັດ

(6) ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ.....ຄົນ, ຍິງ.....ຄົນ.

(7) ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີ

1. ☐ ຕໍ່າກວ່າ 5,600,000 ກີບ 4. ☐ 14,600,001-18,400,000 ກີບ
2. ☐ 5,600,000-10,000,000 ກີບ 5. ☐ 18,400,001-22,800,000 ກີບ
3. ☐ 10,000,001-14,600,000 ກີບ 6. ☐ ຫຼາຍກວ່າ 22,800,000 ກີບ.

ພາກທີ II. ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມ ທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ບ້ານ ຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ

(1) ທ່ານເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໃນແຕ່ລະດ້ານໄດ້ຮັບຜົນດີບໍ່ ?.

1. ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ
	5	4	3	2	1
ໂຄງການກໍ່ສ້າງສະໂມສອນບ້ານ					
ໂຄງການປູຢາງເສັ້ນທາງພາຍໃນບ້ານ					
ໂຄງການກໍ່ສ້າງຫໍຝັກຄູ-ຫໍຝັກນັກຮຽນ					
ໂຄງການກໍ່ສ້າງເດີນບານບ້ວງ ແລະ ຫ້ອງນໍ້າໂຮງຮຽນ					
ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຸກສາລາ					
ໂຄງການກໍ່ສ້າງນໍ້າລືນ					
ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ					

2. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ
	5	4	3	2	1
ນຳພາອົງການປົກຄອງບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ					
ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ					
ນຳພາປະຊາຊົນໄປທັດສະນະສຶກສາ					
ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ປະຊາຊົນ					
ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ					

3. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ອນ ແລະ ພາຍຫລັງສຳເລັດໂຄງການດັ່ງກ່າວ

ລ/ດ	ການປັບປຸງແຕ່ລະດ້ານ	ລະດັບການປັບປຸງ				
		ຫຼາຍສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍໜຶ່ງ	ໜ້ອຍສຸດ
		5	4	3	2	1
I	ກ່ອນມີໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ					
1	ດ້ານເສດຖະກິດ:					
-	ອາຊີບ					
-	ຜົນຜະລິດ					
-	ລາຍຮັບ					
-	ທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ)					
-	ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ					
-	ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ					
2	ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການສາທາລະນະ:					
-	ດ້ານການສຶກສາ					

-	ດ້ານສາທາລະນະສຸກ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ					
-	ການພົວພັນໃນສັງຄົມ					
-	ການນຸ່ງຖື					
-	ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ					
-	ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ					
-	ການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ/ການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍ ສິນຄ້າ					
-	ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມ ແລະ ສື່ສານ					
-	ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຍືອງທາງ					
II	ພາຍຫຼັງມີໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ	ຫຼາຍສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍໜຶ່ງ	ໜ້ອຍສຸດ
1	ດ້ານເສດຖະກິດ:					
-	ອາຊີບ					
-	ຜົນຜະລິດ					
-	ລາຍຮັບ					
-	ທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ)					
-	ຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜະລິດ					
-	ແຫຼ່ງທຶນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ					
2	ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການສາທາລະນະ					
-	ດ້ານການສຶກສາ					
-	ດ້ານສາທາລະນະສຸກ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ					
-	ການພົວພັນໃນສັງຄົມ					
-	ການນຸ່ງຖື					
-	ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ					
-	ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມພາຍໃນບ້ານ					
-	ການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ					
-	ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ/ການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍ ສິນຄ້າ					
-	ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມ					

	ແລະ ສື່ສານ					
-	ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຢືອງທາງ					

- (2) ທ່ານເຫັນວ່າການນຳພາ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ຂອງພະນັກງານພາກລັດ ເຮັດໄດ້ດີແລ້ວບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

- (3) ທ່ານເຫັນວ່າ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຮັດໄດ້ດີແລ້ວບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

- (4) ທ່ານເຫັນວ່າຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ ເຮັດໄດ້ດີແລ້ວບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1
ດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

- (5) ທ່ານເຫັນວ່າຂອດປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊ່ຽວຊານຝ່າຍ ສປປ ຈີນ ແລະ ປະຊາຊົນ ເຮັດໄດ້ດີບໍ່ ?

ເນື້ອໃນ	ດີທີ່ສຸດ	ດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ພໍໃຊ້ໄດ້	ອ່ອນຫຼາຍ
	5	4	3	2	1

ດ້ານຜືນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ					
ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ					
ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ					

ພາກທີ III ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ.

(1) ທ່ານຄິດວ່າບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ລາວ-ຈີນ ບ້ານຊຽງລ້ອມ, ນະຄອນຫຼວງຜະບາງ, ແຂວງຫຼວງຜະບາງ ມີຫຍັງແດ່ ?

1. ດ້ານໂຄງລ່າງຜືນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:

.....

2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່:

.....

3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:

.....

(2) ຕໍ່ກັບບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກດັ່ງກ່າວ ທ່ານຄິດວ່າຄວນມີວິທີການແກ້ໄຂຄືແນວໃດ ?

1. ດ້ານໂຄງລ່າງຜືນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:

.....

2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່:

.....

3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:

.....

(3) ຄຳຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມ

.....

ພາກທີ IV ທົດທາງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຮ່ວມມືແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກລາວ-ຈີນ ກໍ່ຄື ກິດຈະກຳທີ່ຄອບຄົວຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການມີຄວາມຍືນຍົງ

(1) ພາກລັດຄວນຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນໃນການຄຸ້ມຄອງບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄື ແນວໃດ ?

1. ດ້ານໂຄງລ່າງຜືນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:

.....

-
2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ:
-
-
3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:
-
-
- (2) ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຄວນຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາກິດຈະກຳທີ່ໂຄງການໄດ້
ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄືແນວໃດ ?
1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:
-
-
2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ:
-
-
3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:
-
-
- (3) ປະຊາຊົນຄວນຈະມີວິທີໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງທີ່ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຄືແນວໃດ ?
1. ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ:
-
-
2. ດ້ານການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ:
-
-
3. ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ:
-
-
- (4) ຖ້າໂຄງການຈະສືບຕໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ທ່ານຄິດວ່າຈະໃຫ້ຊ່ວຍໃນດ້ານໃດ ?
-
- (5) ຄຳຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມ
-

(ຂໍຂອບໃຈທ່ານເປັນຢ່າງສູງ ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື)

ຮູບຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ການລິເລີ່ມຂອງໂຄງການທົດລອງການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ

ຮູບຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ການລົງຢ້ຽມຢາມຂອງຄະນະລັດຖະມົນຕີຝ່າຍລາວ ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ

ຮູບຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ການລົງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກຸ່ມ ແລະ ການສຳພາດ ທີ່ບ້ານຊຽງລ້ອມ

ປະຫວັດຂອງຜູ້ຂຽນ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ: ທ້າວ ຢີ ຢ່າງ
ວັນ, ເດືອນ, ປີ ເກີດ: 25 ມີນາ 1982
ລະຫັດນັກສຶກສາ: 2022103510
ບ້ານເກີດ: ຜາທຸງ
ບ້ານຢູ່ປະຈຸບັນ: ວັງເງິນ
ເມືອງ: ຫຼວງພະບາງ
ແຂວງ: ຫຼວງພະບາງ
ວຸດທິການສຶກສາ: ປະລິນຍາໂທ
ປະຫວັດການສຶກສາ:

- ແຕ່ປີ 1999-2004 ຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ສາຂາຄຸຜາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ
- ແຕ່ປີ 2015-2016 ໄປຢຶກລະດັບທິດສະດີການເມືອງ ແລະ ການປົກຄອງ ໃນລະບົບອະນຸປະລິນຍາ ຢູ່ທີ່ໂຮງຮຽນການເມືອງ ແລະ ການປົກຄອງແຂວງຫຼວງພະບາງ

ເບີໂທລະສັບຕິດຕໍ່: 020 58042763
E-mail: yangyee@gmail.com